

Europeiska unionens officiella tidning

L 135

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionde årgången

24 maj 2016

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/791 av den 11 maj 2016 om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1306/2013 vad gäller stödordningen för utdelning av frukt och grönsaker, bananer och mjölk vid utbildningsanstalter 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/792 av den 11 maj 2016 om harmoniserade index för konsumentpriser och bostadsprisindexet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2494/95 ⁽¹⁾ 11
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/793 av den 11 maj 2016 om förhindrande av att handeln med vissa viktiga mediciner avleds till Europeiska unionen 39
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF 53

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) 2016/795 av den 11 april 2016 om ändring av rådets förordning (EU) nr 1370/2013 om fastställande av vissa stöd och bidrag inom ramen för den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter 115

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/791

av den 11 maj 2016

om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1306/2013 vad gäller stödordningen för utdelning av frukt och grönsaker, bananer och mjölk vid utbildningsanstalter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom del II avdelning I kapitel II avsnitt 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽⁴⁾ inrättas ett program för frukt och grönsaker i skolan och ett skolmjölksprogram.
- (2) Erfarenheterna från tillämpningen av nuvarande skolprogram, tillsammans med slutsatserna av de externa utvärderingarna och efterföljande analyser av olika politiska valmöjligheter samt de svåra sociala förhållandena i många av medlemsstaterna talar för slutsatsen att de båda skolprogrammen absolut måste fortsätta och förstärkas. I den rådande situationen med sjunkande konsumtion av färsk frukt och färska grönsaker och mjölkprodukter, särskilt bland barn, och den ökande förekomsten av barnfetma som ett resultat av konsumtionsvanor inriktade på starkt bearbetade livsmedel, som dessutom ofta innehåller mycket tillsatt socker,

⁽¹⁾ EUT C 451, 16.12.2014, s. 142.⁽²⁾ EUT C 415, 20.11.2014, s. 30.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 mars 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 april 2016.⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

salt, fett eller tillsatser, bör unionsstödet för att finansiera utdelning av vissa jordbruksprodukter till barn vid utbildningsanstalter i högre grad bidra till att främja hälsosamma matvanor och konsumtion av lokala produkter.

- (3) Analysen av olika politiska valmöjligheter visar att ett enhetligt tillvägagångssätt inom en gemensam rättslig och finansiell ram är det lämpligaste och mest ändamålsenliga sättet att uppfylla de särskilda mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som eftersträvas genom skolprogram. Detta tillvägagångssätt skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att maximera effekterna av utdelningen inom en fast budget och öka förvaltningens effektivitet. För att ta hänsyn till skillnaderna mellan frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk och mjölkprodukter, dvs. frukt och grönsaker i skolan och skolmjölk i enlighet med definitionen i denna förordning, och deras respektive leveranskedjor bör dock vissa element, till exempel budgetanslagen, förbli separata. Mot bakgrund av erfarenheterna från de nuvarande programmen bör det också i fortsättningen vara frivilligt för medlemsstaterna att delta i skolprogrammet. Med tanke på de olika konsumtionsmönstren i olika medlemsstater bör de deltagande medlemsstaterna och regionerna ha möjlighet att, mot bakgrund av sina strategier, välja vilka produkter de vill dela ut av de produkter som är stödberättigande för utdelning till barn vid utbildningsanstalter. Medlemsstaterna skulle även kunna överväga att införa riktade åtgärder för att hantera den minskande mjölkkonsumtionen hos målgruppen.
- (4) En trend mot minskande konsumtion av i synnerhet färsk frukt och färska grönsaker och konsumtionsmjölk har konstaterats. Utdelningen inom skolprogrammen bör därför i första hand koncentreras på dessa produkter. Detta skulle bidra till en minskad organisatorisk börda för skolorna och öka effekten av utdelningen inom en begränsad budget samt vara i linje med nuvarande praxis eftersom det är dessa produkter som oftast delas ut. För att följa näringsrekommendationerna för kalciumupptag och främja konsumtionen av vissa angivna produkter eller för att tillgodose särskilda näringsbehov hos barn inom deras territorium, och med beaktande av den ökande förekomsten av problem förknippade med intolerans mot laktos i mjölk, bör medlemsstaterna emellertid, förutsatt att de redan delar ut konsumtionsmjölk eller en laktosfri variant av denna, ges möjlighet att dela ut andra mjölkprodukter utan smaktillsatser, frukt, bär, nötter eller kakao, såsom yoghurt och ost, som har positiva effekter på barns hälsa. Medlemsstaterna bör även ges möjlighet att dela ut bearbetade frukt- och grönsaksprodukter, förutsatt att de redan delar ut färsk frukt och färska grönsaker. Dessutom bör man göra insatser för att säkerställa utdelning av lokala och regionala produkter. Om medlemsstaterna anser att det är nödvändigt för att uppnå målen för skolprogrammet och de mål som framgår av deras strategier, bör de ges möjlighet att komplettera utdelningen av ovannämnda produkter med vissa andra mjölkprodukter och mjölkbaserade drycker. Alla dessa produkter bör fullt ut berättiga till unionsstöd. För icke-jordbruksprodukter bör endast mjölkandelen berättiga till stöd. För att beakta den vetenskapliga utvecklingen och säkerställa att de utdelade produkterna uppfyller målen för skolprogrammet, bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) med avseende på komplettering av den förteckning över otillåtna smakförstärkare som framgår av denna förordning och fastställande av maximimängderna av tillsatt socker, tillsatt salt och tillsatt fett i bearbetade produkter.
- (5) För att skolprogrammet på ett effektivt sätt ska kunna nå målen på kort och lång sikt att öka konsumtionen av vissa jordbruksprodukter och skapa hälsosammare kostvanor måste utdelningen stödjas av kompletterande utbildningsåtgärder. Med tanke på betydelsen av dessa åtgärder bör de stödja utdelningen av frukt och grönsaker i skolan och skolmjölk. Kompletterande utbildningsåtgärder utgör ett viktigt verktyg för att göra barn mer medvetna om jordbruket och det breda utbudet av unionens jordbruksprodukter, särskilt sådana som produceras i barnens egen region, med hjälp av till exempel näringsexperten och jordbrukare. För att uppfylla skolprogrammets mål bör medlemsstaterna ha rätt att låta fler jordbruksprodukter samt andra lokala, regionala och nationella specialiteter, som honung, bordsoliver och olivolja, omfattas av sådana åtgärder.
- (6) För att främja hälsosamma matvanor bör medlemsstaterna se till att deras nationella myndigheter med ansvar för hälso- och näringsfrågor på lämpligt sätt i enlighet med nationella förfaranden deltar i utarbetandet av en förteckning över de produkter som ska delas ut, eller att dessa myndigheter ger ett lämpligt tillstånd för den förteckningen.
- (7) I syfte att säkerställa en effektiv och riktad användning av unionens medel och underlätta genomförandet av skolprogrammet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på angivande av kostnader och åtgärder som berättigar till unionsstöd.

- (8) Unionsstödet bör tilldelas mottagarna separat för frukt och grönsaker i skolan och för skolmjölk, i linje med den frivilliga modellen för utdelning. När de enskilda medlemsstaterna tilldelas detta stöd bör man beakta antalet barn i åldersgruppen 6–10 år i medlemsstaten och utvecklingsnivån i regionerna inom den medlemsstaten, för att säkerställa att högre stöd tilldelas mindre utvecklade regioner, de mindre Egeiska öarna och de yttersta randområdena, med tanke på att diversifieringen av jordbruket där är begränsad och att det ofta är omöjligt att hitta vissa produkter i den berörda regionen, vilket innebär högre transport- och lagringskostnader. För att medlemsstaterna ska kunna bibehålla sina program i nuvarande omfattning och för att uppmuntra andra medlemsstater att börja med utdelning av mjölk är det i fråga om skolmjölk vidare lämpligt att kombinera dessa kriterier med tidigare användning av unionsstöd för utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn, med undantag för Kroatien, för vilken ett specifikt belopp ska fastställas.
- (9) För att åstadkomma en god förvaltning och en sund budgetförvaltning bör de medlemsstater som önskar delta i utdelningen av de stödberättigande produkterna ansöka om unionsstöd varje år.
- (10) En nationell eller regional strategi bör vara en förutsättning för en medlemsstats deltagande i skolprogrammet. Varje medlemsstat som önskar delta bör lägga fram en strategi i form av ett dokument som omfattar en sexårsperiod och som anger medlemsstatens prioriteringar. Medlemsstaterna bör tillåtas att uppdatera sin strategi regelbundet, särskilt mot bakgrund av utvärderingar och omvärderingar av prioriteringar eller mål samt utifrån programmets framgång. Strategierna får också ange specifika aspekter som avser skolprogrammets genomförande som kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att effektivisera förvaltningen, bl.a. med avseende på stödansökningar.
- (11) I syfte att främja medvetenheten om skolprogrammet och göra unionsstödet mer synligt bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på medlemsstaternas skyldighet att tydligt ge publicitet åt unionsstödet för genomförandet av programmet bl.a. vad gäller kommunikationsverktyg och, i förekommande fall, det gemensamma kännetecknet eller grafiska element.
- (12) För att göra skolprogrammet synligt bör medlemsstaterna i sina strategier förklara hur de kommer att säkerställa dess mervärde, särskilt i sådana fall där produkter som finansieras genom unionsprogrammet konsumeras samtidigt som andra måltider för barn vid utbildningsanstalter. För att säkerställa att unionsprogrammets utbildningsmål uppnås på ett effektivt sätt bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på regler om utdelning av de produkter som finansieras genom unionsprogrammet i samband med servering av andra måltider vid utbildningsanstalter och dessa måltiders tillagning.
- (13) För att verifiera hur ändamålsenliga skolprogrammet i medlemsstaterna är bör unionen finansiera åtgärder för övervakning och utvärdering av de resultat som uppnås, med särskild uppmärksamhet på konsumtionsförändringar på medellång sikt.
- (14) Medfinansieringsprincipen bör inte längre tillämpas vid utdelning av frukt och grönsaker i skolan.
- (15) Denna förordning bör inte påverka den regionala och lokala behörighetsfördelningen i de enskilda medlemsstaterna.
- (16) Förordning (EU) nr 1308/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽¹⁾ bör därför ändras i enlighet med detta. För att ta hänsyn till tidpunkten för läsårsstarten bör de nya reglerna tillämpas från och med den 1 augusti 2017.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 1308/2013

Förordning (EU) nr 1308/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Del II avdelning I kapitel II avsnitt 1 ska ersättas med följande:

”Avsnitt 1

Stöd till utdelning av frukt och grönsaker samt av mjölk och mjölkprodukter vid utbildningsanstalter

Artikel 22

Målgrupp

Stödordningen för att förbättra utdelningen av jordbruksprodukter och barns matvanor riktar sig till barn som regelbundet går i daghem, förskolor, grundskolor eller gymnasieskolor som förvaltas eller har godkänts av behöriga myndigheter i medlemsstaterna.

Artikel 23

Stöd till utdelning av frukt och grönsaker i skolan och av skolmjölk, kompletterande utbildningsåtgärder och därmed sammanhängande kostnader

1. Unionsstöd ska beviljas beträffande barn vid de utbildningsanstalter som avses i artikel 22
 - a) för utdelning av sådana stödberättigande produkter som avses i punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln,
 - b) för kompletterande utbildningsåtgärder, och
 - c) för att täcka vissa därmed sammanhängande kostnader knutna till utrustning, publicitet, övervakning och utvärdering samt logistik och distribution, om dessa kostnader inte omfattas av led a i detta stycke.

Rådet ska i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget fastställa gränser för andelen unionsstöd som täcker åtgärder och kostnader som avses i första stycket leden b och c i den här punkten.

2. I detta avsnitt avses med

- a) *frukt och grönsaker i skolan*: de produkter som avses i punkterna 3 a och 4 a,
- b) *skolmjölk*: de produkter som avses i punkterna 3 b och 4 b samt de produkter som avses i bilaga V.

3. Medlemsstater som önskar delta i det stödprogram som inrättas enligt punkt 1 (nedan kallat *skolprogrammet*) och som ansöker om motsvarande unionsstöd ska, med beaktande av nationella förutsättningar, prioritera utdelning av produkter från den ena eller båda följande grupper:

- a) Frukt och grönsaker samt färska bananprodukter.
- b) Konsumtionsmjölk, inbegripet laktosfria varianter.

4. Utan hinder av punkt 3 får medlemsstaterna, för att främja konsumtionen av vissa angivna produkter och/eller för att tillgodose särskilda näringsbehov hos barn inom deras territorium, anordna utdelning av produkter inom den ena eller båda följande grupper:

- a) bearbetade frukt- och grönsaksprodukter, utöver de produkter som avses i punkt 3 a,
- b) ost, ostmassa, yoghurt och andra fermenterade eller syrade mjölkprodukter utan smaktillsatser, frukt, bär, nötter eller kakao, utöver de produkter som avses i punkt 3 b.

5. I de fall där medlemsstaterna anser det nödvändigt för att uppnå målen för skolprogrammet och de mål som anges i de strategier som avses i punkt 8 får de komplettera utdelningen av produkter som avses i punkterna 3 och 4 med produkter som förtecknas i bilaga V.

I sådana fall ska unionsstödet betalas ut endast för den utdelade produktens mjölkandel. Den mjölkandelen får inte understiga 90 viktprocent vad gäller produkter i kategori I i bilaga V respektive 75 viktprocent vad gäller produkter i kategori II i bilaga V.

Rådet ska fastställa unionsstödet för mjölkandelen i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

6. Produkter som delas ut inom ramen för skolprogrammet får inte innehålla något av följande:

- a) Tillsatt socker.
- b) Tillsatt salt.
- c) Tillsatt fett.
- d) Tillsatt sötningsmedel.
- e) De tillsatta artificiella smakförstärkarna E 620–E 650 enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 (*).

Utan hinder av första stycket i den här punkten får en medlemsstat, efter att ha inhämtat lämpligt tillstånd från sina nationella myndigheter med ansvar för hälso- och näringsfrågor i överensstämmelse med sina nationella förfaranden, besluta att stödberättigande produkter som avses i punkterna 4 och 5 får innehålla begränsade mängder tillsatt socker, tillsatt salt och/eller tillsatt fett.

7. Medlemsstaterna får föreskriva att ytterligare jordbruksprodukter, utöver produkter som avses i punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln, får omfattas av de kompletterande utbildningsåtgärderna, i synnerhet de som förtecknas i artikel 1.2 g och v.

8. Som ett villkor för att få delta i skolprogrammet ska en medlemsstat, före dess deltagande och därefter vart sjätte år, upprätta en strategi på nationell eller regional nivå för programmets genomförande. Den myndighet som på nationell eller regional nivå är ansvarig för att utarbeta denna strategi får ändra den, särskilt med hänsyn till vad som framkommer under övervakningen och utvärderingen och utifrån de resultat som uppnås. Som ett minimum ska strategin ange de behov som ska tillgodoses, hur dessa behov ska prioriteras inbördes, målgrupp, vilka resultat man räknar med att uppnå och, om sådana finns tillgängliga, vilka kvantifierade mål som ska uppnås i förhållande till utgångsläget samt fastställa vilka instrument och åtgärder som är lämpligast för att nå dessa mål.

Denna strategi kan innehålla specifika aspekter avseende skolprogrammets genomförande, bl.a. för att förenkla förvaltningen av detsamma.

9. Medlemsstaterna ska i sina strategier fastställa en förteckning över samtliga produkter som ska delas ut inom ramen för skolprogrammet, antingen genom regelrätt utdelning eller inom ramen för kompletterande utbildningsåtgärder. De ska också, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6, se till att de nationella myndigheterna med ansvar för hälso- och näringsfrågor på lämpligt sätt i enlighet med nationella förfaranden deltar i utarbetandet av denna förteckning, eller att dessa myndigheter ger ett lämpligt tillstånd för den förteckningen.

10. För att skolprogrammet ska fungera ska medlemsstaterna också fastställa kompletterande utbildningsåtgärder som bland annat kan inbegripa åtgärder och verksamheter med syfte att öka barns medvetenhet om jordbruket genom aktiviteter som till exempel besök på gårdar, och utdelning av ett större urval av jordbruksprodukter som avses i punkt 7. Dessa åtgärder kan också utformas för att informera barn om närliggande frågor, såsom hälsosamma matvanor, lokala livsmedelskedjor, ekologiskt jordbruk, hållbar produktion eller att motverka livsmedelssvinn.

11. Medlemsstaterna ska välja ut de produkter som ska delas ut eller omfattas av kompletterande utbildningsinsatser på grundval av objektiva kriterier som ska inbegripa ett eller flera av följande kriterier: hälso- och miljöhänsyn, årstidsaspekter, utbud eller tillgänglighet för lokala eller regionala produkter, i möjligaste mån med företräde för produkter med ursprung i unionen. Medlemsstaterna får särskilt uppmuntra lokala eller regionala inköp, ekologiska produkter, korta leveranskedjor eller miljöfördelar samt, där så är lämpligt, produkter som är erkända enligt de kvalitetsordningar som inrättats genom förordning (EU) nr 1151/2012.

Medlemsstaterna får överväga att prioritera hänsyn till hållbarhet och rättvis handel i sina strategier.

Artikel 23a

Finansieringsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i den här artikeln får stödet enligt skolprogrammet för utdelning av produkter, kompletterande utbildningsåtgärder och de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1 inte överstiga 250 miljoner euro per läsår.

Inom denna allmänna gräns får stödet inte överstiga

- a) för frukt och grönsaker i skolan: 150 miljoner euro per läsår,
- b) för skolmjölk: 100 miljoner euro per läsår.

2. Det stöd som avses i punkt 1 ska tilldelas varje medlemsstat med beaktande av

- a) antalet barn i åldersgruppen 6–10 år i den berörda medlemsstaten,
- b) utvecklingsnivån hos regionerna i den berörda medlemsstaten, för att säkerställa att högre stöd tilldelas mindre utvecklade regioner, och de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013, och
- c) för skolmjölk, utöver de kriterier som avses i leden a och b, den tidigare användningen av unionsstödet för utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn.

Tilldelningen till de berörda medlemsstaterna ska säkerställa att högre stöd tilldelas de yttersta randområden som förtecknas i artikel 349 i EUF-fördraget för att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i dessa regioner när det gäller anskaffning av produkter och för att främja sådan anskaffning mellan olika närliggande yttersta randområden.

Den tilldelning för skolmjölk som följer av tillämpningen av de kriterier som fastställs i denna punkt ska säkerställa att samtliga medlemsstater har rätt att per barn i den åldersgrupp som avses i första stycket led a som lägst erhålla ett minimibelopp i unionsstöd. Det beloppet får inte understiga den genomsnittliga användningen av unionsstöd per barn i medlemsstaterna som helhet inom ramen för det skolmjölksprogram som tillämpades före den 1 augusti 2017.

Åtgärder för att fastställa preliminära och slutliga tilldelade anslag och omfördelning av unionsstöd för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölk bör beslutas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

3. Medlemsstater som önskar delta i skolprogrammet ska varje år lämna in en ansökan om unionsstöd i vilken anges vilket belopp som begärs för den frukt och de grönsaker i skolan respektive för den skolmjölk som de önskar dela ut.

4. En medlemsstat får, utan att överskrida den allmänna gräns på 250 miljoner euro som fastställs i punkt 1, en gång per läsår överföra upp till 20 % av det ena av sina preliminära tilldelade anslag.

Denna procentandel kan höjas till 25 % för de medlemsstater som har sådana yttersta randområden som förtecknas i artikel 349 i EUF-fördraget och i andra vederbörligen motiverade fall, t.ex. i de fall där en medlemsstat behöver hantera ett särskilt marknadsförhållande inom den sektor som skolprogrammet avser, särskilda problem avseende låg konsumtion av den ena produktgruppen eller andra samhällsförändringar.

Överföringar kan göras antingen

- a) mellan medlemsstatens preliminära tilldelade anslag innan den definitiva tilldelningen för nästföljande läsår fastställs, eller
- b) mellan medlemsstatens definitiva tilldelade anslag efter läsårets början, i de fall där den definitiva tilldelningen har fastställts för medlemsstaten i fråga.

De överföringar som avses i tredje stycket led a får inte göras från den preliminära tilldelningen för den produktgrupp för vilken den berörda medlemsstaten begär ett belopp som överstiger dess preliminära tilldelning. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla beloppet av alla eventuella överföringar mellan preliminära tilldelade anslag.

5. Skolprogrammet ska inte påverka tillämpningen av andra nationella skolprogram som är förenliga med unionsrätten. Unionsstöd som föreskrivs i artikel 23 får användas för att utöka tillämpningsområdet för eller öka effektiviteten hos eventuella befintliga nationella skolprogram eller program för utdelning i skolor genom vilka frukt och grönsaker i skolan och skolmjölk tillhandahålls, men får inte ersätta finansiering av sådana befintliga nationella program, med undantag för kostnadsfri utdelning av måltider till barn vid utbildningsanstalter. Om en medlemsstat beslutar att utöka tillämpningsområdet för ett befintligt nationellt skolprogram eller att effektivisera det genom att ansöka om unionsstöd ska den i den strategi som avses i artikel 23.8 ange hur detta ska åstadkommas.

6. Medlemsstaterna får, utöver unionsstödet, bevilja nationellt stöd till finansiering av skolprogrammet.

Medlemsstaterna får finansiera sådant stöd genom en avgift som läggs på den berörda sektorn eller genom andra bidrag från den privata sektorn.

7. Unionen får även, enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1306/2013, finansiera åtgärder för information, publicitet, övervakning och utvärdering avseende skolprogrammet, inbegripet åtgärder för att öka allmänhetens medvetenhet om programmets syfte, samt därmed sammanhängande nätverkande som syftar till utbyte av erfarenheter och bästa praxis för att underlätta genomförande och förvaltning av programmet.

Kommissionen får i enlighet med artikel 24.4 i denna förordning ta fram ett gemensamt kännetecken eller grafiska element för att göra skolprogrammet mer synligt.

8. Medlemsstater som deltar i skolprogrammet ska, på skolområden eller på andra relevanta platser, ge publicitet åt sin medverkan i programmet och åt det faktum att det subventioneras av unionen. Medlemsstaterna får använda sig av lämpliga marknadsföringsverktyg som kan inbegripa affischer, särskilda webbplatser, informativt grafiskt material, informationskampanjer och kampanjer för att öka medvetenheten. Medlemsstaterna ska säkerställa mervärde och synlighet för unionens skolprogram i samband med servering av andra måltider vid utbildningsanstalter.

Artikel 24

Delegerade befogenheter

1. I syfte att främja hälsosamma matvanor hos barn och se till att stödet inom ramen för skolprogrammet riktas till barn i den målgrupp som avses i artikel 22 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på regler om

- a) ytterligare kriterier som avser stödberättigande för den målgrupp som avses i artikel 22,
- b) medlemsstaternas godkännande och urval av sökande,
- c) utarbetandet av de nationella eller regionala strategierna och om kompletterande utbildningsåtgärder.

2. I syfte att säkerställa att unionsmedlen används effektivt och målinriktat och för att underlätta skolprogrammets genomförande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på

- a) fastställande av vilka kostnader och/eller åtgärder som berättigar till unionsstöd,
- b) medlemsstaternas skyldighet att övervaka och utvärdera effektiviteten i sitt skolprogram.

3. I syfte att ta hänsyn till den vetenskapliga utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på komplettering av den förteckning över smakförstärkare som avses i artikel 23.6 första stycket led e.

I syfte att se till att produkter som utdelas i enlighet med artikel 23.3, 23.4 och 23.5 är förenliga med skolprogrammets mål ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att fastställa maximimängderna av tillsatt socker, salt och fett som kan tillåtas av medlemsstaterna enligt artikel 23.6 andra stycket och vilka är tekniskt nödvändiga för tillredning eller framställande av bearbetade produkter.

4. I syfte att öka medvetenheten om skolprogrammet och göra unionsstödet mer synligt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 som innebär att de medlemsstater som deltar i skolprogrammet blir skyldiga att tydligt ge publicitet åt att de erhåller unionsstöd för att genomföra programmet, bl. a. med avseende på

- a) fastställande, om så är lämpligt, av särskilda kriterier för presentation, sammansättning, storlek och utformning av det gemensamma kännetecknet eller de grafiska elementen.
- b) särskilda kriterier som avser användningen av marknadsföringsverktyg,

5. I syfte att säkerställa mervärde och synlighet för skolprogrammet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på reglerna om utdelning av produkter i samband med servering av andra måltider vid utbildningsanstalter.

6. Med tanke på att unionsstödet måste avspeglas i det pris till vilket produkterna görs tillgängliga inom skolprogrammet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 som innebär att medlemsstaterna blir skyldiga att i sina strategier redogöra för hur detta ska åstadkommas.

Artikel 25

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får, genom genomförandeaakter, anta de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt, inbegripet de som rör

- a) den information som medlemsstaternas strategier ska innehålla,

- b) stödansökningarna och stödutbetalningarna, inklusive den förenkling av förfaranden som följer av den gemensamma ramen för skolprogrammet,
- c) metoderna för att ge publicitet åt och skapa nätverk i anknytning till skolprogrammet,
- d) inlämnandet och utformningen av samt innehållet i årliga ansökningar om stöd och övervaknings- och utvärderingsrapporter från de medlemsstater som deltar i skolprogrammet,
- e) tillämpningen av artikel 23a.4, bl.a. i fråga om tidsfristerna för överföringarna och om inlämnandet och utformningen av samt innehållet i anmälningar om överföringar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16)."

2. Artikel 217 ska ersättas med följande:

"Artikel 217

Nationellt stöd till utdelning av produkter till barn

Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd till utdelning till barn vid utbildningsanstalter av de grupper av stödberättigande produkter som avses i artikel 23, till kompletterande utbildningsåtgärder som avser sådana produkter och till de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1 c.

Medlemsstaterna får finansiera sådant stöd genom en avgift som läggs på den berörda sektorn eller genom andra bidrag från den privata sektorn."

3. I artikel 225 ska följande led läggas till:

- "e) senast den 31 juli 2023 om tillämpningen av de tilldelningskriterier som avses i artikel 23a.2,
- f) senast den 31 juli 2023 om effekten av de överföringar som avses i artikel 23a.4 på skolprogrammets effektivitet när det gäller utdelning av frukt och grönsaker i skolan och skolmjölk."

4. Bilaga V ska ersättas med följande:

"BILAGA V

PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 23.5

Kategori I

- Fermenterade mjölkprodukter utan frukt- eller bärsaft, naturligt smaksatta.
- Fermenterade mjölkprodukter med frukt- eller bärsaft, naturligt smaksatta eller icke smaksatta.
- Mjölkbaserade drycker innehållande kakao eller frukt- eller bärsaft eller naturligt smaksatta.

Kategori II

Fermenterade eller icke fermenterade mjölkprodukter med frukt, naturligt smaksatta eller icke smaksatta."

*Artikel 2***Ändring av förordning (EU) nr 1306/2013**

I artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska led d ersättas med följande:

- ”d) Unionens ekonomiska bidrag till de åtgärder i fråga om djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende som avses i artikel 220 i förordning (EU) nr 1308/2013.”

*Artikel 3***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 maj 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/792**av den 11 maj 2016****om harmoniserade index för konsumentpriser och bostadsprisindexet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2494/95****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det harmoniserade indexet för konsumentpriser (HIKP) är utformat för att mäta inflationen på ett harmoniserat sätt i alla medlemsstater. Kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB) använder HIKP för sina bedömningar av prisstabiliteten i medlemsstaterna enligt artikel 140 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (2) Harmoniserade index används inom ramen för kommissionens förfarande vid makroekonomiska obalanser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽³⁾.
- (3) Prisstatistik av hög kvalitet och med hög jämförbarhet är av avgörande betydelse för dem som ansvarar för offentlig politik i unionen samt för forskare och för alla EU-medborgare.
- (4) Europeiska centralbankssystemet (ECBS) använder HIKP som index för att mäta hur väl ECBS lyckats uppnå målet prisstabilitetsmålet enligt artikel 127.1 i EUF-fördraget, vilket är av särskild vikt för utformningen och genomförandet av unionens monetära politik enligt artikel 127.2 i EUF-fördraget. Enligt artiklarna 127.4 och 282.5 i EUF-fördraget ska ECB höras om varje förslag till unionsakt inom områdena för sina befogenheter.
- (5) Målet med denna förordning är att fastställa en gemensam ram för utveckling, framställning och spridning av harmoniserade index för konsumentpriser och av bostadsprisindexet på unionsnivå och nationell nivå. Detta utesluter dock inte möjligheten att i framtiden, om det behövs, utvidga tillämpningen av rambestämmelserna till nivån under den nationella.
- (6) Genom rådets förordning (EG) nr 2494/95 ⁽⁴⁾ infördes en gemensam ram för fastställandet av harmoniserade index för konsumentpriser. Den rättsliga ramen behöver anpassas efter gällande krav och den tekniska utvecklingen för att på så sätt ytterligare förbättra relevans och jämförbarhet hos harmoniserade index för konsumentpriser och bostadsprisindexet. På grundval av den nya ram som fastställs genom denna förordning bör arbetet med en uppsättning kompletterande indikatorer för prisutveckling påbörjas.

⁽¹⁾ EUT C 175, 29.5.2015, s. 2.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 mars 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 april 2016.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex (EGT L 257, 27.10.1995, s. 1).

- (7) Denna förordning beaktar kommissionens agenda för bättre lagstiftning, särskilt kommissionens meddelande av den 8 oktober 2010 med titeln *Smart lagstiftning i Europeiska unionen*. På statistikområdet är en av kommissionens prioriteringar att förenkla och förbättra statistiklagstiftningen, såsom anges i kommissionens meddelande av den 10 augusti 2009 om produktionsmetoden för EU-statistik: en vision för det kommande årtiondet.
- (8) HIKP och det harmoniserade indexet för konsumentpriser vid konstanta skattesatser (konstantskatteindex, HIKP-KS) bör delas upp enligt kategorierna i den europeiska ändamålsklassificeringen av individuell konsumtion (Ecoicop). En sådan klassificering bör säkra att all europeisk statistik över privat konsumtion är enhetlig och jämförbar. Ecoicop bör också stämma överens med FN:s Coicop, som är den internationella standarden för ändamålsklassificering av individuell konsumtion, och bör därför anpassas efter ändringar i FN:s Coicop.
- (9) HIKP är baserat på observerade priser, vilka inkluderar produktskatter. Inflationen påverkas således av ändrade produktskattesatser. För analys av inflation och bedömning av konvergens i medlemsstaterna behöver uppgifter också samlas in om hur inflationen påverkas av skatteförändringar. Därför bör HIKP även beräknas på grundval av priser vid konstanta skattesatser.
- (10) Att fastställa prisindex för bostäder, och särskilt för ägarbebodda bostäder (nedan kallade *egnahem*), är ett avgörande steg mot att ytterligare förbättra HIKP:s relevans och jämförbarhet. Bostadsprisindexet är en nödvändig grund för att sammanställa egnahemsprisindexet. Bostadsprisindexet är dessutom en viktig indikator i sig. Kommissionen bör senast den 31 december 2018 utarbeta en rapport som behandlar huruvida det är lämpligt att integrera egnahemsprisindexet i HIKP. Beroende på rapportens resultat bör kommissionen, om så är lämpligt och inom en rimlig tidsfrist, lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning vad gäller integration av egnahemsprisindexet i HIKP.
- (11) Tidig preliminär information om det månadsvisa HIKP i form av snabbskattningar är av avgörande betydelse för den monetära politiken inom euroområdet. Därför ska sådana snabbskattningar tillhandahållas av de medlemsstater som har euron som valuta.
- (12) HIKP är utformat för att mäta prisstabilitet. Det är inte avsett att vara ett levnadskostnadsindex. Utöver HIKP bör undersökningar runt ett harmoniserat levnadskostnadsindex påbörjas.
- (13) De harmoniserade indexens referensperiod bör uppdateras regelbundet. Det bör fastställas regler för gemensamma indexreferensperioder för de harmoniserade indexen och deras delindex som integreras vid olika tidpunkter i syfte att se till att de index som fås fram är jämförbara och relevanta.
- (14) För att stärka den gradvisa harmoniseringen av harmoniserade index för konsumentpriser och bostadsprisindexet bör det genomföras pilotstudier för att bedöma möjligheten att använda förbättrade basuppgifter eller tillämpa nya metoder. Kommissionen bör vidta nödvändiga åtgärder och ta fram rätt incitament, inbegripet finansiellt stöd, för att uppmuntra till sådana pilotstudier.
- (15) Kommissionen (Eurostat) bör kontrollera de källor och metoder som medlemsstaterna använder för att beräkna harmoniserade index och bör övervaka medlemsstaternas genomförande av den rättsliga ramen. Kommissionen (Eurostat) bör i detta syfte föra en regelbunden dialog med medlemsstaternas statistikmyndigheter.
- (16) Bakgrundsinformation är nödvändig för att bedöma huruvida de detaljerade harmoniserade index som medlemsstaterna tillhandahåller är tillräckligt jämförbara. Dessutom hjälper öppna metoder och rutiner för sammanställning i medlemsstaterna alla berörda att förstå de harmoniserade indexen och ytterligare förbättra kvaliteten på dem. En uppsättning regler för inrapportering av harmoniserade metadata bör därför fastställas.
- (17) För att säkerställa att de statistiska uppgifter som medlemsstaterna tillhandahåller håller hög kvalitet bör kommissionen använda sig av alla tillämpliga rättigheter och befogenheter som fastställs i artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

- (18) I syfte att säkerställa anpassning till ändringar i FN:s Coicop, ändra i förteckningen över punkter som regleras av genomförandeakter genom att lägga till punkter för att beakta teknisk utveckling av de statistiska metoderna på grundval av en utvärdering av pilotstudier samt ändra förteckningen över de delindex för Ecoicop som medlemsstater inte behöver framställa så att hasardspel inbegrips i HIKP och HIKP-KS, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (19) För att de harmoniserade indexen ska vara helt jämförbara behövs enhetliga villkor för tillämpningen av Ecoicop för HIKP och HIKP-KS, för uppdelningen av den snabbskattning av HIKP som tillhandahålls av de medlemsstater som har euron som valuta, för uppdelningarna av egnahemsprisindexet och bostadsprisindexet, för kvaliteten på de harmoniserade indexens vikter, för förbättrade metoder som bygger på frivilliga pilotstudier, för den lämpliga metoden, för närmare bestämmelser om justering av de harmoniserade indexen, för standarder för utbyte av uppgifter och metadata, för revideringarna av harmoniserade index och delindex samt för tekniska kvalitetssäkringskrav när det gäller innehållet i årliga standardiserade kvalitetsrapporter, tidsfristen för att lämna in rapporterna till kommissionen (Eurostat) och kartläggningens struktur och tidsfristen för att lämna in kartläggningen till kommissionen (Eurostat). För att säkerställa sådana enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (20) När kommissionen antar genomförandeåtgärder och delegerade akter i enlighet med denna förordning bör den när så är lämpligt ta hänsyn till kostnadseffektivitet och se till att åtgärderna och akterna inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna.
- (21) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skapa gemensamma statistiska standarder för de harmoniserade indexen för konsumentpriser och bostadsprisindexet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (22) Mot bakgrund av artikel 7 i förordning (EG) nr 223/2009 har kommittén för det europeiska statistiksystemet ombetts att ge professionell vägledning.
- (23) Förordning (EG) nr 2494/95 bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs en gemensam ram för utveckling, framställning och spridning av harmoniserade index för konsumentpriser (HIKP, HIKP-KS, egnahemsprisindexet) och av bostadsprisindexet på unionsnivå och nationell nivå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *produkter*: varor och tjänster enligt definitionen i punkt 3.01 i bilaga A till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 ⁽¹⁾ (ENS 2010),
2. *konsumentpriser*: de inköpspriser som hushållen betalar för att köpa enskilda produkter genom penningtransaktioner,
3. *bostadspriser*: transaktionspriser på bostäder som köps av hushåll,
4. *inköpspriser*: de priser som köparen faktiskt betalar för produkter, inklusive eventuella skatter minus produktsubventioner, efter avdrag för rabatter på standardpriser eller avgifter, exklusive ränte- eller serviceavgifter som tillkommer vid krediter och eventuella extraavgifter som köparen ådragit sig om betalningen inte skett inom den tid som angetts vid köptillfället,
5. *reglerade priser*: priser som antingen är direkt satta av eller i betydande grad påverkas av offentliga myndigheter,
6. *harmoniserat index för konsumentpriser* eller *HIKP*: jämförbart index för konsumentpriser som varje medlemsstat framställer,
7. *harmoniserat index för konsumentpriser vid konstanta skattesatser* (*konstantsskatteindex*, *HIKP-KS*): ett index som mäter förändringar i konsumentpriserna utan påverkan av ändrade skattesatser för produkter under samma tidsperiod,
8. *skattesats*: en skatteparameter som kan vara en viss procentandel av priset eller ett absolut skattebelopp som tas ut på en fysisk enhet,
9. *egnahemsprisindex*: ett index som mäter förändringar av transaktionspriserna på bostäder som är nya för hushållssektorn och på andra produkter som hushållen förvärvar i egenskap av egnahemsägare,
10. *bostadsprisindex*: ett index som mäter förändringar i transaktionspriserna på bostäder som hushåll köpt,
11. *delindex av HIKP* eller *HIKP-KS*: prisindex för någon av kategorierna i den europeiska ändamålsklassificeringen av individuell konsumtion (Ecoicop) enligt bilaga I,
12. *harmoniserade index*: HIKP, HIKP-KS, egnahemsprisindexet och bostadsprisindexet,
13. *snabbskattning av HIKP*: en tidig skattning av HIKP som tillhandahålls av de medlemsstater vilka har euron som valuta och som kan baseras på preliminära uppgifter samt, vid behov, lämpliga modeller,
14. *index av Laspeyrestyp*: det prisindex som mäter den genomsnittliga prisförändringen mellan en prisreferensperiod och en jämförelseperiod genom att använda utgiftsandelar från en period före prisreferensperioden, och där utgiftsandelarna justeras för att återspegla priserna under prisreferensperioden.

Ett *index av Laspeyrestyp* definieras enligt följande:

$$p^{0,t} = \sum \frac{p^t}{p^0} \cdot w^{0,b}$$

P står för priset på en produkt, 0 för referensprisperioden och t för jämförelseperioden. Vikterna (w) är utgiftsandelar för en period (b) före prisreferensperioden och justeras för att återspegla priserna under prisreferensperioden 0,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskaps-systemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

15. *indexreferensperiod*: den period för vilken indexet är 100 indexpunkter,
16. *prisreferensperiod*: den period som priset under jämförelseperioden jämförs med; för månadsindex är prisreferensperioden december föregående år och för kvartalsindex är prisreferensperioden det fjärde kvartalet föregående år,
17. *basuppgifter*: uppgifter som täcker följande:
- a) I samband med HIKP och HIKP-KS:
 - i) Inköspriser på produkter vilka behöver beaktas för att beräkna delindex i enlighet med denna förordning,
 - ii) egenskaper som avgör produktpriset,
 - iii) uppgifter om uttagna punktskatter och andra skatter,
 - iv) uppgift om huruvida priset är helt eller delvis reglerat, och
 - v) vikter som återspeglar nivån och strukturen på förbrukningen av de berörda produkterna.
 - b) I samband med egnahemsprisindexet:
 - i) Transaktionspriser på bostäder som är nya för hushållssektorn och på andra produkter som hushållen förvärvar i egenskap av egnahemsägare och som behöver beaktas för att beräkna egnahemsprisindexet i enlighet med denna förordning,
 - ii) egenskaper som avgör priset på bostaden och på andra produkter som hushållen förvärvar i egenskap av egnahemsägare, och
 - iii) vikter som återspeglar nivån och strukturen på de relevanta kategorierna av bostadsutgifter.
 - c) I samband med bostadsprisindexet:
 - i) Transaktionspriser på bostäder som hushåll köpt och som behöver beaktas för att beräkna bostadsprisindexet i enlighet med denna förordning,
 - ii) egenskaper som avgör priset på bostaden, och
 - iii) vikter som återspeglar nivån och strukturen på de relevanta kategorierna av bostadsutgifter.
18. *hushåll*: ett sådant hushåll som avses i punkt 2.119 a och b i bilaga A till ENS 2010, oavsett nationalitet eller hemvist,
19. *medlemsstatens ekonomiska territorium*: det ekonomiska territorium som avses i punkt 2.05 i bilaga A till ENS 2010, med det undantaget att de exterritoriella enklaver som är belägna innanför medlemstatens gränser ingår, medan de territoriella enklaver som är belägna i utlandet inte ingår,
20. *hushållens slutliga monetära konsumtionsutgifter*: den del av de slutliga konsumtionsutgifterna som uppstår
- för hushåll,
 - vid monetära transaktioner,
 - på medlemsstatens ekonomiska territorium,
 - för produkter som används för att direkt tillgodose individuella behov eller önskemål, enligt definitionen i punkt 3.101 i bilaga A till ENS 2010,
 - under en av eller båda de tidsperioder som jämförs.

21. *väsentlig förändring i produktionsmetoden*: en förändring som bedöms komma att påverka den årliga förändringen av ett visst harmoniserat index eller en del därav under någon period med mer än
- a) 0,1 procentenheter för det totala HIKP, HIKP-KS, egnahemsprisindexet eller bostadsprisindexet,
 - b) 0,3, 0,4, 0,5 eller 0,6 procentenheter för någon huvudgrupp, grupp, undergrupp respektive femsiffrig nivå inom Ecoicop för HIKP eller HIKP-KS.

Artikel 3

Sammanställning av de harmoniserade indexen

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen (Eurostat) de harmoniserade indexen enligt definitionen i artikel 2.12.
2. De harmoniserade indexen ska vara årsvis kedjade index av Laspeyrestyp.
3. HIKP och HIKP-KS ska grundas på de prisförändringar och vikter för produkter som ingår i hushållens slutliga monetära konsumtionsutgifter.
4. Varken HIKP eller HIKP-KS ska omfatta transaktioner mellan hushåll, utom när hyresgäster betalar hyra till privata hyresvärdar, då de senare fungerar som marknadsproducenter av tjänster som köps av hushåll (hyresgäster).
5. Egnahemsprisindexet ska, när så är möjligt och förutsatt att uppgifterna är tillgängliga, sammanställas för de tio år som föregår denna förordnings ikraftträdande.
6. Delindex av HIKP och HIKP-KS ska sammanställas för Ecoicop-kategorierna. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar enhetliga villkor för tillämpningen av Ecoicop med avseende på HIKP och HIKP-KS. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.
7. Kommissionen ska senast den 31 december 2018 utarbeta en rapport som ska behandla huruvida det är lämpligt att integrera egnahemsprisindexet i HIKP. Beroende på rapportens resultat ska kommissionen, om så är lämpligt, inom en rimlig tidsfrist lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning vad gäller integration av egnahemsprisindexet i HIKP. Om det i rapporten fastställs att integrationen av egnahemsprisindexet i HIKP kräver ytterligare metodutveckling ska kommissionen fortsätta metodarbetet och på lämpligt sätt rapportera till Europaparlamentet och rådet angående det arbetet.
8. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar uppdelningen av den snabbskattning av HIKP som tillhandahålls av de medlemsstater som har euron som valuta. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.
9. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar uppdelningarna av egnahemsprisindexet och av bostadsprisindexet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.
10. Varje år ska medlemsstaterna uppdatera delindexvikterna för de harmoniserade indexen. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar enhetliga villkor för kvaliteten på vikter i de harmoniserade indexen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

Artikel 4

De harmoniserade indexens jämförbarhet

1. För att de harmoniserade indexen ska anses jämförbara får eventuella skillnader mellan olika medlemsstater, oberoende av detaljnivå, endast återspegla skillnader i prisförändringar eller utgiftsmönster.

2. Eventuella delindex av de harmoniserade indexen som avviker från begreppen eller metoderna i denna förordning ska anses jämförbara om de ger upphov till ett index som bedöms ha en systematisk skillnad på

- a) mindre än eller lika med 0,1 procentenhet i genomsnitt under ett år i förhållande till det föregående året jämfört med ett index som sammanställts enligt den metod som föreskrivs i denna förordning, i fråga om HIKP och HIKP-KS,
- b) mindre än eller lika med en procentenhet i genomsnitt under ett år i förhållande till det föregående året jämfört med ett index som sammanställts enligt den metod som föreskrivs i denna förordning, i fråga om egnahemsprisindexet och bostadsprisindexet.

Om de beräkningar som avses i första stycket inte är möjliga ska medlemsstaterna i detalj ange konsekvenserna av att använda en metod som avviker från begreppen eller metoderna i denna förordning.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10 för ändringar av bilaga I i syfte att säkerställa att de harmoniserade indexen är jämförbara på internationell nivå i enlighet med ändringar av FN:s Coicop.

4. I syfte att säkra enhetliga villkor vid framställningen av jämförbara harmoniserade index och för att uppnå målen med denna förordning ska kommissionen anta genomförandeakter som närmare specificerar förbättrade metoder som bygger på frivilliga pilotstudier enligt artikel 8, samt metodologin. Dessa genomförandeakter ska avse

- i) urval och representativitet,
- ii) insamling och behandling av priser,
- iii) ersättningar och kvalitetsjusteringar,
- iv) sammanställning av index,
- v) revideringar,
- vi) specialindex,
- vii) behandling av produkter inom särskilda områden.

Kommissionen ska se till att dessa genomförandeakter inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstater eller uppgiftslämnare.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

5. I syfte att framställa de harmoniserade indexen ska kommissionen, för att beakta den tekniska utvecklingen av de statistiska metoderna, mot bakgrund av den utvärdering av pilotstudierna som avses i artikel 8.4, ges befogenhet att, med hjälp av delegerade akter som antas i enlighet med artikel 10, ändra punkt 4 första stycket i den här artikeln genom tillägg i den där angivna förteckningen, förutsatt att sådana tillägg inte överlappar befintliga led eller ändrar de harmoniserade indexens syfte eller art enligt denna förordning.

Artikel 5

Krav på uppgifter

1. De basuppgifter som medlemsstaterna samlar in till de harmoniserade indexen och deras delindex ska vara representativa på medlemsstatsnivå.

2. Uppgifterna ska inhämtas från statistiska enheter enligt definitionen i rådets förordning (EEG) nr 696/93⁽¹⁾ eller från andra källor, förutsatt att de jämförbarhetskrav för de harmoniserade indexen som avses i artikel 4 i denna förordning är uppfyllda.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 696/93 av den 15 mars 1993 om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen (EGT L 76, 30.3.1993, s. 1).

3. De statistiska enheter som lämnar uppgifter om produkter som ingår i hushållens slutliga monetära konsumtionsutgifter ska samarbeta i den mån som krävs vid insamlingen eller tillhandahållandet av basuppgifter. De statistiska enheterna ska lämna korrekta och fullständiga basuppgifter till de nationella organ som ansvarar för att sammanställa de harmoniserade indexen.

4. På begäran av de nationella organ som ansvarar för att sammanställa de harmoniserade indexen ska de statistiska enheterna tillhandahålla elektroniska register över transaktioner, om sådana finns tillgängliga, t.ex. skannerdata, på den detaljnivå som krävs för att framställa harmoniserade index och för att bedöma överensstämmelsen med jämförbarhetskraven och kvaliteten på de harmoniserade indexen.

5. Den gemensamma indexreferensperioden för de harmoniserade indexen ska vara år 2015. Denna indexreferensperiod ska användas för hela tidsserien för samtliga harmoniserade index och deras delindex.

6. De harmoniserade indexen och deras delindex ska justeras till en ny gemensam indexreferensperiod i fall av en större metodologisk förändring av de harmoniserade indexen som antas i enlighet med denna förordning, eller vart tionde år efter den senaste justeringen från och med 2015. Justeringen till den nya indexreferensperioden får verkan

- a) när det gäller månadsindex, från och med indexet för januari det år som följer efter indexreferensperioden,
- b) när det gäller kvartalsindex, från och med indexet för det första kvartalet det år som följer efter indexreferensperioden.

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer detaljerade regler om justering av de harmoniserade indexen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

7. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att framställa eller lämna in

- a) delindex av HIKP och HIKP-KS som representerar mindre än en tusendel av de totala utgifterna,
- b) delindex av egnahemsprisindexet och bostadsprisdindexet som representerar mindre än en hundraedel av de totala egnahemsägarbostadsutgifterna respektive de totala inköpen av bostäder.

8. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att framställa följande Ecoicop-delindex, antingen eftersom de inte inbegrips i hushållens slutliga monetära konsumtionsutgifter eller eftersom metoderna ännu inte är tillräckligt harmoniserade:

02.3 Narkotika.

09.4.3 Hasardspel.

12.2 Prostitution.

12.5.1 Livförsäkring.

12.6.1 Fisim.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10 för att ändra förteckningen i denna punkt så att hasardspel inbegrips i HIKP och HIKP-KS.

Artikel 6

Frekvens

1. Medlemsstaterna ska varje månad tillhandahålla kommissionen (Eurostat) HIKP och HIKP-KS samt deras respektive delindex, inklusive de delindex som framställs med längre intervall.

2. Medlemsstaterna ska varje kvartal tillhandahålla kommissionen (Eurostat) egnahemsprisindexet och bostadsprisindexet. De kan tillhandahållas varje månad på frivillig grund.

3. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att framställa delindex varje månad eller kvartal om sådan uppgiftsinsamling som görs mer sällan uppfyller kraven på jämförbarhet i artikel 4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen (Eurostat) om vilka Ecoicop-, egnahemsprisindex- och bostadsprisindexkategorier med avseende på vilka de avser att samla in uppgifter mer sällan än månadsvis, vad gäller Ecoicopkategorier, respektive kvartalsvis, vad gäller egnahemsprisindex- och bostadsprisindexkategorierna.

4. Varje år ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen (Eurostat) uppdaterade delindexvikter för de harmoniserade indexen.

Artikel 7

Tidsfrister, standarder för utbyte och revideringar

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen (Eurostat) de harmoniserade indexen och alla delindex senast

a) när det gäller indexen för februari–december, 15 kalenderdagar, respektive när det gäller januariindexen, 20 kalenderdagar efter utgången av den månad för vilken indexen är beräknade, och

b) 85 kalenderdagar efter utgången av det kvartal för vilket indexen är beräknade.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen (Eurostat) de uppdaterade vikterna senast

a) den 13 februari varje år för månadsindexen,

b) den 15 juni varje år för kvartalsindexen.

3. De medlemsstater som har euron som valuta ska tillhandahålla kommissionen (Eurostat) snabbskattningen av HIKP senast den näst sista kalenderdagen i den månad som snabbskattningen avser.

4. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen (Eurostat) de uppgifter och metadata som krävs enligt denna förordning i enlighet med standarder för utbyte av uppgifter och metadata.

5. Harmoniserade index och tillhörande delindex som redan har offentliggjorts får revideras.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som i detalj specificerar de standarder för utbyte av uppgifter och metadata som avses i punkt 4 samt de enhetliga villkor för revidering av harmoniserade index och deras delindex som avses i punkt 5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

Artikel 8

Pilotstudier

1. När det krävs förbättrade basuppgifter för sammanställningen av de harmoniserade indexen, eller när det i de metoder som avses i artikel 4.4 konstateras att de harmoniserade indexens jämförbarhet behöver förbättras, får kommissionen (Eurostat) inleda pilotstudier, som medlemsstaterna genomför på frivillig grund.

2. Unionens allmänna budget ska där så är lämpligt bidra till finansieringen av pilotstudierna.

3. I pilotstudierna ska det bedömas om det är möjligt att erhålla förbättrade basuppgifter eller anta nya metoder.
4. Resultaten av pilotstudierna ska utvärderas av kommissionen (Eurostat) i nära samarbete med medlemsstaterna och de huvudsakliga användarna av de harmoniserade indexen, med beaktande av fördelarna med att ha förbättrade basuppgifter eller nya metoder i förhållande till merkostnaderna för framställning av harmoniserade index.
5. Senast den 31 december 2020 och därefter vart femte år ska kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering, i tillämpliga fall, av de viktigaste resultaten av pilotstudierna.

Artikel 9

Kvalitetssäkring

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de harmoniserade index som de tillhandahåller är av god kvalitet. Vid tillämpningen av denna förordning ska de standardkvalitetskriterier som anges i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009 tillämpas.
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen (Eurostat)
 - a) årliga standardiserade kvalitetsrapporter som omfattar de kvalitetskriterier som anges i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009,
 - b) årligen uppdaterade kartläggningar innehållande uppgifter om de uppgiftskällor, definitioner och metoder som använts,
 - c) ytterligare information i samband med detta, på den detaljnivå som krävs för att bedöma överensstämmelsen med jämförbarhetskraven och de harmoniserade indexens kvalitet om kommissionen (Eurostat) så begär.
3. Om en medlemsstat har för avsikt att göra en betydande förändring i metoderna för framställning av de harmoniserade indexen eller en del därav, ska medlemsstaten underrätta kommissionen (Eurostat) om detta senast tre månader innan en sådan ändring skulle träda i kraft. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen (Eurostat) en kvantifiering av hur stor inverkan en sådan ändring skulle få.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer tekniska kvalitetssäkringskrav avseende innehållet i de årliga standardiserade kvalitetsrapporterna, sista inlämningsdag för rapporterna till kommissionen (Eurostat) och kartläggningarnas struktur samt sista inlämningsdag för kartläggningarna till kommissionen (Eurostat). Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

Artikel 10

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. När kommissionen utövar de befogenheter som delegeras i artiklarna 4.3, 4.5 och 5.8 ska den se till att de delegerade akterna inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna.

Kommissionen ska vidare vederbörligen motivera de åtgärder som fastställs i de delegerade akterna, i lämpliga fall med beaktande av kostnadseffektivitet, inbegripet uppgiftslämnarbördan och produktionskostnaderna i enlighet med artikel 14.3 i förordning (EG) nr 223/2009.

Kommissionen ska följa sin sedvanliga praxis och genomföra samråd med experter, inbegripet experter från medlemsstaterna, innan den antar de delegerade akterna.

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.3, 4.5 och 5.8 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 13 juni 2016. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

4. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 4.3, 4.5 och 5.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.3, 4.5 och 5.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för det europeiska statistiksystemet, som inrättats genom förordning (EG) nr 223/2009. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 12

Upphävande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna fortsätta att tillhandahålla de harmoniserade indexen i enlighet med förordning (EG) nr 2494/95 fram till och med inrapporteringen av data som avser 2016.

2. Förordning (EG) nr 2494/95 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2017.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

3. När kommissionen först antar de genomförandeakter som avses i artiklarna 3.6, 3.9, 3.10, 4.4, 5.6 och 7.6 ska den, i den utsträckning som det är förenligt med denna förordning, införliva de relevanta bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1749/96 ⁽¹⁾, kommissionens förordning (EG) nr 2214/96 ⁽²⁾, rådets förordning (EG) nr 1687/98 ⁽³⁾, kommissionens förordning (EG) nr 2646/98 ⁽⁴⁾, kommissionens förordning (EG) nr 1617/1999 ⁽⁵⁾, rådets förordning (EG) nr 2166/1999 ⁽⁶⁾, kommissionens förordning (EG) nr 2601/2000 ⁽⁷⁾, kommissionens förordning (EG) nr 2602/2000 ⁽⁸⁾, kommissionens förordning (EG) nr 1920/2001 ⁽⁹⁾, kommissionens förordning (EG) nr 1921/2001 ⁽¹⁰⁾, kommissionens förordning (EG) nr 1708/2005 ⁽¹¹⁾, rådets förordning (EG) nr 701/2006 ⁽¹²⁾, kommissionens förordning (EG) nr 330/2009 ⁽¹³⁾, kommissionens förordning (EU) nr 1114/2010 ⁽¹⁴⁾ och kommissionens förordning (EU) nr 93/2013 ⁽¹⁵⁾ som antagits på grundval av förordning (EG) nr 2494/95, och samtidigt, så långt det är lämpligt, inskränka det sammantagna antalet genomförandeakter. De förordningar som antagits på grundval av förordning (EG) nr 2494/95 ska fortsätta att tillämpas under en övergångsperiod. Övergångsperioden ska upphöra den dag då de genomförandeakter som först antagits på grundval av artiklarna 3.6, 3.9, 3.10, 4.4, 5.6 och 7.6 i denna förordning börjar tillämpas, vilket ska vara samma dag för alla dessa genomförandeakter.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas första gången på uppgifter som avser januari 2017.

-
- ⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1749/96 av den 9 september 1996 om genomförandet av rådets förordning (EG) nr 2494/95 om harmoniserade konsumentprisindex gällande initiala åtgärder för implementering (EGT L 229, 10.9.1996, s. 3).
- ⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2214/96 av den 20 november 1996 om harmoniserade konsumentprisindex: överföring och spridning av HIKP:s delindex (EGT L 296, 21.11.1996, s. 8).
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1687/98 av den 20 juli 1998 om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1749/96 med avseende på täckningen av varor och tjänster för harmoniserade konsumentprisindex (EGT L 214, 31.7.1998, s. 12).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2646/98 av den 9 december 1998 om fastställande av detaljerade genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 2494/95 om minimistandarder för behandlingen av tariffer i harmoniserade konsumentprisindex (EGT L 335, 10.12.1998, s. 30).
- ⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1617/1999 av den 23 juli 1999 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 2494/95 med avseende på minimistandarder för behandlingen av försäkringar inom ramen för det harmoniserade indexet för konsumentpriser och om ändring av förordning (EG) nr 2214/96 (EGT L 192, 24.7.1999, s. 9).
- ⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 2166/1999 av den 8 oktober 1999 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2494/95 i fråga om minimistandarder för hur produkter inom sektorerna hälsa, utbildning och social trygghet skall behandlas i det harmoniserade konsumentprisindexet (EGT L 266, 14.10.1999, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2601/2000 av den 17 november 2000 om fastställande av detaljerade genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 2494/95 när det gäller tidpunkten för införande av konsumentpriser i harmoniserade konsumentprisindex (EGT L 300, 29.11.2000, s. 14).
- ⁽⁸⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2602/2000 av den 17 november 2000 om fastställande av detaljerade genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 2494/95 om minimistandarder för behandlingen av prisnedsättningar i harmoniserade konsumentprisindex (EGT L 300, 29.11.2000, s. 16).
- ⁽⁹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1920/2001 av den 28 september 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2494/95 i fråga om minimistandarder för behandlingen av serviceavgifter som beräknas i proportion till transaktionens värde i harmoniserade konsumentprisindex, samt om ändring av förordning (EG) nr 2214/96 (EGT L 261, 29.9.2001, s. 46).
- ⁽¹⁰⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1921/2001 av den 28 september 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2494/95 avseende minimistandarder för revidering av det harmoniserade konsumentprisindexet och med ändring av förordning (EG) nr 2602/2000 (EGT L 261, 29.9.2001, s. 49).
- ⁽¹¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1708/2005 av den 19 oktober 2005 om fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 2494/95 avseende den gemensamma referensperioden för harmoniserat index över konsumentpriser, och om ändring av förordning (EG) nr 2214/96 (EUT L 274, 20.10.2005, s. 9).
- ⁽¹²⁾ Rådets förordning (EG) nr 701/2006 av den 25 april 2006 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2494/95 avseende de tidsperioder under vilka prisuppgifter skall samlas in för det harmoniserade konsumentprisindexet (EUT L 122, 9.5.2006, s. 3).
- ⁽¹³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 330/2009 av den 22 april 2009 om närmare tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2494/95 när det gäller minimi- normer för behandling av säsongsbundna produkter i det harmoniserade konsumentprisindexet (HIKP) (EUT L 103, 23.4.2009, s. 6).
- ⁽¹⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1114/2010 av den 1 december 2010 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2494/95 vad gäller minimistandarder för kvaliteten på vägningstalen för harmoniserade konsumentprisindex och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2454/97 (EUT L 316, 2.12.2010, s. 4).
- ⁽¹⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 93/2013 av den 1 februari 2013 med tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2494/95 om harmoniserade konsumentprisindex vad gäller fastställande av egnahemsprisindex (EUT L 33, 2.2.2013, s. 14).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 maj 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Ordförande

BILAGA I

EUROPEISK ÄNDAMÅLSKLASSIFICERING AV INDIVIDUELL KONSUMTION (ECOICOP)

01	LIVSMEDEL OCH ALKOHOLFRIA DRYCKER
01.1	Livsmedel
01.1.1	Bröd och spannmål
01.1.1.1	Ris
01.1.1.2	Mjöl och andra spannmålsprodukter
01.1.1.3	Bröd
01.1.1.4	Andra bagerivaror
01.1.1.5	Pizza och pajer
01.1.1.6	Pastaprodukter och couscous
01.1.1.7	Frukostflingor
01.1.1.8	Andra spannmålsprodukter
01.1.2	Kött
01.1.2.1	Nöt- och kalvkött
01.1.2.2	Fläskkött
01.1.2.3	Lamm- och getkött
01.1.2.4	Kött av fjäderfä
01.1.2.5	Annat kött
01.1.2.6	Ätliga slaktbiprodukter
01.1.2.7	Torkat, saltat eller rökt kött
01.1.2.8	Andra köttberedningar
01.1.3	Fisk och skaldjur
01.1.3.1	Färsk eller kyld fisk
01.1.3.2	Fryst fisk
01.1.3.3	Färska eller kylda skaldjur
01.1.3.4	Frysta skaldjur
01.1.3.5	Torkad, rökt eller saltad fisk och skaldjur
01.1.3.6	Annan konserverad eller beredd fisk och skaldjur samt beredningar av fisk och skaldjur
01.1.4	Mjölk, ost och ägg
01.1.4.1	Färsk helmjölk
01.1.4.2	Färsk mjölk med låg fetthalt
01.1.4.3	Hållbarhetsbehandlad mjölk
01.1.4.4	Yoghurt
01.1.4.5	Ost och ostmassa

- 01.1.4.6 Andra mjölkprodukter
- 01.1.4.7 Ägg
- 01.1.5 Oljor och fetter
 - 01.1.5.1 Smör
 - 01.1.5.2 Margarin och annat vegetabiliskt fett
 - 01.1.5.3 Olivolja
 - 01.1.5.4 Andra ätliga oljor
 - 01.1.5.5 Andra ätliga animaliska fetter
- 01.1.6 Frukt
 - 01.1.6.1 Färsk eller kyld frukt
 - 01.1.6.2 Fryst frukt
 - 01.1.6.3 Torkade frukter och nötter
 - 01.1.6.4 Konserverad frukt och fruktbaserade produkter
- 01.1.7 Grönsaker
 - 01.1.7.1 Färska eller kylda grönsaker utom potatis och rotfrukter
 - 01.1.7.2 Frysta grönsaker utom potatis och rotfrukter
 - 01.1.7.3 Torkade grönsaker, andra konserverade eller beredda grönsaker
 - 01.1.7.4 Potatis
 - 01.1.7.5 Chips
 - 01.1.7.6 Andra rotknölar och produkter av rotfrukter
- 01.1.8 Socker, sylt, honung, choklad och konfektyr
 - 01.1.8.1 Socker
 - 01.1.8.2 Sylt, marmelader och honung
 - 01.1.8.3 Choklad
 - 01.1.8.4 Konfektyrprodukter
 - 01.1.8.5 Isglass och glass
 - 01.1.8.6 Konstgjorda sockerersättningsmedel
- 01.1.9 Andra livsmedel
 - 01.1.9.1 Såser, smaktillsatser
 - 01.1.9.2 Salt, kryddor och kryddväxter
 - 01.1.9.3 Barnmat
 - 01.1.9.4 Färdigrätter
 - 01.1.9.9 Övriga livsmedel
- 01.2 Alkohol fria drycker
 - 01.2.1 Kaffe, te och choklad

01.2.1.1	Kaffe
01.2.1.2	Te
01.2.1.3	Kakao och chokladpulver
01.2.2	Mineralvatten, läskedrycker, frukt- och grönsaksjuice
01.2.2.1	Mineral- och källvatten
01.2.2.2	Läskedrycker
01.2.2.3	Frukt- och grönsaksjuicer
02	ALKOHOLHALTIGA DRYCKER, TOBAK OCH NARKOTIKA
02.1	Alkoholhaltiga drycker
02.1.1	Spritdrycker
02.1.1.1	Sprit och likörer
02.1.1.2	Alkoläsk
02.1.2	Vin
02.1.2.1	Vin från druvor
02.1.2.2	Vin från andra frukter
02.1.2.3	Starkvin
02.1.2.4	Vinbaserade drycker
02.1.3	Öl
02.1.3.1	Ljust öl (lager)
02.1.3.2	Annan alkoholhaltig öl
02.1.3.3	Lättöl och alkoholfri öl
02.1.3.4	Ölbaserade drycker
02.2	Tobak
02.2.0	Tobak
02.2.0.1	Cigaretter
02.2.0.2	Cigarrer
02.2.0.3	Andra tobaksprodukter
02.3	Narkotika
02.3.0	Narkotika
02.3.0.0	Narkotika
03	KLÄDER OCH SKODON
03.1	Kläder
03.1.1	Material till kläder
03.1.1.0	Material till kläder
03.1.2	Kläder
03.1.2.1	Kläder för män

- 03.1.2.2 Kläder för kvinnor
- 03.1.2.3 Kläder för spädbarn och små barn (0–2 år) samt barn (3–13 år)
- 03.1.3 Andra klädesplagg och tillbehör till kläder
 - 03.1.3.1 Andra klädesplagg
 - 03.1.3.2 Klädesaccessoarer och -tillbehör
- 03.1.4 Skrädderiarbeten, tvätt och uthyrning av kläder
 - 03.1.4.1 Klädtvätt
 - 03.1.4.2 Skrädderiarbeten och uthyrning av kläder
- 03.2 Skodon
 - 03.2.1 Skor och andra skodon
 - 03.2.1.1 Skodon för män
 - 03.2.1.2 Skodon för kvinnor
 - 03.2.1.3 Skodon för spädbarn och barn
 - 03.2.2 Lagning och uthyrning av skodon
 - 03.2.2.0 Lagning och uthyrning av skodon
- 04 BOSTÄDER, VATTEN, ELEKTRICITET, GAS OCH ANDRA BRÄNSLEN
 - 04.1 Faktiskt betalda hyror för bostäder
 - 04.1.1 Av hyresgästerna faktiskt betalda hyror
 - 04.1.1.0 Av hyresgästerna faktiskt betalda hyror
 - 04.1.2 Andra faktiskt betalda hyror
 - 04.1.2.1 Av hyresgästerna faktiskt betalda hyror för fritidsbostäder
 - 04.1.2.2 Av hyresgästerna betalda garagehyror och andra hyror
 - 04.2 Imputerade hyror för bostäder
 - 04.2.1 Imputerade hyror för boende som själv äger bostaden
 - 04.2.1.0 Imputerade hyror för boende som själv äger bostaden
 - 04.2.2 Andra imputerade hyror
 - 04.2.2.0 Andra imputerade hyror
 - 04.3 Underhåll och reparation av bostaden
 - 04.3.1 Material för underhåll och reparation av bostaden
 - 04.3.1.0 Material för underhåll och reparation av bostaden
 - 04.3.2 Tjänster för underhåll och reparation av bostaden
 - 04.3.2.1 Arbeten utförda av rörmokare
 - 04.3.2.2 Arbeten utförda av elektriker
 - 04.3.2.3 Tjänster för underhåll av värmesystem
 - 04.3.2.4 Arbeten utförda av målare

- 04.3.2.5 Arbeten utförda av snickare
- 04.3.2.9 Andra tjänster för underhåll och reparation av bostaden
- 04.4 Vattenförsörjning och diverse andra bostadstjänster
 - 04.4.1 Vattenförsörjning
 - 04.4.1.0 Vattenförsörjning
 - 04.4.2 Sophämtning
 - 04.4.2.0 Sophämtning
 - 04.4.3 Avloppssystem
 - 04.4.3.0 Avloppssystem
 - 04.4.4 Övriga tjänster förknippade med bostaden
 - 04.4.4.1 Underhållsavgifter i flerbostadshus
 - 04.4.4.2 Säkerhetstjänster
 - 04.4.4.9 Andra tjänster förknippade med bostaden
- 04.5 Elektricitet, gas och andra bränslen
 - 04.5.1 Elektricitet
 - 04.5.1.0 Elektricitet
 - 04.5.2 Gas
 - 04.5.2.1 Naturgas och stadsgas
 - 04.5.2.2 Flytande kolväten (butan, propan m.m.)
 - 04.5.3 Flytande bränslen
 - 04.5.3.0 Flytande bränslen
 - 04.5.4 Fasta bränslen
 - 04.5.4.1 Kol
 - 04.5.4.9 Andra fasta bränslen
 - 04.5.5 Värmeenergi
 - 04.5.5.0 Värmeenergi
- 05 MÖBLER, HUSHÅLLSUTRUSTNING OCH RUTINUNDERHÅLL AV BOSTADEN
 - 05.1 Möbler och inventarier, mattor och andra golvbeläggningar
 - 05.1.1 Möbler och inventarier
 - 05.1.1.1 Möbler för hemmet
 - 05.1.1.2 Trädgårdsmöbler
 - 05.1.1.3 Belysningsutrustning
 - 05.1.1.9 Andra möbler och inventarier
 - 05.1.2 Mattor och andra golvbeläggningar

05.1.2.1	Mattor
05.1.2.2	Andra golvbeläggningar
05.1.2.3	Matt- och golvläggningstjänster
05.1.3	Reparation av möbler, inventarier och golvbeläggningar
05.1.3.0	Reparation av möbler, inventarier och golvbeläggningar
05.2	Hushållstextilier
05.2.0	Hushållstextilier
05.2.0.1	Möbeltyger och gardiner
05.2.0.2	Sänglinne
05.2.0.3	Bordslinne och badrumstextilier
05.2.0.4	Lagning av hushållstextilier
05.2.0.9	Andra hushållstextilier
05.3	Hushållsutrustning
05.3.1	Större hushållsutrustning, både elektrisk och övrig
05.3.1.1	Kylskåp, frysar och kombinerad kyl/frys
05.3.1.2	Tvättmaskiner och torktumlare för kläder, diskmaskiner
05.3.1.3	Köksspisar
05.3.1.4	Värmeanordningar, luftkonditioneringsapparater
05.3.1.5	Städutrustning
05.3.1.9	Annan större hushållsutrustning
05.3.2	Mindre elektriska hushållsapparater
05.3.2.1	Matberedare
05.3.2.2	Kaffe- och tebryggare och liknande apparater
05.3.2.3	Strykjärn
05.3.2.4	Brödrostar och grillar
05.3.2.9	Andra mindre elektriska hushållsapparater
05.3.3	Reparation av hushållsapparater
05.3.3.0	Reparation av hushållsapparater
05.4	Glas, porslin och bestick samt övrigt husgeråd
05.4.0	Glas, porslin och bestick samt övrigt husgeråd
05.4.0.1	Artiklar av glas, kristall, keramik och porslin
05.4.0.2	Bestick och bordssilver
05.4.0.3	Icke-elektriska köksredskap och köksartiklar
05.4.0.4	Lagning av glas, porslin och bestick samt övrigt husgeråd

- 05.5 Verktyg och redskap för hus och trädgård
 - 05.5.1 Större verktyg och redskap
 - 05.5.1.1 Större motordrivna verktyg och redskap
 - 05.5.1.2 Reparation, leasing och uthyrning av större verktyg och redskap
 - 05.5.2 Mindre verktyg och diverse tillbehör
 - 05.5.2.1 Mindre verktyg utan motor
 - 05.5.2.2 Diverse tillbehör till mindre verktyg
 - 05.5.2.3 Reparation av mindre verktyg utan motor och diverse tillbehör
- 05.6 Varor och tjänster för rutinunderhåll av bostaden
 - 05.6.1 Icke-varaktiga hushållsvaror
 - 05.6.1.1 Produkter för rengöring och underhåll
 - 05.6.1.2 Andra icke-varaktiga mindre hushållsvaror
 - 05.6.2 Hushållstjänster och tjänster för skötsel av hemmet
 - 05.6.2.1 Hushållstjänster av avlönade anställda
 - 05.6.2.2 Städ tjänster
 - 05.6.2.3 Hyra av möbler och inventarier
 - 05.6.2.9 Andra hushållstjänster och tjänster för skötsel av hemmet
- 06 HÄLSO- OCH SJUKVÅRD
 - 06.1 Medicinska produkter, apparatur och utrustning
 - 06.1.1 Farmaceutiska produkter
 - 06.1.1.0 Farmaceutiska produkter
 - 06.1.2 Andra medicinska produkter
 - 06.1.2.1 Graviditetstest och mekaniska preventivmedel
 - 06.1.2.9 Övriga medicinska produkter
 - 06.1.3 Medicinsk apparatur och utrustning
 - 06.1.3.1 Glasögon och kontaktlinser
 - 06.1.3.2 Hörapparater
 - 06.1.3.3 Reparation av medicinsk apparatur och utrustning
 - 06.1.3.9 Annan medicinsk apparatur och utrustning
 - 06.2 Öppen sjukvård
 - 06.2.1 Läkarvård
 - 06.2.1.1 Allmänvård
 - 06.2.1.2 Specialistvård
 - 06.2.2 Tandvård
 - 06.2.2.0 Tandvård

06.2.3	Paramedicinsk vård
06.2.3.1	Tjänster som tillhandahålls av medicinska laboratorier och röntgenmottagningar
06.2.3.2	Hälsobad, sjukgymnastik, ambulanstjänster och hyra av hjälpmedelsutrustning
06.2.3.9	Annan paramedicinsk vård
06.3	Sjukhusvård
06.3.0	Sjukhusvård
06.3.0.0	Sjukhusvård
07	TRANSPORT
07.1	Inköp av fordon
07.1.1	Bilar
07.1.1.1	Nya bilar
07.1.1.2	Begagnade bilar
07.1.2	Motorcyklar
07.1.2.0	Motorcyklar
07.1.3	Cyklar
07.1.3.0	Cyklar
07.1.4	Fordon som dras av djur
07.1.4.0	Fordon som dras av djur
07.2	Drift av persontransportmedel
07.2.1	Reservdelar och tillbehör till persontransportmedel
07.2.1.1	Däck
07.2.1.2	Reservdelar till persontransportmedel
07.2.1.3	Tillbehör till persontransportmedel
07.2.2	Bränslen och smörjmedel för persontransportmedel
07.2.2.1	Diesel
07.2.2.2	Bensin
07.2.2.3	Andra bränslen för persontransportmedel
07.2.2.4	Smörjmedel
07.2.3	Underhåll och reparationer av persontransportmedel
07.2.3.0	Underhåll och reparationer av persontransportmedel
07.2.4	Andra tjänster förknippade med persontransportmedel
07.2.4.1	Hyra av garage, parkeringsplatser och persontransportmedel
07.2.4.2	Biltullar och parkeringsmätare
07.2.4.3	Körlektioner, prov, körkort och bilprovning

- 07.3 Transporttjänster
 - 07.3.1 Passagerartransport på järn- och spårväg
 - 07.3.1.1 Passagerartransport med tåg
 - 07.3.1.2 Passagerartransport med tunnelbana eller spårvagn
 - 07.3.2 Passagerartransport på landsväg
 - 07.3.2.1 Passagerartransport med buss
 - 07.3.2.2 Passagerartransport med taxi och hyrbil med chaufför
 - 07.3.3 Passagerartransport med flyg
 - 07.3.3.1 Inrikesflyg
 - 07.3.3.2 Utrikesflyg
 - 07.3.4 Passagerartransport på hav och inre vattenvägar
 - 07.3.4.1 Passagerartransport på hav
 - 07.3.4.2 Passagerartransport på inre vattenvägar
 - 07.3.5 Kombinerad passagerartransport
 - 07.3.5.0 Kombinerad passagerartransport
 - 07.3.6 Andra transporttjänster mot betalning
 - 07.3.6.1 Transporter med bergbanor, linbanor och liftar
 - 07.3.6.2 Flytt- och lagringstjänster
 - 07.3.6.9 Övriga transporttjänster mot betalning
- 08 KOMMUNIKATION
 - 08.1 Posttjänster
 - 08.1.0 Posttjänster
 - 08.1.0.1 Brevtjänster
 - 08.1.0.9 Andra posttjänster
 - 08.2 Telefon- och telefaxutrustning
 - 08.2.0 Telefon- och telefaxutrustning
 - 08.2.0.1 Utrustning för fast telefoni
 - 08.2.0.2 Utrustning för mobiltelefoni
 - 08.2.0.3 Annan telefon- och telefaxutrustning
 - 08.2.0.4 Reparation av telefon- eller telefaxutrustning
 - 08.3 Telefon- och telefaxtjänster
 - 08.3.0 Telefon- och telefaxtjänster
 - 08.3.0.1 Tjänster avseende fast telefoni
 - 08.3.0.2 Tjänster avseende trådlös telefoni
 - 08.3.0.3 Internetaccesstjänster

- 08.3.0.4 Kombinerade telekommunikationstjänster
- 08.3.0.5 Andra informationsöverföringstjänster
- 09 REKREATION OCH KULTUR
- 09.1 Audiovisuell och fotografisk utrustning samt informationsbehandlingsutrustning
- 09.1.1 Utrustning för mottagning, inspelning och återgivning av ljud och bild
- 09.1.1.1 Utrustning för mottagning, inspelning och återgivning av ljud
- 09.1.1.2 Utrustning för mottagning, inspelning och återgivning av ljud och video
- 09.1.1.3 Bärbara ljud- och videoanordningar
- 09.1.1.9 Annan utrustning för mottagning, inspelning och återgivning av ljud och bild
- 09.1.2 Fotografisk och filmfotografisk utrustning samt optisk utrustning
- 09.1.2.1 Kameror
- 09.1.2.2 Tillbehör till fotografisk och filmfotografisk utrustning
- 09.1.2.3 Optisk utrustning
- 09.1.3 Informationsbehandlingsutrustning
- 09.1.3.1 Persondatorer
- 09.1.3.2 Tillbehör till informationsbehandlingsutrustning
- 09.1.3.3 Programvara
- 09.1.3.4 Räknedosor och annan informationsbehandlingsutrustning
- 09.1.4 Inspelningsmedier
- 09.1.4.1 Förhandsinspelade inspelningsmedier
- 09.1.4.2 Oinspelade inspelningsmedier
- 09.1.4.9 Andra inspelningsmedier
- 09.1.5 Reparation av audiovisuell och fotografisk utrustning samt informationsbehandlingsutrustning
- 09.1.5.0 Reparation av audiovisuell och fotografisk utrustning samt informationsbehandlingsutrustning
- 09.2 Andra större varaktiga konsumtionsvaror för rekreation och kultur
- 09.2.1 Större varaktiga konsumtionsvaror för utomhusrekreation
- 09.2.1.1 Campingbilar, husvagnar och släpvagnar
- 09.2.1.2 Flygplan, ultralätta flygplan, segelflygplan, hängflygare och varmluftsballonger
- 09.2.1.3 Båtar, utombordsmotorer och inredning till båtar
- 09.2.1.4 Hästar, ponnyer och tillbehör
- 09.2.1.5 Större spel- och idrottsartiklar
- 09.2.2 Musikinstrument och större varaktiga konsumtionsvaror för inomhusrekreation
- 09.2.2.1 Musikinstrument
- 09.2.2.2 Större varaktiga konsumtionsvaror för inomhusrekreation
- 09.2.3 Underhåll och reparation av andra större varaktiga konsumtionsvaror för rekreation och kultur
- 09.2.3.0 Underhåll och reparation av andra större varaktiga konsumtionsvaror för rekreation och kultur
- 09.3 Andra varor och utrustning för rekreation, trädgårdar och sällskapsdjur

- 09.3.1 Spel, leksaker och hobbyer
 - 09.3.1.1 Spel och hobbyer
 - 09.3.1.2 Leksaker och festartiklar
- 09.3.2 Utrustning för idrott, camping och friluftsliv
 - 09.3.2.1 Idrottsutrustning
 - 09.3.2.2 Utrustning för camping och friluftsliv
 - 09.3.2.3 Reparation av utrustning för idrott, camping och friluftsliv
- 09.3.3 Trädgårdar, växter och blommor
 - 09.3.3.1 Trädgårdsprodukter
 - 09.3.3.2 Växter och blommor
- 09.3.4 Sällskapsdjur och produkter för sällskapsdjur
 - 09.3.4.1 Inköp av sällskapsdjur
 - 09.3.4.2 Produkter för sällskapsdjur
- 09.3.5 Veterinärtjänster och andra tjänster som rör sällskapsdjur
 - 09.3.5.0 Veterinärtjänster och andra tjänster som rör sällskapsdjur
- 09.4 Fritidstjänster och kulturella tjänster
 - 09.4.1 Fritids- och idrottstjänster
 - 09.4.1.1 Fritids- och idrottstjänster – åskådare
 - 09.4.1.2 Fritids- och idrottstjänster – deltagare
 - 09.4.2 Kulturella tjänster
 - 09.4.2.1 Biografer, teatrar, konserter
 - 09.4.2.2 Museer, bibliotek, zoologiska trädgårdar
 - 09.4.2.3 Tv- och radiolicensavgifter, abonnemang
 - 09.4.2.4 Hyra av utrustning och tillbehör för kulturella ändamål
 - 09.4.2.5 Fotografitjänster
 - 09.4.2.9 Andra kulturella tjänster
 - 09.4.3 Hasardspel
 - 09.4.3.0 Hasardspel
- 09.5 Tidningar, böcker och skrivmaterial
 - 09.5.1 Böcker
 - 09.5.1.1 Skönlitteratur
 - 09.5.1.2 Läroböcker
 - 09.5.1.3 Andra faktaböcker
 - 09.5.1.4 Binderitjänster och nedladdade e-böcker
 - 09.5.2 Tidningar och tidskrifter
 - 09.5.2.1 Tidningar

09.5.2.2	Tidskrifter
09.5.3	Diverse trycksaker
09.5.3.0	Diverse trycksaker
09.5.4	Skriv- och ritmaterial
09.5.4.1	Pappersprodukter
09.5.4.9	Annat skriv- och ritmaterial
09.6	Paketresor
09.6.0	Paketresor
09.6.0.1	Inrikes paketresor
09.6.0.2	Utrikes paketresor
10	UTBILDNING
10.1	Förskola och låg- och mellanstadium
10.1.0	Förskola och låg- och mellanstadium
10.1.0.1	Förskola (nivå 0 i Isced-97)
10.1.0.2	Låg- och mellanstadium (nivå 1 i Isced-97)
10.2	Högstadium och gymnasium
10.2.0	Högstadium och gymnasium
10.2.0.0	Högstadium och gymnasium
10.3	Eftergymnasial utbildning utom högskoleutbildning
10.3.0	Eftergymnasial utbildning utom högskoleutbildning
10.3.0.0	Eftergymnasial utbildning utom högskoleutbildning (nivå 4 i Isced-97)
10.4	Högskoleutbildning
10.4.0	Högskoleutbildning
10.4.0.0	Högskoleutbildning
10.5	Ej nivåbestämd utbildning
10.5.0	Ej nivåbestämd utbildning
10.5.0.0	Ej nivåbestämd utbildning
11	RESTAURANGER OCH HOTELL
11.1	Restaurangtjänster
11.1.1	Restauranger, kaféer och liknande
11.1.1.1	Restauranger, kaféer och dansställen
11.1.1.2	Snabbmats- och hämtmatstjänster
11.1.2	Serveringar
11.1.2.0	Serveringar

- 11.2 Inkvarteringstjänster
 - 11.2.0 Inkvarteringstjänster
 - 11.2.0.1 Hotell, motell, värdshus och liknande inkvarteringstjänster
 - 11.2.0.2 Stugbyar, campingplatser, vandrarhem och liknande inkvarteringstjänster
 - 11.2.0.3 Andra anläggningars inkvarteringstjänster
- 12 DIVERSE VAROR OCH TJÄNSTER
 - 12.1 Personvård
 - 12.1.1 Frisersalonger och skönhetssalonger
 - 12.1.1.1 Hårvård för män och barn
 - 12.1.1.2 Hårvård för kvinnor
 - 12.1.1.3 Skönhetsbehandlingar
 - 12.1.2 Elektriska apparater för personvård
 - 12.1.2.1 Elektriska apparater för personvård
 - 12.1.2.2 Reparation av elektriska apparater för personvård
 - 12.1.3 Andra apparater, artiklar och produkter för personvård
 - 12.1.3.1 Icke-elektriska apparater
 - 12.1.3.2 Artiklar för personlig hygien och välbefinnande, esoteriska produkter och skönhetsmedel
 - 12.2 Prostitution
 - 12.2.0 Prostitution
 - 12.2.0.0 Prostitution
 - 12.3 Övriga personliga tillhörigheter
 - 12.3.1 Smycken och ur
 - 12.3.1.1 Smycken
 - 12.3.1.2 Ur och klockor
 - 12.3.1.3 Reparation av smycken och ur
 - 12.3.2 Andra personliga tillhörigheter
 - 12.3.2.1 Reseffekter
 - 12.3.2.2 Spädbarnsartiklar
 - 12.3.2.3 Lagning av andra personliga tillhörigheter
 - 12.3.2.9 Andra personliga tillhörigheter, ej tidigare nämnda
 - 12.4 Socialt skydd
 - 12.4.0 Socialt skydd
 - 12.4.0.1 Barnomsorg
 - 12.4.0.2 Äldreboende och boende för personer med funktionsnedsättning
 - 12.4.0.3 Hemtjänst
 - 12.4.0.4 Rådgivning
 - 12.5 Försäkringar

12.5.1	Livförsäkring
12.5.1.0	Livförsäkring
12.5.2	Boendeförsäkring
12.5.2.0	Boendeförsäkring
12.5.3	Sjukvårds- och sjukförsäkring
12.5.3.1	Offentlig sjukvårds- eller sjukförsäkring
12.5.3.2	Privat sjukvårds- eller sjukförsäkring
12.5.4	Transportförsäkring
12.5.4.1	Motorfordonsförsäkring
12.5.4.2	Reseförsäkring
12.5.5	Annan försäkring
12.5.5.0	Annan försäkring
12.6	Andra finansiella tjänster
12.6.1	Fisim
12.6.1.0	Fisim
12.6.2	Övriga finansiella tjänster
12.6.2.1	Post- och bankavgifter
12.6.2.2	Arvoden och serviceavgifter till mäklare, investeringsrådgivare
12.7	Övriga tjänster
12.7.0	Övriga tjänster
12.7.0.1	Administrativa avgifter
12.7.0.2	Juridiska tjänster och bokföring
12.7.0.3	Begravnings-tjänster
12.7.0.4	Andra avgifter och tjänster

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 2494/95	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 2.6
Artikel 2 b	—
Artikel 2 c	—
Artikel 3	Artikel 3.3 och 3.10
Artikel 4	Artikel 4.1, 4.2 och 4.4
Artikel 5.1 b	Artikel 5.5 och 5.6
Artikel 5.3	Artikel 4.4
Artikel 6	Artikel 5.1 och 5.2
Artikel 7	Artikel 5.3
Artikel 8	Artikel 6.1, 6.3 och 6.4
Artikel 9	Artikel 3.1, 3.2 och 3.6
Artikel 10	Artikel 7.1
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 9.2
Artikel 13	—
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 15	—
Artikel 16	Artikel 13

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/793**av den 11 maj 2016****om förhindrande av att handeln med vissa viktiga mediciner avleds till Europeiska unionen
(kodifiering)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 953/2003 ⁽²⁾ har ändrats väsentligt flera gånger ⁽³⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) I många av de fattigaste utvecklingsländerna finns det ett akut behov av att få tillgång till basläkemedel för behandling av överförbara sjukdomar till överkomligt pris. Dessa länder är starkt beroende av import av läkemedel eftersom den lokala tillverkningen är mycket begränsad.
- (3) Prissegmentering mellan marknaderna i industriländerna och de fattigaste utvecklingsländerna är nödvändig för att de fattigaste utvecklingsländerna ska kunna förses med basläkemedel till kraftigt nedsatta priser. Därför får dessa kraftigt nedsatta priser inte uppfattas som referens för det pris som ska betalas på marknaden i industriländer.
- (4) I flertalet industriländer finns det lagstiftnings- och tillsynsinstrument för att under vissa omständigheter kunna förebygga import av läkemedel, men dessa instrument riskerar att bli otillräckliga då stora mängder kraftigt prisnedsatta läkemedel säljs till marknaderna i de fattigaste utvecklingsländerna och det ekonomiska intresset för handelsavledning till högprismarknaderna därför skulle kunna öka väsentligt.
- (5) Läkemedelstillverkare måste uppmuntras att göra läkemedel tillgängliga till kraftigt nedsatta priser i väsentligt ökade mängder genom att med hjälp av denna förordning se till att dessa produkter stannar kvar på marknaderna i de fattigaste utvecklingsländerna. Donationer av läkemedel och produkter som säljs genom kontrakt som tilldelats efter anbudsinfordran från nationella regeringar eller internationella upphandlingsorgan, eller i ett partnerskap som tillverkaren och regeringen i destinationslandet enats om, bör kunna omfattas av denna förordning på samma villkor, varvid man dock bör hålla i minnet att donationer inte bidrar till att på ett hållbart sätt förbättra tillgången till dessa produkter.
- (6) Det måste fastställas ett förfarande genom vilket de produkter, de länder och de sjukdomar som omfattas av förordningen kan identifieras.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 mars 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 april 2016.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 953/2003 av den 26 maj 2003 om förhindrande av att handeln med vissa viktiga mediciner avleds till Europeiska unionen (EUT L 135, 3.6.2003, s. 5).

⁽³⁾ Se bilaga VI.

- (7) Syftet med denna förordning är att förhindra att prisdifferentierade produkter importeras till unionen. Det föreskrivs undantag för vissa situationer, på strikt villkor att det säkerställs att de berörda produkternas slutdestination är något av de länder som förtecknas i bilaga II.
- (8) Tillverkare av prisdifferentierade produkter bör förändra de prisdifferentierade produkternas utseende så att de lättare kan identifieras.
- (9) Det är lämpligt att se över förteckningarna över de sjukdomar och destinationsländer som omfattas av denna förordning samt de formler som används för att identifiera prisdifferentierade produkter, mot bakgrund av bland annat de erfarenheter som vunnits genom tillämpning av förordningen.
- (10) När det gäller prisdifferentierade produkter för personligt bruk som medförs i resenärers bagage är bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 tillämpliga ⁽¹⁾.
- (11) När prisdifferentierade produkter har beslagtagits enligt denna förordning bör den behöriga myndigheten, i enlighet med nationell lagstiftning och för att se till att de beslagtagna produkterna används på avsett sätt och att de länder som förtecknas i bilaga II fullt ut drar nytta av dem, kunna besluta att göra dem tillgängliga för humanitära ändamål i dessa länder. I avsaknad av ett sådant beslut bör de beslagtagna produkterna förstöras.
- (12) I syfte att lägga till produkter till den förteckning över produkter som omfattas av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen för att ändra bilagorna till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs följande:

- a) Kriterierna för fastställande av vad en prisdifferentierad produkt är.
- b) Villkoren för att tullmyndigheterna ska kunna vidta åtgärder.
- c) De åtgärder som de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska vidta.

2. I denna förordning avses med

- a) *prisdifferentierad produkt*: ett läkemedel som används för förebyggande, diagnos och behandling av sjukdomar enligt bilaga IV, som är prissatt i enlighet med någon av de alternativa prisberäkningsmetoderna enligt artikel 3, prövat av kommissionen eller en oberoende revisor enligt artikel 4 och upptaget på förteckningen över prisdifferentierade produkter i bilaga I,
- b) *destinationsland*: de länder som är upptagna på förteckningen i bilaga II,
- c) *behörig myndighet*: en myndighet som av en medlemsstat utsetts för att fastställa huruvida varor, vars övergång till fri omsättning har skjutits upp av tullmyndigheterna i respektive medlemsstat, är prisdifferentierade produkter och att ge anvisningar i enlighet med resultatet av översynen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).

Artikel 2

1. Det ska vara förbjudet att till unionen importera prisdifferentierade produkter för övergång till fri omsättning, återexport, hänförande till suspensiva arrangemang eller uppläggning i en frizon eller i ett frilager.
2. Följande ska inte omfattas av det förbud beträffande prisdifferentierade produkter som fastställs i punkt 1:
 - a) Återexport till destinationslandet.
 - b) Hänförande till transiterings- eller tullagerförfarande eller uppläggning i en frizon eller ett frilager för återexport till destinationslandet.

Artikel 3

Det differentierade pris som avses i artikel 4.2 b ska, efter den sökandes val, vara antingen

- a) högst den i bilaga III angivna viktade procentandelen av det genomsnittliga pris fritt fabrik som tas ut av en tillverkare på marknaderna inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) för samma produkt vid tiden för ansökan, eller
- b) en tillverkares direkta produktionskostnader, med tillägg av den högsta procentandel som anges i bilaga III.

Artikel 4

1. För att produkter ska kunna omfattas av denna förordnings tillämpning ska tillverkare eller exportörer av läkemedel inge ansökningar till kommissionen.
2. En ansökan till kommissionen ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Den prisdifferentierade produktens produktbeteckning och verksamma beståndsdelar samt tillräckliga uppgifter för att det ska kunna kontrolleras vilken sjukdom den förebygger, diagnosticerar eller behandlar.
 - b) Det pris som erbjuds i enlighet med någon av de alternativa prisberäkningsmetoder som anges i artikel 3, tillräckligt detaljerat för att medge kontroll. I stället för att lämna sådana detaljerade uppgifter får sökanden lämna in ett intyg från en oberoende revisor om att priset har prövats och att det uppfyller något av kriterierna i bilaga III. Den oberoende revisorn ska utses genom överenskommelse mellan tillverkaren och kommissionen. De uppgifter tillverkaren lämnar revisorn ska omfattas av sekretess.
 - c) Det destinationsland eller de destinationsländer till vilka sökanden avser att sälja den berörda produkten.
 - d) Kodnumret på grundval av den kombinerade nomenklaturen enligt bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ och vid behov kompletterad med undergrupper enligt Taric, så att de berörda varorna entydigt kan identifieras.
 - e) Alla åtgärder som vidtagits av tillverkaren eller exportören för att göra den prisdifferentierade produkten lätt att skilja från identiska produkter som saluförs inom unionen.
3. Om kommissionen avgör att en produkt uppfyller kraven enligt denna förordning, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 5 för att inkludera den berörda produkten i bilaga I vid närmast påföljande uppdatering. Kommissionen ska underrätta sökanden om sitt beslut inom 15 dagar från att kommissionen fattat beslutet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

Om ett dröjsmål med att inkludera en produkt i bilaga I skulle medföra en försenad reaktion på ett akut behov av att få tillgång till basläkemedel till överkomligt pris i utvecklingsländer och det därför är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 6 tillämpas på delegerade akter som antas i enlighet med första stycket.

4. Om en ansökan inte är tillräckligt detaljerad för att den ska kunna prövas i sak, ska kommissionen skriftligen begära att sökanden inger de uppgifter som saknas. Om sökanden inte kompletterar ansökan inom den tidsperiod som anges i den skriftliga begäran, ska ansökan anses vara ogiltig.

5. Om kommissionen konstaterar att ansökan inte uppfyller kriterierna enligt denna förordning, ska ansökan avslås och sökanden underrättas inom 15 dagar efter den dag då beslutet fattades. Ingenting ska hindra sökanden från att lämna in en ny, ändrad ansökan för samma produkt.

6. Produkter som avses att doneras till mottagare i något av de länder som förtecknas i bilaga II får i detta syfte anmälas för godkännande och inkludering i bilaga I.

7. Bilaga I ska uppdateras av kommissionen varannan månad.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 5 för att ändra bilagorna II, III och IV om detta är nödvändigt för att se över förteckningarna över de sjukdomar och destinationsländer som omfattas av denna förordning samt de formler som används för att identifiera prisdifferentierade produkter, mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits genom tillämpning av förordningen, eller för att hantera en hälsokris.

Artikel 5

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 4.3 och 4.8 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 20 februari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4.3 och 4.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med fyra månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 6

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet i den här artikeln tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 5.5 och 5.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 7

En produkt som har godkänts som en prisdifferentierad produkt och förtecknas i bilaga I ska kvarstå i den förteckningen så länge som villkoren i artikel 4 är uppfyllda och årliga försäljningsrapporter överlämnats till kommissionen i enlighet med artikel 12. Sökanden ska till kommissionen lämna uppgifter om varje förändring av omfattningen eller villkoren enligt artikel 4 för att dessa krav ska anses vara uppfyllda.

Artikel 8

På alla förpackningar och produkter och på alla de dokument som används i samband med den godkända produkt som säljs till differentierade priser till destinationsländer ska en fast symbol återfinnas, i enlighet med bilaga V. Detta krav ska gälla så länge som den prisdifferentierade produkten i fråga kvarstår i bilaga I.

Artikel 9

1. Om det finns anledning att misstänka att prisdifferentierade produkter, i strid med förbudet i artikel 2, kommer att importeras till unionen ska tullmyndigheterna skjuta upp övergången till fri omsättning för dem eller kvarhålla produkterna i fråga under den tid som är nödvändig för att ett beslut ska kunna erhållas från de behöriga myndigheterna om varornas natur. Perioden för uppskjutande eller kvarhållande får dock inte överstiga tio arbetsdagar såvida inte särskilda omständigheter råder, varvid perioden får förlängas med högst tio arbetsdagar. Efter utgången av denna period ska produkterna släppas fria, under förutsättning att alla tullformaliteter har uppfyllts.
2. Ett tillräckligt skäl för att tullmyndigheterna ska kunna skjuta upp övergången till fri omsättning för produkterna eller kvarhålla dem är att det finns tillräckligt med uppgifter tillgängliga för att det ska kunna anses att produkten i fråga är prisdifferentierad.
3. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten och den tillverkare eller exportör som anges i bilaga I ska utan dröjsmål informeras om att övergången till fri omsättning har skjutits upp eller att produkterna kvarhållits och meddelas alla tillgängliga uppgifter om produkterna i fråga. Vederbörlig hänsyn ska tas till nationella bestämmelser om skydd av personuppgifter, affärs- och industrihemligheter och yrkesmässig och administrativ konfidentialitet. Importören, och vid behov exportören, ska ges tillräckliga möjligheter att till den behöriga myndigheten lämna sådana uppgifter om produkterna som denne anser lämpligt.
4. Förfarandet för uppskjutande eller kvarhållande av varorna ska genomföras på importörens bekostnad. Om det inte är möjligt att få ersättning för dessa kostnader från importören får ersättning begäras, i enlighet med nationell lagstiftning, av någon eller alla av dem som är ansvariga för försöket till olaglig import.

Artikel 10

1. Om produkter vilkas övergång till fri omsättning skjutits upp eller vilka kvarhållits av tullmyndigheterna av den behöriga myndigheten erkänns vara prisdifferentierade produkter enligt denna förordning, ska den behöriga myndigheten se till att dessa produkter beslagtas och bortskaftas i enlighet med nationell lagstiftning. Dessa förfaranden ska genomföras på importörens bekostnad. Om det inte är möjligt att få ersättning för dessa kostnader från importören får ersättning begäras, i enlighet med nationell lagstiftning, av någon eller alla av dem som är ansvariga för försöket till olaglig import.
2. Om den behöriga myndigheten vid en efterföljande kontroll konstaterar att produkter vilkas övergång till fri omsättning skjutits upp eller vilka kvarhållits av tullmyndigheterna inte är att betrakta som prisdifferentierade produkter enligt denna förordning, ska tullmyndigheten släppa produkterna fria till mottagaren, förutsatt att alla tullformaliteter har uppfyllts.
3. Den behöriga myndigheten ska underrätta kommissionen om alla beslut som fattas i enlighet med denna förordning.

Artikel 11

Denna förordning ska inte vara tillämplig på varor av icke-kommersiell karaktär som medförs för personligt bruk i resenärers bagage inom de gränser som fastställts för tullbefrielse.

Artikel 12

1. Kommissionen ska årligen övervaka mängden export av prisdifferentierade produkter enligt förteckningen i bilaga I till destinationsländerna på grundval av uppgifter som tillhandahålls av läkemedelstillverkare och läkemedelsexportörer. Kommissionen ska utfärda ett standardformulär för detta ändamål. Tillverkare och exportörer ska varje år till kommissionen överlämna sådana försäljningsrapporter för varje prisdifferentierad produkt, på konfidentiell grund.
2. Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilka mängder som exporteras till differentierade priser, inklusive vilka mängder som exporteras inom ramen för ett partnerskapsavtal mellan tillverkaren och regeringen i destinationslandet. I rapporten ska undersökas vilka länder och sjukdomar som omfattas och de allmänna kriterierna för tillämpningen av artikel 3.
3. Europaparlamentet får inom en månad efter det att kommissionen har lagt fram sin rapport kalla kommissionen till ett extra sammanträde med parlamentets ansvariga utskott för att där lägga fram och förklara eventuella frågor om tillämpningen av denna förordning.
4. Senast sex månader från den dag då rapporten har förelagts Europaparlamentet och rådet ska den offentliggöras av kommissionen.

Artikel 13

1. Tillämpningen av denna förordning ska under inga omständigheter inkräkta på de förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG⁽¹⁾ och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004⁽²⁾.
2. Denna förordning ska inte inkräkta på immateriella äganderätter eller de rättigheter som tillkommer innehavare av immateriella äganderätter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

Artikel 14

Förordning (EG) nr 953/2003 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 maj 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER PRISDIFFERENTIERADE PRODUKTER

Produkt	Tillverkare/exportör	Destinationsland	Utmärkande drag	Godkännandedatum	KN-nummer/ Taric-nummer ⁽¹⁾
TRIZIVIR 750 mg × 60	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	Afghanistan Angola Armenien Azerbajdzjan Bangladesh Benin Bhutan Botswana	Särskild förpackning med text på tre språk	19.4.2004	3004 90 19
EPIVIR 150 mg × 60	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	Burkina Faso Burundi Centralafrikanska republiken Demokratiska republiken Kongo Djibouti Ekvatorialguinea	Särskild förpackning med text på tre språk – röda tabletter		3004 90 19
RETROVIR 250 mg × 40	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	Elfenbenskusten Eritrea Etiopien Gambia Ghana Guinea Guinea- Bissau Haiti	Allmän exportförpackning (blå), ej använd i EU. Förpackning för franska sjukhus – franskspråkiga marknader	19.4.2004	3004 90 19
RETROVIR 300 mg × 60	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	Honduras Indien Indonesien Jemen Kambodja Kamerun Kap Verde Kenya	Allmän exportförpackning (blå), ej använd i EU. Förpackning för franska sjukhus – franskspråkiga marknader	19.4.2004	3004 90 19
RETROVIR 100 mg × 100	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	Kiribati Komorerna Kongo Kirgizistan Laos Lesotho Liberia Madagaskar	Allmän exportförpackning (blå), ej använd i EU. Förpackning för franska sjukhus – franskspråkiga marknader	19.4.2004	3004 90 19
COMBIVIR 300/150 mg × 60	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	Malawi Maldiverna Mali Mauretanien Moldavien Mongoliet Moçambique Myanmar/Burma Namibia	Särskild förpackning med text på tre språk. Flaskor (i stället för blisterförpackning) "A22" präglade röda tabletter		3004 90 19

Produkt	Tillverkare/exportör	Destinationsland	Utmärkande drag	Godkännandedatum	KN-nummer/ Taric-nummer ⁽¹⁾
EPIVIR ORAL LÖSNING 10 mg/ml 240 ml	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	Nepal Nicaragua Niger Nigeria Nordkorea Pakistan Rwanda Samoa	Särskild förpackning med text på tre språk	19.4.2004	3004 90 19
ZIAGEN 300 mg × 60	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	São Tomé och Príncipe Senegal Sierra Leone Salomonöarna Somalia Sudan Swaziland	Allmän exportförpackning, ej använd i EU. Förpackning för franska sjukhus – franskspråkiga länder	20.9.2004	3004 90 19
RETROVIR ORAL LÖSNING 10 mg/ml 200 ml	GLAXO SMITH KLINE GSK House 980 Great West Road BRENTFORD, MIDDLESEX TW8 9GS Förenade kungariket	Sydafrika Tadzjikistan Tanzania Tchad Togo Tuvalu Uganda Vanuatu Zambia Zimbabwe Östtimor	Särskild förpackning med text på tre språk	20.9.2004	3004 90 19

⁽¹⁾ Endast om det är tillämpligt.

BILAGA II

DESTINATIONSLÄNDER

Afghanistan
Angola
Armenien
Azerbajdzjan
Bangladesh
Benin
Bhutan
Botswana
Burkina Faso
Burundi
Centralafrikanska republiken
Demokratiska republiken Kongo
Djibouti
Ekvatorialguinea
Elfenbenskusten
Eritrea
Etiopien
Gambia
Ghana
Guinea
Guinea-Bissau
Haiti
Honduras
Indien
Indonesien
Jemen
Kambodja
Kamerun
Kap Verde
Kenya
Kina
Kirgizistan
Kiribati
Komorerne
Kongo
Laos
Lesotho
Liberia

Madagaskar
Malawi
Maldiverna
Mali
Mauretanien
Moçambique
Moldavien
Mongoliet
Myanmar/Burma
Namibia
Nepal
Nicaragua
Niger
Nigeria
Nordkorea
Pakistan
Rwanda
Salomonöarna
Samoa
São Tomé och Príncipe
Senegal
Sierra Leone
Somalia
Sudan
Swaziland
Sydafrika
Tadzjikistan
Tanzania
Tchad
Togo
Turkmenistan
Tuvalu
Uganda
Vanuatu
Vietnam
Zambia
Zimbabwe
Östtimor

*BILAGA III***PROCENTANDELAR SOM DET HÄNVISAS TILL I ARTIKEL 3**

Procentandel som det hänvisas till i artikel 3 a: 25 %

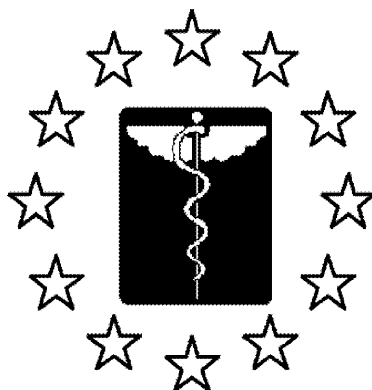
Procentandel som det hänvisas till i artikel 3 b: 15 %

*BILAGA IV***SJUKDOMAR SOM OMFATTAS AV DENNA FÖRORDNING**

Hiv/aids, malaria, tuberkulos och besläktade opportunistiska sjukdomar.

BILAGA V

SYMBOL

Asklepios bevingade stav, runt vilken en orm ringlar sig, i mitten av en cirkel, som utgörs av tolv stjärnor.

BILAGA VI

UPPHÄVD FÖRORDNING OCH EN FÖRTECKNING ÖVER EFTERFÖLJANDE ÄNDRINGAR AV DENNA

Rådets förordning (EG) nr 953/2003
(EUT L 135, 3.6.2003, s. 5)

Kommissionens förordning (EG) nr 1876/2004
(EUT L 326, 29.10.2004, s. 22)

Kommissionens förordning (EG) nr 1662/2005
(EUT L 267, 12.10.2005, s. 19)

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 38/2014
(EUT L 18, 21.1.2014, s. 52)

Endast punkt 3 i bilagan

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 953/2003	Denna förordning
Artiklarna 1, 2 och 3	Artiklarna 1, 2 och 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.2, inledningen	Artikel 4.2, inledningen
Artikel 4.2 i	Artikel 4.2 a
Artikel 4.2 ii	Artikel 4.2 b
Artikel 4.2 iii	Artikel 4.2 c
Artikel 4.2 iv	Artikel 4.2 d
Artikel 4.2 v	Artikel 4.2 e
Artikel 4.4	Artikel 4.3
Artikel 4.5	Artikel 4.4
Artikel 4.6	Artikel 4.5
Artikel 4.7	Artikel 4.6
Artikel 4.8	Artikel 4.7
Artikel 4.9	Artikel 4.8
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 5a	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
—	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Bilagor I till V	Bilagor I till V
—	Bilaga VI
—	Bilaga VII

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/794**av den 11 maj 2016****om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 88,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europol inrättades genom rådets beslut 2009/371/RIF ⁽²⁾ som en EU-enhet, finansierad genom Europeiska unionens allmänna budget för att stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser och deras ömsesidiga samarbete vad gäller förebyggande av och kamp mot organiserad brottslighet, terrorism och andra former av allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater. Beslut 2009/371/RIF ersatte konventionen på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) ⁽³⁾.
- (2) Enligt artikel 88 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska Europol regleras genom förordningar som ska antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Enligt samma artikel krävs även närmare bestämmelser för den kontroll av Europolns verksamhet som Europaparlamentet utför under medverkan av de nationella parlamenten, med förbehåll för artikel 12 c i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 9 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget (nedan kallat *protokoll nr 1*) för att öka Europolns demokratiska legitimitet och ansvarighet inför unionsmedborgarna. Beslut 2009/371/RIF bör därför ersättas med en förordning som bland annat innehåller bestämmelser om parlamentarisk kontroll.
- (3) I *Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd* ⁽⁴⁾ efterlyses en utveckling av Europol till "ett nav för informationsutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, en tjänsteleverantör och en plattform för de brottsbekämpande myndigheterna". Av en bedömning av Europolns sätt att fungera framgår det att dess operativa effektivitet måste förbättras ytterligare för att det målet ska uppnås.
- (4) Storskaliga kriminella nätverk och terrornätverk utgör betydande hot mot såväl unionens inre säkerhet som medborgarnas säkerhet och försörjning. Tillgängliga hotbilda-bedömningar visar att kriminella grupper ägnar sig åt allt fler typer av brottslighet och blir alltmer gränsöverskridande i sin verksamhet. Nationella brottsbekämpande myndigheter måste därför samarbeta närmare med sina motsvarigheter i andra medlemsstater. I detta sammanhang är det nödvändigt att rusta Europol för att kunna erbjuda medlemsstater bättre stöd inom brottsförebyggande verksamhet, analyser och utredningar på EU-nivå. Detta bekräftades också i utvärderingen av beslut 2009/371/RIF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) samt rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 10 mars 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽²⁾ Rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrå (Europol) (EUT L 121, 15.5.2009, s. 37).

⁽³⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (5) Denna förordning syftar till att ändra och utvidga bestämmelserna i beslut 2009/371/RIF och rådets beslut 2009/934/RIF ⁽¹⁾, 2009/935/RIF ⁽²⁾, 2009/936/RIF ⁽³⁾ och 2009/968/RIF ⁽⁴⁾ om genomförande av beslut 2009/371/RIF. Eftersom de ändringar som ska göras är omfattande till sitt antal och sin art, bör de besluten av tydlighetsskäl ersättas i sin helhet i förhållande till de medlemsstater som är bundna av denna förordning. Europol såsom den inrättas enligt denna förordning bör ersätta Europol såsom det inrättades enligt beslut 2009/371/RIF, som följaktligen bör upphävas, och överta dess uppgifter.
- (6) Eftersom grova brott ofta överskrider inre gränser, bör Europol stödja och stärka medlemsstaternas insatser och deras samarbete vad gäller förebyggande av och kamp mot allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater. Då terrorism är ett av de största hoten mot säkerheten i unionen, bör Europol bistå medlemsstaterna med att bemöta gemensamma utmaningar i detta avseende. I egenskap av unionens brottsbekämpande byrå bör Europol också stödja och stärka åtgärder och samarbete för att bekämpa de former av brottslighet som påverkar unionens intressen. Bland de former av brottslighet som ingår i Europols behörighet kommer den organiserade brottsligheten även i fortsättningen att omfattas av Europols huvudmål eftersom den på grund av sin omfattning och betydelse och sina konsekvenser även kräver en gemensam strategi mellan medlemsstaterna. Europol bör också erbjuda stöd för förebyggande av, och kamp mot, relaterade brott som begås för att anskaffa medel till att utföra gärningar som omfattas av Europols behörighet eller för att underlätta eller utföra sådana gärningar eller för att säkerställa att de som begår dem undgår lagföring och straff.
- (7) Europol bör tillhandahålla strategiska analyser och hotbilda-bedomningar för att bistå rådet och kommissionen i fastställandet av unionens strategiska och operativa prioriteringar för brottsbekämpning och i det operativa genomförandet av dessa prioriteringar. På begäran av kommissionen i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EU) nr 1053/2013 ⁽⁵⁾ bör Europol också utföra riskanalyser, bland annat avseende organiserad brottslighet, i den mån de berörda riskerna kan undergräva medlemsstaternas tillämpning av Schengenregelverket. I förekommande fall bör Europol dessutom på begäran av rådet eller kommissionen tillhandahålla strategiska analyser och hotbilda-bedomningar för att bidra till utvärderingen av stater som är kandidater för anslutning till unionen.
- (8) Attacker mot informationssystem som påverkar unionsorgan eller två eller flera medlemsstater är ett växande hot i unionen, framför allt med tanke på deras hastighet och följder samt svårigheterna att identifiera deras källor. När medlemsstaterna behandlar framställningar från Europol om inledande av en utredning av en allvarlig attack av misstänkt brottsligt ursprung mot informationssystem som påverkar unionsorgan eller två eller flera medlemsstater bör de svara Europol utan dröjsmål med hänsyn till att en snabb reaktion är avgörande för att framgångsrikt bekämpa it-brottslighet.
- (9) Med tanke på betydelsen av samarbetet mellan byråerna, bör Europol och Eurojust se till att nödvändiga bestämmelser fastställs för att optimera deras operativa samarbete, med tillbörlig hänsyn till deras respektive uppdrag och mandat och medlemsstaternas intressen. Europol och Eurojust bör framför allt informera varandra om all verksamhet som rör finansieringen av gemensamma utredningsgrupper.
- (10) När en gemensam utredningsgrupp inrättas bör villkoren för Europolpersonalens deltagande i den fastställas i det tillämpliga avtalet. Europol bör dokumentera sitt deltagande i sådana gemensamma utredningsgrupper som utreder brott som omfattas av Europols mål.
- (11) Europol bör kunna anmoda medlemsstaterna att inleda, genomföra eller samordna brottsutredningar i särskilda fall, där gränsöverskridande samarbete skulle tillföra ett mervärde. Europol bör informera Eurojust om sådana framställningar.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2009/934/RIF av den 30 november 2009 om antagande av tillämpningsföreskrifter för Europols förbindelser med partner, inbegripet för utbyte av personuppgifter och sekretessbelagd information (EUT L 325, 11.12.2009, s. 6).

⁽²⁾ Rådets beslut 2009/935/RIF av den 30 november 2009 om fastställande av förteckningen över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser (EUT L 325, 11.12.2009, s. 12).

⁽³⁾ Rådets beslut 2009/936/RIF av den 30 november 2009 om antagande av tillämpningsföreskrifter för Europols analysregister (EUT L 325, 11.12.2009, s. 14).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2009/968/RIF av den 30 november 2009 om antagande av sekretessbestämmelser för Europolinformation (EUT L 332, 17.12.2009, s. 17).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

- (12) Europol bör vara ett nav för informationsutbyte inom unionen. Uppgifter som samlas in, lagras, behandlas, analyseras och utbyts av Europol omfattar kriminalunderrättelser, som rör uppgifter om brott eller brottslig verksamhet, som omfattas av Europols mål, och som inhämtats för att fastställa om konkreta brottsliga handlingar har begåtts eller kan komma att begås.
- (13) För att säkerställa Europols effektivitet som nav för informationsutbyte bör tydliga skyldigheter fastställas för medlemsstaterna att förse Europol med de uppgifter som krävs för att myndigheten ska kunna uppfylla sina mål. När de uppfyller dessa skyldigheter, bör medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på att tillhandahålla uppgifter som är relevanta i kampen mot brott som bedöms vara strategiska och operativa prioriteringar inom relevanta politiska instrument inrättade av unionen, särskilt de prioriteringar som fastställs av rådet inom ramen för EU:s policycykel avseende organiserad och grov internationell brottslighet. Medlemsstaterna bör också sträva efter att förse Europol med en kopia av det bilaterala och multilaterala informationsutbytet med andra medlemsstater om brottslighet som omfattas av Europols mål. När medlemsstaterna förser Europol med de uppgifter som krävs bör de också ta med uppgifter om eventuella påstådda it-attacker som påverkar unionsorgan som är belägna inom deras territorium. Samtidigt bör Europol öka sitt stöd till medlemsstaterna och därigenom stärka det ömsesidiga samarbetet och informationsutbytet. Europol bör överlämna en årlig rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och de nationella parlamenten om informationen från de enskilda medlemsstaterna.
- (14) För att säkerställa ett effektivt samarbete mellan Europol och medlemsstaterna bör en nationell enhet inrättas i varje medlemsstat (nedan kallad *nationell enhet*). Den nationella enheten bör vara förbindelselänken mellan de nationella behöriga myndigheterna och Europol och således ha en samordnande roll när det gäller medlemsstaternas samarbete med Europol samt därmed bidra till att säkerställa att varje medlemsstat svarar på Europols framställningar på ett enhetligt sätt. För att säkerställa ett kontinuerligt och effektivt informationsutbyte mellan Europol och de nationella enheterna och underlätta deras samarbete, bör varje nationell enhet utse minst en sambandsman som placeras vid Europol.
- (15) Med hänsyn till den decentraliserade strukturen i vissa medlemsstater och behovet av att säkerställa ett snabbt utbyte av uppgifter bör Europol tillåtas att samarbeta direkt med medlemsstaternas behöriga myndigheter, om inte annat sägs i de av medlemsstaterna fastställda villkoren, samtidigt som de nationella enheterna på den senares begäran hålls informerade om detta.
- (16) Inrättandet av gemensamma utredningsgrupper bör främjas och Europolpersonal bör kunna delta i dessa. För att säkerställa att ett sådant deltagande är möjligt i samtliga medlemsstater fastställs i rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69 ⁽¹⁾ att Europolpersonal inte åtnjuter immunitet när de deltar i gemensamma utredningsgrupper.
- (17) Det är också nödvändigt att förbättra Europols styrelseformer genom att eftersträva effektivitetsvinster och rationalisera förfaranden.
- (18) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädare i Europols styrelse (nedan kallad *styrelsen*), så att de effektivt kan övervaka myndighetens arbete. De ordinarie ledamöterna och suppleanterna i styrelsen bör utses med beaktande av deras relevanta kompetens inom ledning, förvaltning och budget samt deras kunskaper om samarbete på brottsbekämpningsområdet. Suppleanterna bör fungera som ledamöter i dessas frånvaro.
- (19) För att säkerställa kontinuiteten i styrelsens arbete bör samtliga parter som är företrädare i styrelsen arbeta för att begränsa omsättningen av sina företrädare. Alla parter bör sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
- (20) Styrelsen bör ha möjlighet att bjuda in observatörer utan rösträtt vars åsikter kan vara av betydelse vid diskussionen, inbegripet en företrädare som utses av den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69 av den 25 mars 1969 om fastställande av de grupper av tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som skall omfattas av bestämmelserna i artikel 12, artikel 13 andra stycket samt artikel 14 i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna (EGT L 74, 27.3.1969, s. 1).

- (21) Styrelsen bör ges nödvändiga befogenheter, i synnerhet för att fastställa budgeten, kontrollera budgetens genomförande och anta lämpliga finansiella bestämmelser och planeringsdokument och anta regler för att förebygga och hantera intressekonflikter med avseende på sina ledamöter, utarbeta öppna förfaranden för de beslut som ska fattas av Europolts verkställande direktör samt anta den årliga verksamhetsrapporten. Styrelsen bör utöva befogenheten som tillsättningsmyndighet gentemot Europolts personal, inbegripet den verkställande direktören.
- (22) För att säkerställa att Europolts löpande verksamhet bedrivs på ett effektivt sätt, bör den verkställande direktören vara dess rättsliga företrädare och ledare för verksamheten och utföra sina uppgifter oberoende samt se till att Europol fullgör de uppgifter som föreskrivs i denna förordning. Den verkställande direktören bör särskilt ha ansvar för att utarbeta och planera de budget- och planeringsdokument som läggs fram för beslut i styrelsen och för att genomföra den fleråriga programplaneringen och de årliga arbetsprogrammen för Europol och övriga planeringsdokument.
- (23) I syfte att förebygga och bekämpa brottslighet som omfattas av Europolts mål är det nödvändigt att Europol förfogar över så fullständiga och aktuella uppgifter som möjligt. Europol bör därför ha befogenhet att behandla uppgifter från medlemsstaterna, unionsorgan, tredjeländer, internationella organisationer och, under de strikta villkor som föreskrivs i denna förordning, privata parter samt uppgifter från allmänt tillgängliga källor, för att på så sätt utveckla kännedom om kriminella företeelser och tendenser samt samla uppgifter om kriminella nätverk och upptäcka kopplingar mellan olika brott.
- (24) Europol bör använda ny teknik för uppgiftsbehandling för att på ett effektivare sätt kunna förse medlemsstaternas behöriga myndigheter med korrekta brottsanalyser. Europol bör snabbt kunna upptäcka kopplingar mellan utredningar och gemensamma metoder inom olika kriminella grupper, kunna samköra uppgifter och få en klar överblick över tendenser, samtidigt som ett starkt skydd av enskildas personuppgifter garanteras. Därför bör Europolts databaser struktureras på ett sätt som gör det möjligt för Europol att använda den effektivaste it-strukturen. Europol bör även kunna fungera som tjänsteleverantör, särskilt genom att tillhandahålla ett säkert nät för uppgiftsutbyte, såsom nätapplikationen för säkert informationsutbyte (Siena), i syfte att underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna, Europol, andra unionsorgan, tredjeländer samt internationella organisationer. För att säkerställa ett starkt dataskydd, bör syftet med databehandlingen, åtkomsträtten och särskilda ytterligare skyddsåtgärder fastställas. Framför allt bör principen om nödvändighet och proportionalitetsprincipen följas vid behandling av personuppgifter.
- (25) Europol bör försäkra sig om att alla personuppgifter som behandlas för operativ analys tilldelas ett givet syfte. För att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter bör byrån dock tillåtas att behandla alla personuppgifter som den har erhållit för att upptäcka kopplingar mellan flera brottsområden och utredningar och bör inte begränsas till att upptäcka kopplingar endast inom ett enda brottsområde.
- (26) För att respektera äganderätten till och skyddet av personuppgifter, bör medlemsstater, unionsorgan, tredjeländer och internationella organisationer kunna besluta både i vilket eller vilka syften Europol får behandla de uppgifter som de tillhandahåller och begränsa åtkomsträtten. Begränsning av syftet är en grundläggande princip för behandling av personuppgifter; framför allt bidrar den till öppenhet, rättssäkerhet och förutsägbarhet och är särskilt viktig för samarbete inom brottsbekämpning, där registrerade oftast är omedvetna om att deras personuppgifter samlas in och behandlas och där användningen av personuppgifter kan få mycket stora konsekvenser för enskildas liv och friheter.
- (27) För att säkerställa att endast de som behöver uppgifterna för att kunna utföra sina arbetsuppgifter får åtkomst till dem, bör denna förordning innehålla närmare bestämmelser om olika grader av åtkomst till uppgifter som behandlas av Europol. Dessa regler bör inte påverka begränsningar av åtkomsträtten som har införts av tillhandahållaren av uppgifterna, eftersom principen om äganderätten till uppgifter bör respekteras. För att effektivisera förebyggande och kamp mot brottslighet som omfattas av Europolts mål, bör Europol underrätta medlemsstaterna om uppgifter som berör dem.
- (28) För att stärka det operativa samarbetet mellan byråerna, särskilt för att upprätta kopplingar mellan de uppgifter som de olika byråerna redan har tillgång till, bör Europol göra det möjligt för Eurojust och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) att på grundval av ett system med träff/icke träff få åtkomst till uppgifter som Europol förfogar över. Europol och Eurojust bör kunna ingå ett samarbetsavtal som på ömsesidig grund, inom sina respektive uppdrag, säkerställer åtkomst till och möjlighet att göra sökningar bland samtliga uppgifter som

inlämnats för samkörning i enlighet med särskilda skyddsåtgärder och garantier för dataskydd som föreskrivs i denna förordning. Varje åtkomst till uppgifter som Europol förfogar över bör genom tekniska medel begränsas till information som faller inom respektive unionsorgans mandat.

- (29) Europol bör upprätthålla samarbetsförbindelser med andra unionsorgan, myndigheter i tredjeland, internationella organisationer och privata parter i den mån dess arbetsuppgifter kräver.
- (30) För att säkerställa en effektiv operativ verksamhet, bör Europol kunna utbyta alla relevanta uppgifter, med undantag av personuppgifter, med andra unionsorgan, myndigheter i tredjeland och internationella organisationer i den mån dess arbetsuppgifter kräver det. Eftersom bolag, företag, branschorganisationer, icke-statliga organisationer och andra privata parter besitter sakkunskap och uppgifter som direkt kan användas för att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet och terrorism, bör Europol också kunna utväxla sådana uppgifter med privata parter. För att förebygga och bekämpa it-brottslighet med anknytning till nätverks- och it-säkerhetsincidenter, bör Europol, i enlighet med den tillämpliga unionslagstiftningsakt som fastställer åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen, samarbeta och utbyta uppgifter, med undantag av personuppgifter, med de nationella myndigheter som ansvarar för säkerheten inom nätverk och informationssystem.
- (31) Europol bör ha rätt att utbyta relevanta personuppgifter med andra unionsorgan i den mån dess eller deras arbetsuppgifter kräver det.
- (32) Allvarlig brottslighet och terrorism har ofta kopplingar utanför unionens territorium. Europol bör därför kunna utbyta personuppgifter med myndigheter i tredjeland och sådana internationella organisationer som Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol) i den utsträckning det är nödvändigt för att utföra dess uppgifter.
- (33) Samtliga medlemsstater är anslutna till Interpol. För att kunna fullgöra sitt uppdrag mottar, lagrar och sprider Interpol uppgifter för att hjälpa de behöriga brottsbekämpande myndigheterna att förebygga och bekämpa internationell brottslighet. Det är därför lämpligt att stärka samarbetet mellan Europol och Interpol genom att främja ett effektivt utbyte av personuppgifter med respekt för de grundläggande fri- och rättigheterna vid automatisk behandling av personuppgifter. När personuppgifter överförs från Europol till Interpol bör denna förordning tillämpas, särskilt bestämmelserna om internationella överföringar.
- (34) För att garantera begränsning av syftet är det viktigt att säkerställa att personuppgifter endast kan överföras av Europol till unionsorgan, tredjeländer och internationella organisationer om det är nödvändigt för att förebygga och bekämpa brottslighet som omfattas av Europols mål. Därför är det, vid överföring av personuppgifter, nödvändigt att säkerställa att mottagaren lämnar en försäkran om att uppgifterna enbart kommer att användas av mottagaren, eller överförs vidare till en behörig myndighet i ett tredjeland, för det syfte för vilket de ursprungligen överfördes. Ytterligare vidareöverföring av uppgifterna bör ske i enlighet med denna förordning.
- (35) Europol bör kunna överföra personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland eller en internationell organisation på grundval av ett kommissionsbeslut om att landet eller den internationella organisationen i fråga kan garantera en adekvat skyddsnivå (nedan kallat *beslut om adekvat skyddsnivå*) eller, om något sådant beslut inte föreligger, på grundval av ett internationellt avtal som unionen har ingått i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget eller ett samarbetsavtal som medger utbyte av personuppgifter, vilket har ingåtts mellan Europol och detta tredjeland före ikraftträdandet av denna förordning. Mot bakgrund av artikel 9 i det till EU- och EUF-fördragen fogade protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser ska rättsverkan för sådana avtal bestå så länge dessa akter inte upphävs, ogiltigförklaras eller ändras med tillämpning av fördragen. När så är lämpligt och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹⁾ bör kommissionen kunna höra Europeiska datatillsynsmannen före och under förhandlingarna om en internationell överenskommelse. Om styrelsen upptäcker ett

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

operativt behov av samordning med ett tredjeland eller en internationell organisation bör den kunna föreslå rådet att den senare uppmärksammar kommissionen på behovet av ett beslut om adekvat skyddsnivå eller en rekommendation om att inleda förhandlingar inför en internationell överenskommelse enligt ovan.

- (36) Om en överföring av personuppgifter inte kan grundas på ett beslut om en adekvat skyddsnivå, ett internationellt avtal som har ingåtts av unionen eller ett gällande samarbetsavtal, bör styrelsen i samförstånd med Europeiska datatillsynsmannen ha möjlighet att tillåta en serie överföringar om detta krävs på grund av särskilda omständigheter och förutsatt att tillräckliga skyddsåtgärder säkerställs. Den verkställande direktören bör i undantagsfall ha möjlighet att tillåta överföring av uppgifter från fall till fall, när en sådan överföring är nödvändig, i enlighet med särskilda strikta villkor.
- (37) Europol bör endast kunna behandla personuppgifter från privata parter och privatpersoner, om dessa uppgifter har överförts till Europol av en av följande: en nationell enhet i enlighet med dess nationella rätt; en kontaktpunkt i ett tredjeland eller en internationell organisation med vilken det har upprättats samarbete genom ett samarbetsavtal som medger utbyte av personuppgifter, vilket har ingåtts i enlighet med artikel 23 i beslut 2009/371/RIF före ikraftträdandet av denna förordning, en myndighet i ett tredjeland; eller en internationell organisation vilken är föremål för ett beslut om adekvat skyddsnivå eller med vilken unionen har ingått ett internationellt avtal i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget. I fall där Europol mottar personuppgifter direkt från privata parter och den berörda nationella enheten, kontaktpunkten eller myndigheten inte kan identifieras, bör dock Europol enbart kunna behandla dessa personuppgifter för att identifiera dessa enheter, och sådana uppgifter bör utplånas om inte dessa enheter återigen överlämnar personuppgifterna inom fyra månader efter det att överföringen äger rum. Europol bör genom tekniska medel garantera att sådana uppgifter inte är tillgängliga för behandling för något annat syfte under den perioden.
- (38) Med tanke på det exceptionella och särskilda hot mot unionens inre säkerhet som terrorism och andra former av allvarlig brottslighet utgör, särskilt när dessa underlättas, främjas eller begås med hjälp av internet, bör den verksamhet som Europol bör bedriva på grundval av denna förordning och som följer av Europols genomförande av rådets slutsatser av den 12 mars 2015 och uppmaningen från mötet i Europeiska rådet av den 23 april 2015 i synnerhet i samband med dessa prioriterade områden, särskilt den motsvarande praxisen med direkt utbyte av personuppgifter med privata parter, utvärderas av kommissionen senast den 1 maj 2019.
- (39) Uppgifter som uppenbart har erhållits i tydlig strid med de mänskliga rättigheterna bör inte behandlas.
- (40) För att säkerställa en hög skyddsnivå för enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter bör bestämmelserna om dataskydd vid Europol skärpas och bygga på de principer som ligger till grund för förordning (EG) nr 45/2001. I den till EU- och EUF-fördragen fogade förklaring nr 21 om skydd av personuppgifter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete erkänns de särskilda förhållanden som gäller för behandling av personuppgifter inom brottsbekämpning, och därför bör Europols regler om dataskydd vara oberoende och samtidigt överensstämmande med andra relevanta instrument för skydd av uppgifter på området polissamarbete inom EU. Dessa instrument inkluderar i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽¹⁾ samt Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och dess rekommendation R(87) 15 ⁽²⁾.
- (41) Varje behandling av personuppgifter av Europol bör vara lagenlig och rättvis i förhållande till berörda registrerade. Principen om rättvis behandling kräver öppenhet i behandlingen så att berörda registrerade kan utöva sina rättigheter i enlighet med denna förordning. Det bör dock vara möjligt att vägra eller begränsa åtkomsten till deras personuppgifter om en sådan vägran eller begränsning, med vederbörlig hänsyn till de berörda registrerades intressen, är nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett korrekt sätt, skydda säkerhet och allmän ordning eller förhindra brott, garantera att nationella utredningar inte äventyras eller skydda tredje mans fri- och rättigheter. För att förbättra öppenheten bör Europol offentliggöra ett dokument som på ett begripligt sätt anger de tillämpliga bestämmelserna för behandling av personuppgifter och de medel som står till de registrerades förfogande för att de ska kunna utöva sina rättigheter. Europol bör också på sin

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽²⁾ Europarådets ministerkommittés rekommendation R(87) 15 av den 17 september 1987 om polisens användning av personuppgifter.

webbplats offentliggöra en förteckning över beslut om adekvat skyddsnivå, överenskommelser och avtal och administrativa överenskommelser som rör överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer. För att öka Europolns öppenhet gentemot medborgarna och dess ansvarsskyldighet bör Europol dessutom på sin webbplats offentliggöra en förteckning över sina styrelseledamöter och, i förekommande fall, sammandrag av resultatet av styrelsens möten, med respekt för kraven på skydd av personuppgifter.

- (42) Personuppgifter bör i möjligaste mån delas in efter deras grad av korrekthet och tillförlitlighet. Sakförhållanden bör särskiljas från personliga bedömningar, för att möjliggöra såväl skydd för enskilda som kvaliteten och tillförlitligheten hos de uppgifter som behandlas av Europol. När det gäller uppgifter som erhållits från allmänt tillgängliga källor, framför allt källor på internet, bör Europol i möjligaste mån synnerligen omsorgsfullt bedöma korrektheten hos dessa uppgifter och källans tillförlitlighet för att beakta de risker som är förknippade med internet vad gäller skyddet av personuppgifter och privatlivet.
- (43) Personuppgifter rörande olika kategorier av registrerade behandlas inom ramen för samarbete i brottsbekämpningssyfte. Europol bör göra distinktioner mellan personuppgifter som rör olika kategorier av registrerade så tydliga som möjligt. Personuppgifter rörande personer såsom brottsoffer, vittnen och personer som besitter relevanta uppgifter och personuppgifter rörande minderåriga bör omfattas av särskilt skydd. Europol bör endast behandla känsliga uppgifter, om dessa uppgifter kompletterar andra personuppgifter som redan behandlas av Europol.
- (44) Mot bakgrund av de grundläggande rättigheterna till skydd av personuppgifter bör Europol inte lagra personuppgifter längre än vad som är nödvändigt för att fullgöra sina arbetsuppgifter. Behovet av fortsatt lagring av sådana uppgifter bör ses över senast tre år efter det att de först började behandlas.
- (45) För att garantera skyddet av personuppgifter bör Europol och medlemsstaterna genomföra nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärder.
- (46) Alla registrerade bör ha åtkomsträtt till personuppgifter som rör dem, att få felaktiga uppgifter som rör dem korrigerade och att utplåna eller begränsa uppgifter som rör dem, om dessa uppgifter inte längre behövs. Kostnaderna i samband med utövandet av åtkomsträtten till personuppgifter bör inte utgöra ett hinder för ett effektivt utövande av den rätten. Den registrerades rättigheter och utövandet av dessa bör inte påverka Europolns skyldigheter och bör omfattas av de begränsningar som fastställs i denna förordning.
- (47) Skyddet av de registrerades rättigheter och friheter kräver en tydlig ansvarsfördelning inom ramen för denna förordning. Medlemsstaterna bör särskilt ansvara för att de uppgifter som de har överfört till Europol är korrekta, hålls uppdaterade och för att sådana överföringar av uppgifter är lagenliga. Europol bör ansvara för att uppgifter från andra uppgiftslämnare eller från Europolns egna analyser är korrekta och hålls uppdaterade. Europol bör säkerställa att uppgifterna behandlas på ett korrekt och lagenligt sätt, och att de samlas in och behandlas för ett givet syfte. Europol bör även säkerställa att uppgifterna är korrekta, relevanta och inte överdrivet omfattande i förhållande till det syfte för vilket de behandlas, att de inte lagras längre än syftet kräver och att de behandlas på ett sätt som garanterar adekvat säkerhet för personuppgifterna och konfidentialitet vid uppgiftsbehandlingen.
- (48) Europol bör föra register över insamling, ändring, åtkomst, utlämning, samkörning och utplåning av personuppgifter, så att det är möjligt att kontrollera lagenligheten i behandlingen av uppgifterna, genomföra egenkontroll samt säkerställa dataintegritet och datasäkerhet. Det bör åligga Europol att samarbeta med Europeiska datatillsynsmannen och att på begäran göra loggar eller dokumentation tillgängliga, så att de kan användas för övervakning av behandlingen.
- (49) Europol bör utnämna ett dataskyddsombud för hjälp med övervakningen av hur bestämmelserna i denna förordning efterlevs. Dataskyddsombudet bör kunna utföra sitt uppdrag och sina uppgifter på ett oberoende och effektivt sätt och bör förses med nödvändiga resurser.

- (50) Oberoende, öppna, ansvariga och effektiva strukturer för tillsyn är grundläggande för skyddet av enskilda med avseende på behandling av personuppgifter i enlighet med kraven i artikel 8.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Nationella myndigheter med behörighet avseende tillsynen av behandlingen av personuppgifter bör övervaka lagenligheten i personuppgifter som medlemsstaterna lämnar till Europol. Europeiska datatillsynsmannen bör övervaka lagenligheten i den databehandling som utförs av Europol, och utöva sina funktioner på ett fullständigt oberoende sätt. I detta avseende utgör mekanismen för föregående samråd en viktig skyddsåtgärd för nya typer av behandling. Detta bör inte gälla operativ verksamhet i specifika enskilda fall som projekt för operativa analyser, utan användning av nya it-system för behandling av personuppgifter och varje betydande ändring av dessa.
- (51) Det är viktigt att säkerställa en skärpt och effektiv tillsyn av Europol och garantera att Europeiska datatillsynsmannen kan använda sig av lämplig sakkunskap om dataskydd på brottsbekämpningsområdet när denne tar på sig ansvaret för tillsynen av dataskyddet vid Europol. Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna bör samarbeta nära med varandra om specifika frågor som kräver nationellt deltagande och bör säkerställa enhetlig tillämpning av denna förordning inom hela unionen.
- (52) För att underlätta samarbetet mellan Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna, men utan att det påverkar Europeiska datatillsynsmannens oberoende och dennes ansvar för tillsynen av dataskyddet vid Europol, bör de träffas regelbundet i samarbetsnämnden, som, i egenskap av rådgivande organ, bör utarbeta yttranden, riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis om olika frågor som kräver nationellt deltagande.
- (53) Eftersom Europol också behandlar personuppgifter som inte används i det operativa arbetet och som alltså inte är förknippade med brottsutredningar, till exempel personuppgifter om Europols personal, tjänsteleverantörer eller besökare, bör behandlingen av sådana uppgifter omfattas av förordning (EG) nr 45/2001.
- (54) Europeiska datatillsynsmannen bör pröva och utreda klagomål som lämnas in av registrerade. Utredningen av ett klagomål bör, med förbehåll för eventuell domstolsprövning, ske i den utsträckning som är lämplig i det enskilda fallet. Den nationella tillsynsmyndigheten bör i rimlig tid informera den registrerade om hur arbetet med klagomålet fortskrider och vad resultatet blir.
- (55) Varje enskild person bör ha rätt till rättsmedel mot beslut av Europeiska datatillsynsmannen som rör denne.
- (56) Europol bör omfattas av allmänna bestämmelser om inom- och utomobligatoriskt ansvar som är tillämpliga på unionens institutioner, byråer och organ, med undantag för bestämmelser om ansvar för olaga databehandling.
- (57) Det kan för den berörda personen vara oklart om skada till följd av olaga databehandling är en konsekvens av åtgärder som vidtagits av Europol eller av en medlemsstat. Europol och den medlemsstat där skadan uppkom bör därför vara solidariskt ansvariga.
- (58) Samtidigt som man respekterar Europaparlamentets och de nationella parlamentens roll beträffande kontrollen av Europols verksamhet, är det nödvändigt att Europol är en fullt ansvarig och öppen inre organisation. I detta syfte bör, mot bakgrund av artikel 88 i EUF-fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förfaranden fastställas för Europaparlamentets och de nationella parlamentens kontroll av Europols verksamhet. Sådana förfaranden bör omfattas av artikel 12 c i EU-fördraget och artikel 9 i protokoll nr 1, vari det fastställs att Europaparlamentet och de nationella parlamenten tillsammans ska bestämma hur ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete ska organiseras och främjas inom unionen. De förfaranden som ska fastställas för kontroll av Europols verksamhet bör fastställas med vederbörlig hänsyn till behovet av att se till att Europaparlamentet och de nationella parlamenten kan delta på lika villkor samt behovet av konfidentialitet för operativa uppgifter. Det sätt på vilket de nationella parlamenten granskar sina regeringar i fråga om unionens verksamhet är dock en angelägenhet för varje medlemsstats särskilda konstitutionella organisation och praxis.
- (59) Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*) och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (nedan kallade *anställningsvillkoren för övriga anställda*) som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKS) nr 259/68 ⁽¹⁾ bör gälla för Europols personal. Europol bör ha

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

rätt att anställa personal från medlemsstaternas behöriga myndigheter som tillfälligt anställda med begränsad anställningstid i syfte att bibehålla rotationsprincipen, eftersom sådan personals därpå följande återintegrering i de behöriga myndigheternas tjänst underlättar ett nära samarbete mellan Europol och medlemsstaternas behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att tillfälligt anställd personal vid Europol efter sin tjänstgöring där kan återvända till de nationella offentliga förvaltningar som de tillhör.

- (60) Med tanke på den karaktär Europols uppdrag har och den verkställande direktörens roll, bör det berörda utskottet i Europaparlamentet ha möjlighet att uppmana den verkställande direktören att inställa sig inför det före dennes utnämning, liksom inför varje förlängning av dennes förordnande. Den verkställande direktören bör även lägga fram årsrapporten för Europaparlamentet och rådet. Europaparlamentet och rådet bör dessutom ha möjlighet att uppmana den verkställande direktören att rapportera om hur dennes uppgifter har utförts.
- (61) För att garantera Europols fullständiga oberoende och självständighet, bör det ha en egen budget, med inkomster som främst består av ett bidrag från unionens allmänna budget. Unionens budgetförfarande bör gälla för unionens bidrag och för alla andra anslag från Europeiska unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten.
- (62) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 ⁽¹⁾ bör tillämpas på Europol.
- (63) Med tanke på deras särskilda rättsliga och administrativa befogenheter samt deras tekniska kompetens vid utförandet av gränsoverskridande informationsutbyte, verksamhet och utredningar, inbegripet i gemensamma utredningsgrupper, och vid tillhandahållandet av faciliteter för utbildning, bör medlemsstaternas behöriga myndigheter kunna få bidrag från Europol utan en ansökningsomgång i enlighet med artikel 190.1 d i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
- (64) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽³⁾ bör tillämpas på Europol.
- (65) Europol behandlar uppgifter som behöver särskilt skydd, eftersom de inbegriper känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade och säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter. Europol bör därför utarbeta regler om konfidentialitet och behandling av sådana uppgifter. Reglerna för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter bör överensstämma med rådets beslut 2013/488/EU ⁽⁴⁾.
- (66) Tillämpningen av denna förordning bör regelbundet utvärderas.
- (67) De nödvändiga bestämmelserna om lokaler för Europol i Haag, där det har sitt huvudkontor, och de särskilda regler som gäller hela Europols personal och deras familjemedlemmar bör fastställas i ett särskilt avtal om huvudkontor. Världmedlemsstaten bör dessutom tillhandahålla de nödvändiga villkoren för en smidig drift av Europol, inklusive flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning samt lämpliga transportförbindelser, för att därigenom locka till sig personal av hög kvalitet från största möjliga geografiska område.
- (68) Europol såsom den inrättas genom denna förordning ersätter och efterträder Europol såsom den inrättades genom beslut 2009/371/RIF. Det bör därför vara den rättsliga efterträdaren till alla dess avtal, inbegripet anställningsavtal, skulder och förvärvad egendom. De internationella avtal som har ingåtts av Europol såsom den inrättades genom beslut 2009/371/RIF och de avtal som ingåtts av Europol såsom den inrättades genom Europolkonventionen före den 1 januari 2010 bör fortsätta att gälla.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

- (69) För att Europol på bästa sätt ska kunna fortsätta att utföra de uppgifter som utfördes av Europol såsom det inrättades genom beslut 2009/371/RIF bör övergångsåtgärder fastställas, särskilt med avseende på styrelsen, den verkställande direktören och personal anställd som lokalt anställda enligt ett avtal som ska gälla tills vidare ingått av Europol såsom det inrättades genom Europolkonventionen, vilken bör ges möjlighet till anställning som tillfälligt anställd eller kontraktsanställd personal i enlighet med anställningsvillkoren för övriga anställda.
- (70) Rådets akt av den 3 december 1998 om Europolis tjänsteföreskrifter⁽¹⁾ har upphävts genom artikel 63 i beslut 2009/371/RIF. Den bör dock fortfarande vara tillämplig på personal som anställts av Europol före ikraftträdandet av beslut 2009/371/RIF. Därför bör det i övergångsbestämmelser föreskrivas att avtal som har ingåtts i enlighet med dessa tjänsteföreskrifter ska fortsätta att regleras av dem.
- (71) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta en enhet med ansvar för brottsbekämpande samarbete på unionsnivå, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (72) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (73) I enlighet med artiklarna 1 och 2 och artikel 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (74) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (75) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och avgav ett yttrande den 31 maj 2013.
- (76) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter och rätten till privatliv, vilka skyddas genom artiklarna 8 och 7 i stadgan och artikel 16 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER, MÅL OCH UPPGIFTER FÖR EUROPOL

Artikel 1

Inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning

1. Härmed inrättas Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) i syfte att stödja samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter i unionen.
2. Europol, såsom den inrättas genom denna förordning, ska ersätta och efterträda Europol såsom den inrättades genom beslut 2009/371/RIF.

⁽¹⁾ Rådets akt av den 3 december 1998 om antagande av tjänsteföreskrifter för anställda vid Europol (EGT C 26, 30.1.1999, s. 23).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *medlemsstaternas behöriga myndigheter*: polismyndigheter och andra brottsbekämpande organ i medlemsstaterna som enligt nationell rätt är ansvariga för att förebygga och bekämpa brott. Behöriga myndigheter ska även omfatta andra myndigheter i medlemsstaterna som enligt nationell rätt är ansvariga för att förebygga och bekämpa brott som omfattas av Europols behörighet.
- b) *strategisk analys*: metoder och tekniker genom vilka information samlas in, lagras, behandlas och bedöms i syfte att understödja och utveckla en kriminalpolitik som bidrar till effektivt och ändamålsenligt förebyggande och bekämpande av brott.
- c) *operativ analys*: metoder och tekniker genom vilka information samlas in, lagras, behandlas och bedöms i syfte att understödja brottsutredningar.
- d) *unionsorgan*: institutioner, organ, uppdrag, kontor och byråer som har inrättats genom, eller på grundval av, EU-fördraget och EUF-fördraget.
- e) *internationell organisation*: en organisation och dess underställda organ som lyder under internationell rätt eller annat organ som har inrättats genom, eller på grundval av, en överenskommelse mellan två eller flera länder.
- f) *privata parter*: enheter och organ som har inrättats enligt en medlemsstats eller ett tredjelands rätt, i synnerhet bolag och företag, näringslivsorganisationer, ideella organisationer och andra juridiska personer som inte omfattas av led e.
- g) *privatpersoner*: fysiska personer.
- h) *personuppgifter*: upplysning som avser den registrerade.
- i) *den registrerade*: en identifierad eller identifierbar fysisk person, där en identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, särskilt genom hänvisning till en identifierare som namn, identifikationsnummer, lokaliseringssuppgift eller onlineidentifikator, eller till en eller flera faktorer som är specifika för den personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.
- j) *genetiska uppgifter*: personuppgifter som rör genetiska kännetecken för en enskild person som är nedärvda eller har förvärvats, vilka ger unik information om den enskilda personens fysiologi eller hälsa och som särskilt erhålls genom analys av ett biologiskt prov från personen i fråga.
- k) *behandling*: en åtgärd, eller serie av åtgärder, som vidtas med personuppgifter, eller uppsamlingar av personuppgifter, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, till exempel insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, hämtning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, begränsning, utplåning eller förstöring.
- l) *mottagare*: en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, byrå eller annat organ till vilket uppgifterna lämnas ut, vare sig det är en tredje part eller ej.
- m) *överföring av personuppgifter*: överlämnande av personuppgifter, som aktivt ställs till förfogande mellan ett begränsat antal fastställda parter, med avsändarens vetskap om eller avsikt att ge mottagaren åtkomst till personuppgifter.
- n) *personuppgiftsincident*: en säkerhetsincident som leder till förstöring, förlust eller ändringar genom olyckshändelse eller olagliga handlingar eller till obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats.

- o) *den registrerades samtycke*: en frivillig, uttrycklig, informerad och entydig viljeyttring genom vilken den registrerade, antingen genom ett uttalande eller en tydlig bekräftelse, samtycker till behandling av uppgifter som rör denne.
- p) *administrativa personuppgifter*: andra personuppgifter som behandlas av Europol än de som behandlas för att uppfylla de mål som fastställs i artikel 3.

Artikel 3

Mål

1. Europol ska stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser och ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater, terrorism och former av brottslighet som påverkar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik, som anges i bilaga I.
2. Utöver vad som anges i punkt 1 ska Europol's mål även omfatta brott som hör samman med sådan brottslighet. Följande ska anses höra samman med sådan brottslighet:
 - a) Brotts som begås för att anskaffa medel till att utföra gärningar som omfattas av Europol's behörighet.
 - b) Brotts som begås för att underlätta eller utföra gärningar som omfattas av Europol's behörighet.
 - c) Brotts som begås för att personer som begår gärningar som omfattas av Europol's behörighet ska undgå lagföring och straff.

Artikel 4

Uppgifter

1. Europol ska utföra följande uppgifter för att uppnå målen i artikel 3:
 - a) Samla in, lagra, behandla, analysera och utbyta information, inbegripet kriminalunderrättelser.
 - b) Utan dröjsmål, via de nationella enheter som har inrättats eller utsetts enligt artikel 7.2, underrätta medlemsstaterna om eventuella uppgifter om och samband mellan brott som berör dem.
 - c) Samordna, organisera och genomföra utredningar och operativa insatser för att stödja och stärka insatser från medlemsstaternas behöriga myndigheter, som utförs
 - i) tillsammans med medlemsstaternas behöriga myndigheter, eller
 - ii) inom ramen för gemensamma utredningsgrupper, i enlighet med artikel 5 och, i förekommande fall, i samverkan med Eurojust.
 - d) Delta i gemensamma utredningsgrupper samt föreslå att de inrättas i enlighet med artikel 5.
 - e) Förse medlemsstaterna med information och analytiskt stöd i samband med större internationella händelser.
 - f) Utarbeta hotbilsbedömningar, strategiska och operativa analyser samt allmänna lägesrapporter.

- g) Utveckla, sprida och främja specialkunskaper om brottsförebyggande metoder, undersökningsförfaranden, tekniska och forensiska metoder samt ge råd till medlemsstaterna.
 - h) Stödja medlemsstaternas gränsöverskridande informationsutbyte, verksamhet och utredningar samt gemensamma utredningsgrupper, inbegripet genom att tillhandahålla operativt, tekniskt och ekonomiskt stöd.
 - i) Tillhandahålla specialiserad utbildning och bistå medlemsstaterna med att anordna utbildning, inbegripet tillhandahållande av ekonomiskt stöd, inom ramen för sina mål och i överensstämmelse med sina personal- och budgetresurser i samordning med Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol).
 - j) Samarbeta med de unionsorgan som har inrättats i enlighet med avdelning V i EUF-fördraget och med Olaf, i synnerhet genom informationsutbyte och genom att förse dem med analytiskt stöd på områden som omfattas av deras behörighet.
 - k) Förse EU:s krishanteringsstrukturer och krishanteringsuppdrag enligt EU-fördraget med information och stöd inom ramen för Europols mål enligt artikel 3.
 - l) Utveckla unionscentrum med specialkunskap för att bekämpa vissa typer av brott som omfattas av Europols mål, särskilt det europeiska it-brottscentrumet.
 - m) Stödja medlemsstaternas insatser för att förebygga och bekämpa de former av brottslighet som anges i bilaga I, vilka underlättas, främjas eller begås med hjälp av internet, inbegripet att i samarbete med medlemsstaterna anmäla internetinnehåll genom vilket sådana former av brottslighet underlättas, främjas eller begås till de berörda internettjänsteleverantörerna för att dessa frivilligt ska överväga om det anmälda internetinnehåll är förenligt med deras egna villkor.
2. Europol ska tillhandahålla strategiska analyser och hotbilsbedömningar för att bistå rådet och kommissionen vid fastställandet av unionens strategiska och operativa prioriteringar för brottsbekämpning. Europol ska också bidra till det operativa genomförandet av dessa prioriteringar.
3. Europol ska tillhandahålla strategiska analyser och hotbilsbedömningar för att bidra till en effektiv och rationell användning av tillgängliga resurser på nationell nivå och unionsnivå för operativ verksamhet och stöd till sådan verksamhet.
4. Europol ska fungera som centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron i enlighet med rådets beslut 2005/511/RIF⁽¹⁾. Europol ska också främja samordning av åtgärder som genomförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller inom ramen för gemensamma utredningsgrupper för att bekämpa förfalskning av euron, i tillämpliga fall i samverkan med unionsorgan och myndigheter i tredjeland.
5. Europol får inte vidta tvångsåtgärder vid fullgörandet av sina uppgifter.

KAPITEL II

SAMARBETE MELLAN MEDLEMSSTATER OCH EUROPOL

Artikel 5

Deltagande i gemensamma utredningsgrupper

1. Europolpersonal får delta i den verksamhet som bedrivs av gemensamma utredningsgrupper som utreder brott som omfattas av Europols mål. Avtalet om inrättande av en gemensam utredningsgrupp ska fastställa villkoren för Europolpersonalens deltagande i gruppen, och ska inkludera information om reglerna om ansvar.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2005/511/RIF av den 12 juli 2005 om skydd av euron mot förfalskning genom att Europol utses till centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron (EUT L 185, 16.7.2005, s. 35).

2. Europolpersonal får, inom de gränser som fastställs i lagstiftningen i de medlemsstater där en gemensam utredningsgrupp är verksam, delta i all verksamhet och allt informationsutbyte med alla medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen.
3. Europolpersonal som deltar i en gemensam utredningsgrupp får, i enlighet med denna förordning, förse alla medlemmar i gruppen med nödvändiga uppgifter som behandlas av Europol för de ändamål som fastställs i artikel 18.2. Europol ska samtidigt informera de nationella enheterna i de medlemsstater som är företrädade i gruppen samt de nationella enheterna i de medlemsstater som tillhandahöll uppgifterna.
4. Uppgifter som Europolpersonal erhåller när de ingår i en gemensam utredningsgrupp får, med samtycke från och under ansvar av den medlemsstat som lämnade uppgifterna, behandlas av Europol för de ändamål som fastställs i artikel 18.2, på de villkor som anges i denna förordning.
5. Om Europol har skäl att anta att inrättandet av en gemensam utredningsgrupp skulle ge en utredning ett mervärde, får den föreslå de berörda medlemsstaterna detta och vidta åtgärder för att bistå dem med inrättandet av en gemensam utredningsgrupp.

Artikel 6

Framställan från Europol om inledande av en brottsutredning

1. I särskilda fall, där Europol anser att en utredning av ett brott som omfattas av dess mål bör inledas, ska Europol, via de nationella enheterna, göra en framställan om att de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter inleder, genomför eller samordnar en sådan brottsutredning.
2. De nationella enheterna ska utan dröjsmål informera Europol om det beslut som fattas av medlemsstaternas behöriga myndigheter avseende en eventuell framställan i enlighet med punkt 1.
3. Om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna beslutar att inte tillmötesgå en framställan från Europol enligt punkt 1, ska de utan onödigt dröjsmål, helst inom en månad efter mottagandet av framställan, informera Europol om skälen till sitt beslut. Skälen kan emellertid hållas inne, om utlämnande av dem skulle
 - a) strida mot medlemsstatens grundläggande säkerhetsintressen, eller
 - b) äventyra en positiv utgång av en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet.
4. Europol ska omedelbart informera Eurojust om en eventuell begäran i enlighet med punkt 1 och om ett eventuellt beslut som en behörig myndighet i en medlemsstat fattar i enlighet med punkt 2.

Artikel 7

Nationella Europolenheter

1. Medlemsstaterna och Europol ska samarbeta med varandra i fullgörandet av sina respektive uppgifter enligt denna förordning.
2. Varje medlemsstat ska inrätta eller utse en nationell enhet, som ska fungera som sambandsorgan mellan Europol och de behöriga myndigheterna i medlemsstaten. Varje medlemsstat ska utse en tjänsteman till chef för sin nationella enhet.

3. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess nationella enhet är behörig enligt nationell rätt att fullgöra de uppgifter som anförtros de nationella enheterna i denna förordning, och i synnerhet att den har åtkomst till nationella brottsbekämpningsuppgifter och andra relevanta uppgifter som är nödvändiga för samarbetet med Europol.

4. Varje medlemsstat ska fastställa sin nationella enhets organisation och personalstyrka i enlighet med sin nationella rätt.

5. I enlighet med punkt 2 ska den nationella enheten fungera som sambandsorgan mellan Europol och medlemsstaternas behöriga myndigheter. På villkor som fastställs av medlemsstaterna, inbegripet tidigare kontakt med den nationella enheten, får medlemsstaterna dock tillåta direktkontakt mellan sina behöriga myndigheter och Europol. Den nationella enheten ska samtidigt från Europol erhålla eventuell information som har utbyts under direktkontakter mellan Europol och de behöriga myndigheterna, om inte den nationella enheten anger att den inte behöver erhålla sådan information.

6. Varje medlemsstat ska via sin nationella enhet eller, med förbehåll för punkt 5, en behörig myndighet, i synnerhet

a) tillhandahålla Europol den information som är nödvändig för att den ska kunna uppfylla sina mål, inbegripet uppgifter om de former av brottslighet vars förebyggande eller bekämpande prioriteras av unionen,

b) säkerställa effektiv kommunikation och effektivt samarbete mellan alla berörda behöriga myndigheter och Europol,

c) öka medvetenheten om Europols verksamhet,

d) i enlighet med artikel 38.5 a säkerställa att nationell rätt efterlevs vid tillhandahållande av information till Europol.

7. Utan att det påverkar medlemsstaternas fullgörande av sitt ansvar att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten ska medlemsstaterna inte vara skyldiga att i ett konkret fall tillhandahålla information i enlighet med punkt 6 a, om det skulle

a) strida mot den berörda medlemsstatens grundläggande säkerhetsintressen,

b) äventyra en positiv utgång av en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet, eller

c) medföra att uppgifter som sätts i samband med organisationer eller särskild underrättelseverksamhet inom området för nationell säkerhet lämnas ut.

Medlemsstaterna ska dock tillhandahålla information så snart den upphör att omfattas av första stycket led a, b eller c.

8. Medlemsstaterna ska se till att de finansunderrättelseenheter som har inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ⁽¹⁾ tillåts samarbeta med Europol via respektive nationella enheter när det gäller analyser inom ramen för deras uppdrag och behörighet.

9. Cheferna för de nationella enheterna ska sammanträda regelbundet, i synnerhet för att diskutera och lösa problem som uppstår inom ramen för deras operativa samarbete med Europol.

10. De nationella enheternas kostnader för förbindelser med Europol ska bäras av medlemsstaterna och, med undantag för anslutningskostnader, inte debiteras Europol.

11. Europol ska utarbeta en årsrapport om den information som tillhandahålls av varje medlemsstat enligt punkt 6 a på grundval av de av styrelsen fastställda kvantitativa och kvalitativa utvärderingskriterierna. Årsrapporten ska skickas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

*Artikel 8***Sambandsmän**

1. Varje nationell enhet ska utse minst en sambandsman som ska vara knuten till Europol. Om inte annat anges i föreliggande förordning, ska sambandsmännen vara underkastade nationell rätt i den medlemsstat som de utsetts av.
2. Sambandsmännen ska utgöra nationella sambandskontor vid Europol och ska av sina nationella enheter ges i uppdrag att företräda dessas intressen inom Europol i enlighet med nationell rätt i den medlemsstat som de utsetts av och de bestämmelser som gäller för Europolns förvaltning.
3. Sambandsmännen ska delta i utbytet av information mellan Europol och respektive medlemsstater.
4. Sambandsmännen ska, i enlighet med sin nationella rätt, delta i utbytet av information mellan respektive medlemsstater och sambandsmännen från andra medlemsstater, tredjeländer och internationella organisationer. Europolns infrastruktur kan i enlighet med nationell rätt utnyttjas till sådana bilaterala utbyten även för att täcka brott som inte omfattas av Europolns mål. Allt sådant informationsutbyte ska ske i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.
5. Styrelsen ska fastställa sambandsmännens rättigheter och skyldigheter gentemot Europol. Sambandsmännen ska åtnjuta de privilegier och den immunitet som är nödvändiga för att de ska kunna fullgöra sina arbetsuppgifter i enlighet med artikel 63.2.
6. Europol ska säkerställa att sambandsmännen har fullständig information om, och är delaktiga i, all Europolns verksamhet, i den mån det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.
7. Europol ska täcka kostnaderna för att förse medlemsstater med erforderliga lokaler i Europolns byggnad och ge tillräckligt stöd för att sambandsmännen ska kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. Alla andra kostnader som uppstår i samband med utnämningen av sambandsmän ska bäras av den medlemsstat som de utses av, inbegripet kostnaderna för sambandsmännens utrustning, om inte Europaparlamentet och rådet på rekommendation av styrelsen beslutar annorlunda.

KAPITEL III

ORGANISATIONEN AV EUROPOL*Artikel 9***Europolns lednings- och förvaltningsstruktur**

Europolns lednings- och förvaltningsstruktur ska omfatta följande:

- a) En styrelse.
- b) En verkställande direktör.
- c) Vid behov andra rådgivande organ som inrättas av styrelsen i enlighet med artikel 11.1 s.

AVSNITT 1

Styrelse

Artikel 10

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och en företrädare för kommissionen. Varje företrädare ska ha rösträtt.
2. Styrelseledamöterna ska utses med beaktande av deras kunskaper om samarbete inom området för brottsbekämpning.
3. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant, som ska utses med beaktande av kriteriet i punkt 2. Suppleanten ska företräda ledamoten i den senares frånvaro.

Hänsyn ska även tas till principen om jämn könsfördelning i styrelsen.

4. Ledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år, utan att det påverkar medlemsstaternas och kommissionens rätt att avsluta sina respektive ledamöters och suppleanternas mandat. Denna period får förlängas.

Artikel 11

Styrelsens funktioner

1. Styrelsen ska
 - a) varje år, med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter och i enlighet med artikel 12, anta ett dokument som innehåller Europols fleråriga programplanering och dess årliga arbetsprogram för följande år,
 - b) med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter anta Europols årliga budget och fullgöra andra uppgifter som avser Europols budget i enlighet med kapitel X,
 - c) anta en konsoliderad årlig verksamhetsrapport om Europols verksamhet och senast den 1 juli följande år sända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och de nationella parlamenten; den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska offentliggöras,
 - d) anta de finansiella bestämmelser som ska tillämpas på Europol i enlighet med artikel 61,
 - e) anta en intern strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, och tar hänsyn till kostnaderna för och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras,
 - f) anta regler för att förebygga och hantera intressekonflikter med avseende på ledamöterna, inbegripet med avseende på deras intresseförklaringar,
 - g) i enlighet med punkt 2, med avseende på Europols personal, utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal för övriga anställda (nedan kallade *tillsättningsbefogenheter*),
 - h) anta lämpliga genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna,

- i) anta interna regler för förfarandet för att utse den verkställande direktören, inklusive regler för urvalskommitténs sammansättning som säkerställer dess oberoende och opartiskhet,
- j) för rådet lägga fram en slutlista över kandidater till posterna som verkställande direktör och vice verkställande direktörer samt, vid behov, föreslå rådet att deras mandatperiod förlängs eller att de avsätts från posten i enlighet med artiklarna 54 och 55,
- k) fastställa resultatindikatorer och övervaka den verkställande direktörens arbete, inklusive genomförandet av styrelsebeslut,
- l) utse ett dataskyddsbud som ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter,
- m) utse en räkenskapsförare, som ska omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda och vara funktionellt oberoende vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter,
- n) vid behov inrätta en internrevisionsinstans,
- o) säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar som utförs av Olaf och Europeiska datatillsynsmannen,
- p) fastställa utvärderingskriterierna för årsrapporten i enlighet med artikel 7.11,
- q) efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen anta riktlinjer som närmare anger förfarandena för Europols behandling av information enligt artikel 18,
- r) besluta om ingåendet av arbets- och administrativa arrangemang i enlighet med artiklarna 23.4 respektive 25.1,
- s) med beaktande av både verksamhetsrelaterade och finansiella krav, på förslag av den verkställande direktören, besluta om inrättande av Europols interna strukturer, inbegripet de unionscentrum med specialkunskap som avses i artikel 4.1 I,
- t) anta sin arbetsordning, inbegripet bestämmelser om sekretariatets uppgifter och funktion,
- u) vid behov, anta övriga interna regler.

2. Styrelsen får, om den anser det vara nödvändigt för utförandet av Europols uppgifter, föreslå rådet att det uppmärksammar kommissionen på behovet av ett beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 25.1 a eller av en rekommendation till ett beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar i syfte att ingå en internationell överenskommelse enligt artikel 25.1 b.

3. Styrelsen ska i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevant befogenhet att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor sådan delegering av befogenheter får dras in. Den verkställande direktören ska vara bemyndigad att vidaredelegera dessa befogenheter.

Om särskilda omständigheter så kräver, får styrelsen genom beslut tillfälligt dra in delegeringen av befogenhet som tillsättningsmyndighet till den verkställande direktören och en eventuell vidaredelegering av dessa befogenheter och själv utöva dessa befogenheter eller delegera dem till en av sina ledamöter eller en annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 12

Flerårig programplanering och årliga arbetsprogram

1. Styrelsen ska senast den 30 november varje år, på grundval av ett förslag som läggs fram av den verkställande direktören, anta ett dokument som innehåller Europols fleråriga programplanering och årliga arbetsprogram, med beaktande av synpunkter från kommissionen, och när det gäller den fleråriga programplaneringen, efter samråd med den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen. Styrelsen ska vidarebefordra dokumentet till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen.

2. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa den övergripande strategiska programplaneringen, inbegripet målen, förväntade resultat och resultatindikatorer. Den ska också fastställa resursplaneringen, inbegripet den flerårig budgeten och personal. Den ska innefatta strategin för förbindelser med tredjeland eller internationella organisationer.

Den fleråriga programplaneringen ska genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram och ska vid behov uppdateras för att följa upp resultaten från såväl interna som externa utvärderingar. Slutsatserna av utvärderingarna ska när det är lämpligt också avspeglas i det årliga arbetsprogrammet för följande år.

3. Det årliga arbetsprogrammet ska omfatta detaljerade mål, förväntade resultat och resultatindikatorer. Programmet ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på de ekonomiska resurser och den personal som har anslagits för varje åtgärd, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med den fleråriga programplaneringen. Det ska tydligt framgå vilka uppgifter som har lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår.

4. Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om Europol får någon ny uppgift efter det att ett årligt arbetsprogram har antagits.

5. Varje betydande ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det som tillämpas vid antagandet av det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får till den verkställande direktören delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet.

Artikel 13

Styrelsens ordförande och vice ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande inom den grupp av tre medlemsstater som gemensamt har utarbetat rådets 18-månadersprogram. De ska inneha sina befattningar under den period på 18 månader som motsvarar rådets program. Om ordförandens eller vice ordförandens uppdrag som styrelseledamot emellertid upphör någon gång under deras mandatperiod som ordförande eller vice ordförande, upphör deras mandatperiod automatiskt vid samma tidpunkt.

2. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av ledamöterna i styrelsen.

3. Vid ordförandens förhinder ska denne automatiskt ersättas av vice ordföranden.

Artikel 14

Styrelsemöten

1. Ordföranden ska sammankalla styrelsens möten.

2. Den verkställande direktören ska delta i styrelsens möten.

3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie möten per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av kommissionen eller av minst en tredjedel av dess ledamöter.

4. Styrelsen får bjuda in personer vilkas åsikter kan vara av betydelse vid diskussionen att delta i mötena, inklusive, när det är lämpligt, en företrädare för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen, som observatörer utan rösträtt.

5. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid mötena.
6. Europol ska bistå styrelsen med ett sekretariat.

Artikel 15

Omröstningsbestämmelser för styrelsen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 11.1 a och b, 13.2, 50.2, 54.8 och 64 ska styrelsen fatta beslut med en majoritet av sina ledamöter.
2. Varje ledamot ska ha en röst. Om en ledamot med rösträtt är frånvarande, ska suppleanten ha rätt att utöva ledamotens rösträtt.
3. Den verkställande direktören får inte delta i omröstningen.
4. Närmare bestämmelser om röstningsförfaranden ska fastställas i styrelsens arbetsordning, i synnerhet de villkor på vilka en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt vid behov eventuella krav på beslutförhet.

AVSNITT 2

Den verkställande direktören

Artikel 16

Den verkställande direktörens ansvar

1. Den verkställande direktören ska leda Europol. Han eller hon är ansvarig inför styrelsen.
2. Utan att det påverkar kommissionens eller styrelsens befogenheter ska den verkställande direktören vara oberoende vid sin tjänsteutövning och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
3. Rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om resultatet av sitt arbete.
4. Den verkställande direktören ska vara den rättsliga företrädaren för Europol.
5. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som tilldelas Europol genom denna förordning, i synnerhet för följande:
 - a) Den löpande administrationen av Europol.
 - b) Lägga fram förslag för styrelsen om Europol's interna strukturer.
 - c) Verkställa de beslut som antas av styrelsen.
 - d) Utarbeta förslag till den fleråriga programplaneringen och de årliga arbetsprogrammen och översända dem till styrelsen, efter att ha hört kommissionen.

- e) Genomföra den fleråriga programplaneringen och de årliga arbetsprogrammen samt rapportera till styrelsen om hur de genomförts.
- f) Utarbeta lämpliga förslag till genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
- g) Utarbeta utkast till den konsoliderade årliga rapporten om Europols verksamhet samt lägga fram den för styrelsen för antagande.
- h) Utarbeta en handlingsplan på grundval av slutsatserna i interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt utredningsrapporter och rekommendationer från utredningar utförda av Olaf och Europeiska datatillsynsmannen samt rapportera till kommissionen två gånger om året och till styrelsen med regelbundna mellanrum.
- i) Skydda unionens ekonomiska intressen genom åtgärder för att förebygga bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att detta påverkar Olafs behörighet att inleda undersökningar, genom effektiva kontroller och om oriktigheter upptäcks genom att återkräva felaktigt utbetalda belopp och, vid behov, genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
- j) Utarbeta ett utkast till en intern bedrägeribekämpningsstrategi för Europol och lägga fram den för styrelsen för antagande.
- k) Utarbeta utkast till interna regler för att förebygga och hantera intressekonflikter med avseende på ledamöterna i styrelsen och lägga fram dessa utkast för styrelsen för antagande.
- l) Utarbeta ett utkast till de finansiella bestämmelser som ska tillämpas på Europol.
- m) Utarbeta Europols förslag till yttrande om förväntade inkomster och utgifter och genomförande av dess budget.
- n) Bistå styrelsens ordförande vid förberedelserna av styrelsemöten.
- o) Regelbundet underrätta styrelsen om genomförandet av unionens strategiska och operativa prioriteringar i kampen mot brottslighet.
- p) Fullgöra andra uppgifter enligt denna förordning.

KAPITEL IV

BEHANDLING AV UPPGIFTER

Artikel 17

Källor

1. Europol får endast behandla uppgifter som har erhållits från
 - a) medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt och artikel 7,
 - b) unionsorgan, tredjeland och internationella organisationer i enlighet med kapitel V,
 - c) privata parter och privatpersoner i enlighet med kapitel V.
2. Europol får hämta och behandla uppgifter, inbegripet personuppgifter, direkt från allmänt tillgängliga källor, inbegripet från internet och offentliga uppgifter.
3. I den mån Europol enligt unionens, internationella eller nationella rättsliga instrument har rätt till datoriserad åtkomst till uppgifter från unionens, internationella eller nationella informationssystem, får Europol via dessa kanaler samla in och behandla uppgifter, inbegripet personuppgifter, om det är nödvändigt för fullgörandet av dess arbetsuppgifter. De tillämpliga bestämmelserna i dessa unionens, internationella eller nationella rättsliga instrument ska reglera Europols åtkomst till, och användning av, dessa uppgifter i den mån de innehåller striktare regler för åtkomst och användning än de som föreskrivs i denna förordning. Åtkomsten till sådana informationssystem ska endast beviljas vederbörligen bemyndigad personal vid Europol och endast i den mån detta är nödvändigt för, och står i proportion till, deras arbetsuppgifter.

Artikel 18

Syftet med behandlingen av uppgifter

1. I den mån det är nödvändigt för att uppnå målen i artikel 3 får Europol behandla information, inbegripet personuppgifter.
2. Personuppgifter får endast behandlas i följande syften:
 - a) Samkörning som syftar till att kartlägga kopplingar eller andra relevanta samband mellan uppgifter som rör
 - i) personer som misstänks för att ha begått eller varit delaktiga i ett brott som omfattas av Europols behörighet eller som har dömts för ett sådant brott,
 - ii) personer avseende vilka det finns faktiska indikationer på, eller rimliga skäl att anta, att de kommer att begå brott som omfattas av Europols behörighet.
 - b) Analyser av strategisk eller tematisk karaktär.
 - c) Operativa analyser.
 - d) Underlättande av informationsutbyte mellan medlemsstater, Europol, andra unionsorgan, tredjeländer och internationella organisationer.
3. Behandling för operativa analyser som avses i punkt 2 c ska genomföras i form av projekt för operativa analyser för vilka följande särskilda skyddsåtgärder ska tillämpas:
 - a) För varje projekt för operativa analyser ska den verkställande direktören fastställa det särskilda syftet, kategorier av personuppgifter och av registrerade, deltagare, hur länge uppgifterna får lagras och villkoren för åtkomst, överföring och användning av de berörda uppgifterna, och ska informera styrelsen och Europeiska datatillsynsmannen.
 - b) Personuppgifter får endast samlas in och behandlas för det angivna projektet för operativa analyser. Om det framkommer att personuppgifter kan vara relevanta för ett annat projekt för operativa analyser, ska fortsatt behandling av dessa personuppgifter vara tillåten endast i den mån den fortsatta behandlingen är nödvändig och proportionell och personuppgifterna är förenliga med de bestämmelser i led a som är tillämpliga på det andra analysprojektet.
 - c) Endast bemyndigad personal kan få tillgång till och behandla uppgifter avseende det berörda projektet.
4. Den behandling som avses i punkterna 2 och 3 ska ske i överensstämmelse med de skyddsåtgärder för uppgifter som föreskrivs i denna förordning. Europol ska dokumentera denna behandling på vederbörligt sätt. Dokumentationen ska på begäran ställas till förfogande för dataskyddsombudet och Europeiska datatillsynsmannen för kontroll av behandlingens lagenlighet.
5. Bilaga II innehåller en förteckning över kategorier av personuppgifter och kategorier av registrerade vars uppgifter får samlas in och behandlas för vart och ett av de syften som avses i punkt 2.
6. Europol får tillfälligt behandla uppgifter för att fastställa om uppgifterna i fråga är relevanta för dess uppgifter och, i så fall, för vilket av de syften som avses i punkt 2. Styrelsen ska på förslag av den verkställande direktören och efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen närmare ange villkoren för behandling av sådana uppgifter, särskilt när det gäller tillgång till och användning av uppgifterna, samt tidsgränser för lagring och utplåning av uppgifterna vilka inte får överskrida sex månader, med vederbörlig hänsyn till de principer som avses i artikel 28.
7. Efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen ska styrelsen vid behov anta riktlinjer för att närmare precisera förfarandena för behandling av uppgifter för syftena i punkt 2 i enlighet med artikel 11.1 q.

*Artikel 19***Fastställande av syftet med och begränsningar för Europol's behandling av uppgifter**

1. En medlemsstat, ett unionsorgan, ett tredjeland eller en internationell organisation som lämnar uppgifter till Europol ska fastställa i vilket eller vilka syften uppgifterna får behandlas, enligt artikel 18. Om så inte har skett, ska Europol behandla uppgifterna i samförstånd med den som har lämnat de berörda uppgifterna, för att avgöra vilken relevans uppgifterna har och fastställa för vilket eller vilka syften uppgifterna kommer att behandlas senare. Europol får behandla uppgifter i annat syfte än det för vilket uppgifterna har lämnats, endast om uppgiftslämnaren har givit tillstånd till detta.

2. I samband med tillhandahållandet av uppgifter till Europol kan medlemsstaterna, unionsorgan, tredjeland och internationella organisationer ange eventuella allmänna eller specifika begränsningar i fråga om åtkomst till och användning av dem, även när det gäller överföring, utplåning eller förstöring. I de fall där behovet av sådana begränsningar framkommer efter det att informationen tillhandahållits, ska Europol underrättas om detta. Europol ska iakttä dessa begränsningar.

3. I vederbörligen motiverade fall får Europol besluta om att medlemsstaterna, unionsorgan, tredjeland och internationella organisationer endast ska medges begränsad åtkomst till eller användning av uppgifter som har erhållits från allmänt tillgängliga källor.

*Artikel 20***Åtkomst för medlemsstaterna och Europol's personal till uppgifter som lagras av Europol**

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med sin nationella rätt och artikel 7.5 ha åtkomst till och kunna genomföra sökningar bland samtliga uppgifter som har tillhandahållits i det syfte som avses i artikel 18.2 a och b. Detta ska inte påverka rätten för medlemsstaterna, unionsorgan, tredjeländer och internationella organisationer att ange begränsningar i enlighet med artikel 19.2.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med deras nationella rätt och artikel 7.5, på grundval av ett system med träff/icke träff, ha indirekt åtkomst till uppgifter som har lämnats inom ramen för artikel 18.2 c. Detta ska inte påverka de begränsningar som anges av de medlemsstater, unionsorgan och tredjeländer eller internationella organisationer som tillhandahåller uppgifterna i enlighet med artikel 19.2.

Om sökningen ger en träff, ska Europol inleda ett förfarande genom vilket de uppgifter som gav upphov till träffen får lämnas ut, i enlighet med det beslut som har fattats av den som har lämnat uppgifterna till Europol.

3. I enlighet med nationell rätt ska åtkomst till och vidare behandling av de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 vara tillåten för medlemsstaterna endast för att förebygga och bekämpa

a) sådana former av brottslighet som omfattas av Europol's behörighet, och

b) andra former av grov brottslighet, som anges i rådets rambeslut 2002/584/RIF ⁽¹⁾.

4. Den personal vid Europol som i vederbörlig ordning fått erforderliga befogenheter av den verkställande direktören ska ha åtkomst till de uppgifter som behandlas av Europol i den mån arbetsuppgifterna kräver, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67.

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

*Artikel 21***Eurojusts och Olafs åtkomst till uppgifter som lagras av Europol**

1. Europol ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att Eurojust och Olaf inom sina respektive uppdrag har indirekt tillgång på grundval av ett system med träff/icke träff till uppgifter som lämnas inom ramen för artikel 18.2 a, b och c, utan att detta påverkar eventuella begränsningar som anges av den medlemsstat, unionsorgan, tredjeland eller internationell organisation som tillhandahåller de berörda uppgifterna i enlighet med artikel 19.2.

Om sökningen ger en träff, ska Europol inleda ett förfarande genom vilket de uppgifter som gav upphov till träffen får lämnas ut, i enlighet med det beslut som har fattats av den som har lämnat uppgifterna till Europol och endast i den mån de uppgifter som gav upphov till träffen är nödvändiga för att Eurojust och Olaf ska kunna utföra sina uppgifter.

2. Europol och Eurojust kan ingå ett samarbetsavtal som ömsesidigt och inom deras respektive uppdrag säkerställer åtkomst till och möjlighet att göra sökningar bland samtliga uppgifter som lämnats för de ändamål som anges i artikel 18.2 a. Detta ska inte påverka tillämpningen av rätten för medlemsstater, unionsorgan, tredjeländer och internationella organisationer att ange begränsningar för tillgången och användningen av sådana uppgifter och ska ske i enlighet med de garantier för dataskydd som föreskrivs i denna förordning.

3. Sökning efter uppgifter i enlighet med punkterna 1 och 2 får endast ske i syfte att fastställa huruvida Eurojusts eller Olafs uppgifter överensstämmer med uppgifter som behandlas vid Europol.

4. Europol ska endast tillåta sökningar i enlighet med punkterna 1 och 2 om man har fått information från Eurojust om vilka nationella medlemmar, suppleanter, assistenter och vilka anställda vid Eurojust och från Olaf om vilka anställda vid Olaf som har bemyndigats att genomföra sådana sökningar.

5. Om Europol eller en medlemsstat, vid Europols behandling av uppgifter inom ramen för en enskild utredning, konstaterar att det föreligger ett behov av samordning, samarbete eller stöd i enlighet med Eurojusts eller Olafs uppdrag, ska Europol underrätta dem om detta och inleda förfarandet för att lämna ut uppgifterna, i enlighet med den uppgiftslämnande medlemsstatens beslut. Eurojust eller Olaf ska samråda med Europol i dessa fall.

6. Eurojust, inklusive kollegiet, de nationella medlemmarna, suppleanterna och assistenterna samt Eurojusts och Olafs personal, ska iaktta de allmänna eller specifika begränsningar i fråga om åtkomst och användning som anges av medlemsstaterna, unionsorgan, tredjeland och internationella organisationer i enlighet med artikel 19.2.

7. Europol, Eurojust och Olaf ska informera varandra om det, när de tagit del av varandras uppgifter i enlighet med punkt 2 eller till följd av en träff enligt punkt 1, finns tecken på att uppgifterna kan vara felaktiga eller stå i strid med andra uppgifter.

*Artikel 22***Skyldighet att underrätta medlemsstater**

1. Europol ska, i enlighet med artikel 4.1 b, utan dröjsmål underrätta en medlemsstat om eventuella uppgifter som gäller denna stat. Om sådana uppgifter omfattas av sådan begränsad åtkomst enligt artikel 19.2 som medför att uppgifterna inte får lämnas ut, ska Europol samråda med uppgiftslämnaren om den begränsade åtkomsten och inhämta dennes samtycke till utlämning av uppgifterna.

I sådana fall får uppgifterna inte lämnas ut utan uttryckligt samtycke från uppgiftslämnaren.

2. Oberoende av eventuella åtkomstbegränsningar, ska Europol underrätta en medlemsstat om eventuella uppgifter som rör denna stat, om detta är absolut nödvändigt för att förebygga en överhängande livshotande situation.

I dessa fall ska Europol samtidigt underrätta uppgiftslämnaren om att uppgifterna har lämnats ut och motivera sin analys av situationen.

KAPITEL V

FÖRBINDELSER MED PARTNER

AVSNITT 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 23

Gemensamma bestämmelser

1. I den mån det är nödvändigt för utförandet av dess uppgifter får Europol upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med unionsorgan i enlighet med målen för dessa organ, myndigheter i tredjeland, internationella organisationer och privata parter.
2. Med förbehåll för eventuella begränsningar enligt artikel 19.2 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67 får Europol direkt utbyta alla uppgifter, utom personuppgifter, med de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln, i den mån det är relevant för utförandet av dess uppgifter.
3. Den verkställande direktören ska informera styrelsen om eventuella regelbundna samarbetsförbindelser som Europol avser att upprätta och upprätthålla i enlighet med punkterna 1 och 2 och om utvecklingen av sådant upprättat samarbete.
4. I enlighet med punkterna 1 och 2 får Europol ingå samarbetsavtal med de enheter som avses i punkt 1. Dessa samarbetsavtal ska inte tillåta utbyte av personuppgifter och inte vara bindande för unionen eller dess medlemsstater.
5. Europol får ta emot och behandla personuppgifter från de enheter som avses i punkt 1 i den mån det är nödvändigt och proportionellt för ett berättigat utförande av dess arbetsuppgifter och i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30.5 ska personuppgifter endast överlämnas från Europol till unionens övriga organ, tredjeland och internationella organisationer om detta är nödvändigt för att förhindra eller motverka brottslighet som omfattas av Europols mål och det sker i enlighet med denna förordning och om mottagaren lämnar en försäkran om att uppgifterna enbart ska behandlas för det syfte för vilket de överlämnades. Om de uppgifter som ska överlämnas har lämnats av en medlemsstat, ska Europol inhämta den medlemsstatens samtycke, såvida inte medlemsstaten på förhand har samtyckt till vidareöverföring, antingen generellt eller förenat med särskilda villkor. Sådant samtycke kan återkallas när som helst.
7. Medlemsstater, unionsorgan, tredjeland och internationella organisationer får inte överföra vidare personuppgifter som innehas av Europol utan uttryckligt samtycke på förhand från Europol.
8. Europol ska se till att alla överföringar av personuppgifter och orsakerna till dessa överföringar registreras utförligt och sker i enlighet med denna förordning.
9. Uppgifter som uppenbart har erhållits i tydlig strid med de mänskliga rättigheterna får inte behandlas.

AVSNITT 2

Överföring och utbyte av personuppgifter

Artikel 24

Överföring av personuppgifter till unionsorgan

Med förbehåll för eventuella begränsningar som anges i artikel 19.2 eller 19.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67 får Europol direkt överföra personuppgifter till ett unionsorgan i den mån överföringen är nödvändig för utförandet av de egna eller det mottagande unionsorganets arbetsuppgifter.

Artikel 25

Överföring av personuppgifter till tredjeland och internationella organisationer

1. Med förbehåll för eventuella begränsningar som anges i artikel 19.2 eller 19.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67 får Europol överföra personuppgifter till myndigheter i tredjeland eller till internationella organisationer i den mån överföringen är nödvändig för utförandet av Europols arbetsuppgifter, på grundval av något av följande:

- a) Ett kommissionsbeslut som har antagits enligt med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, den tillämpliga unionslagstiftningsakten om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter i vilket det konstateras att tredjelandet eller ett territorium eller en behandlande enhet i det tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga kan garantera en adekvat skyddsnivå (*beslut om adekvat skyddsnivå*).
- b) En internationell överenskommelse som har ingåtts mellan unionen och tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga enligt artikel 218 i EUF-fördraget, som erbjuder tillräckliga skyddsåtgärder för skyddet av den personliga integriteten och enskildas grundläggande fri- och rättigheter.
- c) Ett samarbetsavtal som medger utbyte av personuppgifter vilket ingicks före den 1 maj 2017 mellan Europol och tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga i enlighet med artikel 23 i beslut 2009/371/RIF.

Europol får ingå administrativa överenskommelser för att genomföra sådana överenskommelser och avtal eller beslut om adekvat skyddsnivå.

2. Den verkställande direktören ska informera styrelsen om utbytet av personuppgifter på grundval av beslut om adekvat skyddsnivå enligt punkt 1 a.

3. Europol ska offentliggöra på sin webbplats och uppdatera en förteckning över beslut om adekvat skyddsnivå, överenskommelser och avtal, administrativa överenskommelser och andra instrument som rör överföring av personuppgifter i enlighet med punkt 1.

4. Kommissionen ska senast den 14 juni 2021 göra en bedömning av bestämmelserna i de samarbetsavtal som avses i punkt 1 c, särskilt bestämmelserna i fråga om dataskydd. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultatet av den bedömningen och får, vid behov, förelägga rådet en rekommendation till ett beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar för ingående av internationella överenskommelser som avses i punkt 1 b.

5. Utan hinder av punkt 1 får den verkställande direktören från fall till fall tillåta överföring av personuppgifter till tredjeland eller internationella organisationer, om överföringen är

- a) nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan person,
- b) nödvändig för att skydda den registrerades berättigade intressen, om rätten i den medlemsstat som överför personuppgifterna föreskriver detta,

- c) avgörande för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland,
- d) nödvändig, i ett enskilt fall, för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, eller
- e) nödvändig, i ett enskilt fall, för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk som hänför sig till förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställandet av en specifik straffrättslig påföljd.

Personuppgifter får inte överföras om den verkställande direktören fastställer att den berörda registrerades grundläggande fri- och rättigheter väger tyngre än allmänintresset av överföringen som avses i leden d och e.

Undantag får inte gälla för systematiska överföringar, massöverföringar eller strukturella överföringar.

6. Utan hinder av punkt 1 får styrelsen i samförstånd med Europeiska datatillsynsmannen, för en period på högst ett år, som kan förnyas, tillåta en serie överföringar i enlighet med punkt 5 a–e, med beaktande av förekomsten av tillräckliga skyddsåtgärder för enskildas rätt till privatliv och grundläggande fri- och rättigheter. Sådan tillåtelse ska vederbörligen motiveras och dokumenteras.

7. Den verkställande direktören ska snarast möjligt informera styrelsen och Europeiska datatillsynsmannen om de fall där punkt 5 har tillämpats.

8. Europol ska utförligt registrera alla överföringar som gjorts i enlighet med denna artikel.

Artikel 26

Utbyte av personuppgifter med privata parter

1. I den mån det är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, får Europol behandla personuppgifter som erhållits från privata parter, förutsatt att de har mottagits via

- a) en nationell enhet i enlighet med nationell rätt,
- b) en kontaktpunkt i ett tredjeland eller en internationell organisation, med vilken Europol har slutit ett samarbetsavtal före den 1 maj 2017, som medger utbyte av personuppgifter enligt artikel 23 i beslut 2009/371/RIF, eller
- c) en myndighet i tredjeland eller en internationell organisation som är föremål för ett beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 25.1 a i denna förordning eller med vilken unionen har ingått en internationell överenskommelse i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.

2. I fall där Europol ändå mottar personuppgifter direkt från privata parter och där den berörda nationella enhet, kontaktpunkt eller myndighet som avses i punkt 1 inte kan identifieras, får Europol enbart behandla dessa personuppgifter för den identifieringen. Personuppgifterna ska därefter omedelbart vidarebefordras till den berörda nationella enheten, kontaktpunkten eller myndigheten och ska raderas om inte den berörda nationella enheten, kontaktpunkten eller myndigheten översänder samma personuppgifter på nytt enligt artikel 19.1 inom fyra månader efter överföringen. Europol ska genom tekniska medel se till att uppgifterna i fråga under den perioden inte är tillgängliga för behandling för något annat syfte.

3. Efter överföringen av personuppgifter i enlighet med punkt 5 c i den här artikeln får Europol i anslutning därtill erhålla personuppgifter direkt från en privat part som förklarar sig ha laglig rätt att överlämna dessa uppgifter i enlighet med tillämplig rätt för att behandla sådana uppgifter för att utföra den uppgift som anges i artikel 4.1 m.

4. Om Europol mottar personuppgifter från en privat part i ett tredjeland med vilket ingen överenskommelse har ingåtts vare sig enligt artikel 23 i beslut 2009/371/RIF eller enligt artikel 218 i EUF-fördraget eller som inte är föremål för något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 25.1 a i denna förordning, får Europol endast vidarebefordra dessa uppgifter till en medlemsstat eller ett berört tredjeland med vilket en sådan överenskommelse har ingåtts.

5. Europol får inte överföra personuppgifter till privata parter utom när, efter en bedömning i det enskilda fallet, när det är strikt nödvändigt, med förbehåll för eventuella begränsningar som fastställs i enlighet med artikel 19.2 eller 19.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67:

- a) överföringen är utan tvekan i den registrerades intresse och den registrerade har gett sitt samtycke eller omständigheterna talar klart för att det finns ett sådant samtycke från den registrerades sida,
- b) överföringen är absolut nödvändig för att förhindra en överhängande fara för brottslighet, inbegripet terrorism, som omfattas av Europols behörighet, eller
- c) överföringen av personuppgifter, som är allmänt tillgängliga, är strikt nödvändig för att utföra uppgiften i artikel 4.1 m och följande villkor är uppfyllda:
 - i) Överföringen avser ett enskilt och specifikt fall.
 - ii) Inga av de berörda registrerades grundläggande fri- eller rättigheter väger tyngre än det allmänintresse som nödvändiggör överföringen i det aktuella fallet.

6. Om den berörda privata parten inte är etablerad inom unionen eller i ett land med vilket Europol har ett samarbetsavtal som medger utbyte av personuppgifter eller med vilket unionen har ingått ett internationellt avtal i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget eller vilket omfattas av ett beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 25.1 a i denna förordning, ska överföringen, med avseende på punkt 5 a och b i den här artikeln, beviljas endast om överföringen är

- a) nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan person, eller
- b) nödvändig för att skydda den registrerades legitima intressen, eller
- c) avgörande för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland, eller
- d) nödvändig, i ett enskilt fall, för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott som omfattas av Europols behörighet, eller
- e) nödvändig, i ett enskilt fall, för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk som hänför sig till förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av ett specifikt brott som omfattas av Europols behörighet.

7. Europol ska se till att alla överföringar av personuppgifter och orsakerna till dessa överföringar registreras utförligt i enlighet med denna förordning och på begäran överlämnas till Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med artikel 40.

8. Om de personuppgifter som erhållits eller ska överföras påverkar en medlemsstats intressen, ska Europol omedelbart informera den berörda medlemsstatens nationella enhet.

9. Europol ska inte kontakta privata parter för att erhålla personuppgifter.

10. Kommissionen ska utvärdera praxisen med direkt utbyte av personuppgifter med privata parter senast den 1 maj 2019.

Artikel 27

Uppgifter från privatpersoner

1. I den mån det är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, får Europol ta emot och behandla uppgifter som lämnas av privatpersoner. Personuppgifter som lämnas av privatpersoner får endast behandlas av Europol, om de har mottagits via

- a) en nationell enhet i enlighet med nationell rätt,
- b) en kontaktpunkt i ett tredjeland eller en internationell organisation, med vilken Europol har slutit ett samarbetsavtal före den 1 maj 2017, som medger utbyte av personuppgifter enligt artikel 23 i beslut 2009/371/RIF, eller
- c) en myndighet i tredjeland eller en internationell organisation som är föremål för ett beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 25.1 a eller med vilken unionen har ingått en internationell överenskommelse i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.

2. Om Europol mottar uppgifter, inbegripet personuppgifter, från en privatperson som är bosatt i ett tredjeland med vilket ingen internationell överenskommelse har ingåtts vare sig enligt artikel 23 i beslut 2009/371/RIF eller enligt artikel 218 i EUF-fördraget, eller som inte är föremål för något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 25.1 a i denna förordning, får Europol endast vidarebefordra informationen till en medlemsstat eller ett berört tredjeland med vilket en sådan internationellt överenskommelse har ingåtts.

3. Om de mottagna personuppgifterna påverkar en medlemsstats intressen, ska Europol omedelbart informera den berörda medlemsstatens nationella enhet.

4. Europol ska inte kontakta enskilda för att erhålla uppgifter.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 36 och 37 får Europol inte överföra personuppgifter till privatpersoner.

KAPITEL VI

SKYDDSÅTGÄRDER FÖR UPPGIFTER

Artikel 28

Allmänna principer för dataskydd

1. Personuppgifter ska

- a) behandlas på ett korrekt och lagenligt sätt,
- b) samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade syften och inte vidarebehandlas på ett sätt som är oförenligt med detta syfte; vidarebehandling av personuppgifter för historiska ändamål, statistiska ändamål eller vetenskapliga forskningsändamål ska inte anses vara oförenligt med detta, förutsatt att Europol vidtar lämpliga skyddsåtgärder, särskilt för att säkerställa att uppgifterna inte behandlas i andra syften,
- c) vara adekvata, relevanta och begränsade till vad som krävs när det gäller de syften för vilka de behandlas,
- d) vara korrekta och hållas aktuella; alla rimliga åtgärder måste vidtas för att se till att personuppgifter som är felaktiga antingen utplånas eller rättas utan dröjsmål, med beaktande av de syften för vilka de behandlas,

- e) lagras på ett sätt som tillåter att de registrerade kan identifieras under en tid som inte är längre än vad som krävs för de syften för vilka personuppgifterna behandlades,
 - f) behandlas på ett sätt som garanterar vederbörlig säkerhet för personuppgifter.
2. Europol ska offentliggöra ett dokument som på ett begripligt sätt anger bestämmelserna för behandling av personuppgifter och de medel som står till de registrerades förfogande för att de ska kunna utöva sina rättigheter.

Artikel 29

Bedömning av källans tillförlitlighet och uppgiftens korrekthet

1. Tillförlitligheten hos den källa som lämnar uppgifter från en medlemsstat ska i möjligaste mån bedömas av den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna, med hjälp av följande källutvärderingskoder:

(A): Det råder inget tvivel om källans äkthet, tillförlitlighet och kompetens eller uppgifterna tillhandahålls av en källa som tidigare alltid har visat sig vara tillförlitlig.

(B): Informationen tillhandahålls av en källa som oftast har visat sig vara tillförlitlig.

(C): Informationen tillhandahålls av en källa som oftast har visat sig vara otillförlitlig.

(X): Källans tillförlitlighet kan inte bedömas.

2. Korrektheten hos uppgifter från en medlemsstat ska i möjligaste mån bedömas av den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna, med hjälp av följande uppgiftsutvärderingskoder:

(1): Uppgifter vars korrekthet inte betvivlas.

(2): Uppgifter som källan känner till personligen men som den tjänsteman som vidarebefordrar uppgifterna inte känner till personligen.

(3): Uppgifter som källan inte känner till personligen men som bekräftas av andra redan registrerade uppgifter.

(4): Uppgifter som källan inte känner till personligen och som inte kan bekräftas.

3. Om Europol på grundval av redan innehavda uppgifter kommer till slutsatsen att den bedömning som anges i punkterna 1 eller 2 behöver korrigeras, ska Europol informera den berörda medlemsstaten och söka nå en överenskommelse om att ändra bedömningen. Europol får inte ändra bedömningen utan en sådan överenskommelse.

4. Om Europol mottar uppgifter från en medlemsstat utan någon bedömning i enlighet med punkterna 1 och 2, ska Europol försöka bedöma källans tillförlitlighet eller uppgifternas korrekthet på grundval av redan innehavda uppgifter. Bedömningen av särskilda uppgifter och särskild information ska göras i samförstånd med den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna. En medlemsstat och Europol får också i allmänna termer komma överens om bedömningen av särskilda typer av uppgifter och bestämda källor. Om ingen överenskommelse nås i det särskilda fallet eller det inte finns någon allmän överenskommelse, ska Europol utvärdera informationen eller uppgifterna och tilldela sådan information eller sådana uppgifter utvärderingskoderna X och 4 enligt punkterna 1 respektive 2.

5. Denna artikel ska tillämpas i tillämpliga delar om Europol får upplysningar eller uppgifter från ett unionsorgan, ett tredjeland, en internationell organisation eller en privat part.

6. Uppgifter från allmänt tillgängliga källor ska bedömas av Europol med hjälp av de koder som anges i punkterna 1 och 2.

7. Om uppgifterna är resultatet av en analys som har gjorts av Europol vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter, ska Europol bedöma sådana uppgifter i enlighet med denna artikel och i samförstånd med de medlemsstater som deltar i analysen.

Artikel 30

Behandling av särskilda kategorier personuppgifter och olika kategorier registrerade

1. Behandling av personuppgifter om brottsoffer, vittnen eller andra personer som kan lämna uppgifter beträffande brott, eller om personer under 18 år ska vara tillåtet, om det är strikt nödvändigt och proportionellt för att förhindra eller bekämpa brottslighet som omfattas av Europols mål.

2. Automatisk behandling av personuppgifter eller annan behandling som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening samt behandling av genetiska uppgifter och uppgifter som rör en persons hälsa eller sexualliv ska vara förbjudet, såvida det inte är strikt nödvändigt och proportionellt för att förebygga eller bekämpa brott som omfattas av Europols mål och om dessa uppgifter kompletterar andra personuppgifter som har behandlats av Europol. Det ska vara förbjudet att välja ut en särskild grupp personer enbart på grundval av sådana personuppgifter.

3. Endast Europol ska ha direkt åtkomst till personuppgifter av det slag som avses i punkterna 1 och 2. Den verkställande direktören ska vederbörligen utse ett begränsat antal av Europols tjänstemän som ska ha sådan åtkomst, om det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina arbetsuppgifter.

4. Inga beslut av en behörig myndighet med negativ rättslig verkan för en registrerad person får grundas enbart på automatisk behandling av uppgifter av det slag som avses i punkt 2, om inte beslutet uttryckligen är tillåtet enligt nationell lagstiftning eller unionslagstiftning.

5. Personuppgifter av det slag som avses i punkterna 1 och 2 får inte överföras till medlemsstater, unionsorgan, tredjeland eller internationella organisationer om det inte är strikt nödvändigt och proportionellt i enskilda fall som avser brottslighet som omfattas av Europols mål och i enlighet med kapitel V.

6. Varje år ska Europol förse Europeiska datatillsynsmannen med en statistisk översikt över alla personuppgifter av det slag som avses i punkt 2 som Europol har behandlat.

Artikel 31

Tidsgränser för lagring och utplåning av personuppgifter

1. Personuppgifter som behandlats av Europol får endast lagras av Europol så länge som det är nödvändigt för, och står i proportion till, det syfte för vilket uppgifterna behandlas.

2. Europol ska i alla fall se över behovet av fortsatt lagring senast tre år efter det att den första behandlingen av personuppgifterna påbörjades. Europol får besluta om fortsatt lagring av personuppgifterna fram till nästa kontroll, som ska ske efter ytterligare en period av tre år, om fortsatt lagring fortfarande är nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Skälen till fortsatt lagring ska anges och registreras. Fattas inget beslut om fortsatt lagring, ska personuppgifterna automatiskt utplånas efter tre år.

3. Om de personuppgifter av det slag som avses i artikel 30.1 och 30.2 lagras under en period av mer än fem år, ska Europeiska datatillsynsmannen informeras om detta.
4. Om en medlemsstat, ett unionsorgan, tredjeland eller en internationell organisation har fastställt begränsningar avseende tidigare utplåning eller förstöring av personuppgifterna i samband med överföringen i enlighet med artikel 19.2, ska Europol utplåna personuppgifterna i enlighet med dessa begränsningar. Om fortsatt lagring anses nödvändig, mot bakgrund av underrättelser som är mer omfattande än de som uppgiftslämnaren har, för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, ska Europol inhämta uppgiftslämnarens samtycke till fortsatt lagring av uppgifterna och motivera sin begäran.
5. Om en medlemsstat, ett unionsorgan, ett tredjeland eller en internationell organisation i sina egna register utplånar personuppgifter som har överlämnats till Europol, ska de informera Europol om detta. Europol ska utplåna uppgifterna om inte fortsatt lagring av uppgifterna, mot bakgrund av underrättelser som är mer omfattande än de som uppgiftslämnaren har, anses nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter. Europol ska informera uppgiftslämnaren om att uppgifterna kommer att fortsätta lagras och motivera den fortsatta lagringen.
6. Personuppgifter får inte utplånas i följande fall:
 - a) Om det skulle skada en skyddsbehövande registrerads intressen. I sådana fall får uppgifterna endast användas med den registrerades uttryckliga, skriftliga samtycke.
 - b) Om den registrerade bestrider uppgifternas korrekthet, under en tid som ger medlemsstaterna eller Europol möjlighet att vid behov kontrollera korrektheten.
 - c) Om de måste sparas som bevisning eller för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk.
 - d) Om den registrerade motsätter sig att de utplånas och i stället begär att användningen ska begränsas.

Artikel 32

Säkerhet vid behandling

1. Europol ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter från oavsiktlig eller olaglig utplåning, oavsiktlig förlust eller otillåten utlämnande, otillåtna ändringar, otillåten åtkomst och varje annat slag av otillåten behandling.
2. Vid automatisk databehandling ska Europol och varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att
 - a) vägra varje obehörig person åtkomst till datorutrustning som används för behandling av personuppgifter (åtkomstskydd för utrustning),
 - b) förhindra att databärare läses, kopieras, ändras eller avlägsnas av obehöriga (kontroll av datamedier),
 - c) förhindra obehörig registrering av data och obehörig åtkomst till, ändring av eller utplåning av lagrade personuppgifter (lagringskontroll),
 - d) förhindra att obehöriga personer kan använda datasystem via datakommunikation (användarkontroll),
 - e) säkerställa att alla som är behöriga att använda ett system för behandling av uppgifter endast har åtkomst till de uppgifter för vilka de är behöriga (behörighetskontroll),

- f) säkerställa att det är möjligt att kontrollera och konstatera till vilka enheter personuppgifter får överföras eller har överförts via datakommunikation (kommunikationskontroll),
 - g) säkerställa att det är möjligt att kontrollera och konstatera vilka personuppgifter som har införts i datasystemen samt när och av vem uppgifterna infördes (kontroll av indata),
 - h) säkerställa att det är möjligt att kontrollera och fastställa vilken anställd som haft åtkomst till vilka uppgifter och vid vilken tidpunkt (åtkomstlogg),
 - i) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller utplåning av personuppgifter i samband med överföring av sådana uppgifter eller under transport av databärare (transportkontroll),
 - j) säkerställa att det är möjligt att återställa de installerade systemen omedelbart vid avbrott (återställande), och
 - k) säkerställa att systemet fungerar felfritt, att uppkomna funktionsfel omedelbart rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade uppgifterna inte kan förvanskas genom ett funktionsfel i systemet (dataintegritet).
3. Europol och medlemsstaterna ska fastställa metoder för att se till att säkerhetsbehoven beaktas inom och mellan alla informationssystem.

Artikel 33

Inbyggt dataskydd

Europol ska genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder och förfaranden för att se till att behandlingen av uppgifter är förenlig med denna förordning och värnar de berörda registrerades rättigheter.

Artikel 34

Anmälan av en personuppgiftsincident till berörda myndigheter

1. I händelse av en personuppgiftsincident ska Europol utan onödigt dröjsmål anmäla detta till Europeiska datatillsynsmannen och de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter, i enlighet med villkoren i artikel 7.5, samt till den som lämnat de berörda uppgifterna.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska minst innehålla
 - a) en beskrivning av personuppgiftsincidentens art, inbegripet, om så är möjligt och lämpligt, berörda kategorier av och antal registrerade samt berörda kategorier av och antal uppgiftsposter,
 - b) en beskrivning av de sannolika konsekvenserna av personuppgiftsincidenten,
 - c) en beskrivning av de åtgärder som Europol föreslagit eller vidtagit för att åtgärda personuppgiftsincidenten, och
 - d) när så är lämpligt, rekommenderade åtgärder för att begränsa de möjliga negativa följderna av personuppgiftsincidenten.
3. Europol ska dokumentera alla personuppgiftsincidenter inklusive omständigheterna kring dem, samt deras följder och de korrigerande åtgärder som vidtagits, och därmed göra det möjligt för Europeiska datatillsynsmannen att kontrollera att denna artikel efterlevs.

Artikel 35

Information till den registrerade om en personuppgiftsincident

1. Med förbehåll för punkt 4 i den här artikeln ska Europol om en sådan personuppgiftsincident som avses i artikel 34 sannolikt komma att ha en allvarlig negativ inverkan på den registrerades fri- och rättigheter utan onödigt dröjsmål informera den registrerade om personuppgiftsincidenten.
2. Det meddelande till den registrerade som avses i punkt 1 ska, när det är möjligt, beskriva personuppgiftsincidentens art, rekommenderade åtgärder för att begränsa möjliga negativa följder av personuppgiftsincidenten samt innehålla dataskyddsombudets kontaktuppgifter.
3. Om Europol inte har den berörda registrerades kontaktuppgifter ska uppgiftslämnaren ombes att informera den registrerade om personuppgiftsincidenten och informera Europol om vilket beslut som fattas. De medlemsstater som tillhandahåller uppgifterna ska informera den berörda registrerade i enlighet med förfaranden enligt sin nationella rätt.
4. Det ska inte vara ett krav att informera den registrerade om en personuppgiftsincident om
 - a) Europol på de personuppgifter som berördes av personuppgiftsincidenten har tillämpat lämpliga tekniska skyddsåtgärder som gör uppgifterna oläsbara för alla personer som inte är behöriga att ha åtkomst till dem,
 - b) Europol har vidtagit ytterligare åtgärder som säkerställer att den registrerades fri- och rättigheter sannolikt inte längre kommer att påverkas allvarligt, eller
 - c) sådan information skulle medföra orimligt mycket arbete, särskilt med tanke på antalet berörda fall. I sådana fall ska de berörda registrerade i stället informeras lika effektivt genom ett offentligt meddelande eller en liknande åtgärd.
5. Informationen till den registrerade får senareläggas, begränsas eller utelämnas om detta utgör en nödvändig åtgärd med beaktande av den berörda personens legitima intressen av att
 - a) undvika att hindra officiella eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden,
 - b) undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning och lagföring av brott eller för verkställighet av straffrättsliga påföljder,
 - c) värna allmän och nationell säkerhet,
 - d) skydda tredje mans fri- och rättigheter.

Artikel 36

Den registrerades åtkomsträtt

1. En registrerad ska ha rätt att med rimliga tidsintervall få information om huruvida Europol behandlar personuppgifter som rör denne.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 ska Europol lämna följande upplysningar till den registrerade:
 - a) Bekräftelse på om uppgifter som rör denne behandlas eller inte.
 - b) Information om åtminstone syftet med behandlingen, de berörda uppgiftskategorierna och till vilka mottagare eller mottagarkategorier uppgifterna lämnas ut.

- c) Information i begriplig form om personuppgifter som behandlas och eventuell tillgänglig information om deras källor.
- d) Uppgift om den rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifterna.
- e) Den förutsedda period under vilken personuppgifterna kommer att lagras.
- f) Information om rätten att vända sig till Europol för att begära rättelse, utplåning eller begränsning av behandlingen av personuppgifter om den registrerade.

3. Varje registrerad som vill utöva åtkomsträtten till personuppgifter som rör denne kan lämna in en begäran om detta, utan att ådra sig alltför stora kostnader, till den myndighet som utsetts för detta ändamål, i valfri medlemsstat. Denna myndighet ska hänskjuta begäran till Europol utan dröjsmål och under alla omständigheter inom en månad från mottagandet.

4. Europol ska bekräfta att begäran i enlighet med punkt 3 har mottagits. Europol ska besvara den utan dröjsmål och under alla omständigheter senast inom tre månader från det att Europol mottagit den nationella myndighetens begäran.

5. Europol ska samråda med medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 7.5, och med den som har lämnat de berörda uppgifterna, innan beslut fattas. Ett beslut om åtkomst till personuppgifter ska vara avhängigt av ett nära samarbete mellan Europol och medlemsstaterna och den uppgiftslämnare som direkt berörs av den registrerades åtkomst till uppgifterna. Om medlemsstaten eller uppgiftslämnaren motsätter sig Europols förslag till svar, ska den meddela Europol grunderna för detta i enlighet med punkt 6 i den här artikeln. Europol ska ta sådana invändningar under noggrant övervägande. Europol ska därefter underrätta de berörda behöriga myndigheterna, i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 7.5, och uppgiftslämnaren om sitt beslut.

6. Tillhandahållande av information som svar på en begäran enligt punkt 1 kan vägras eller begränsas, om en sådan vägran eller begränsning är en åtgärd som är nödvändig för att

- a) Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett korrekt sätt,
- b) skydda säkerhet och allmän ordning eller förhindra brott,
- c) garantera att en nationell utredning inte äventyras, eller
- d) skydda tredje mans fri- och rättigheter.

Vid bedömning av om ett undantag är tillämpligt ska hänsyn tas till den registrerades grundläggande rättigheter och intressen.

7. Europol ska skriftligen informera den registrerade om en eventuell vägran eller begränsning av åtkomsten, om motiveringen till ett sådant beslut och om dennes rätt att klaga hos Europeiska datatillsynsmannen. Om tillhandahållande av sådan information skulle göra punkt 6 verkningslös, ska Europol endast underrätta personen i fråga om att kontroller har utförts, utan att lämna information som skulle kunna röja för denne huruvida personuppgifter om denne behandlas av Europol eller inte.

Artikel 37

Rätt till rättelse, utplåning eller begränsning

1. Varje registrerad som i enlighet med artikel 36 har fått åtkomst till personuppgifter som rör denne som behandlats av Europol har rätt att i valfri medlemsstat, genom den myndighet som denna medlemsstat har utsett för detta ändamål, begära att Europol rättar personuppgifter som rör denne vilka innehas av Europol om de är felaktiga eller kompletterar eller uppdaterar dem. Den myndigheten ska hänskjuta begäran till Europol utan dröjsmål och under alla omständigheter inom en månad från mottagandet.

2. Varje registrerad som i enlighet med artikel 36 har fått åtkomst till personuppgifter som rör denne som behandlats av Europol har rätt att i valfri medlemsstat, genom den myndighet som denna medlemsstat har utsett för detta ändamål, begära att Europol utplånar personuppgifter som rör denne vilka innehas av Europol, om de inte längre fyller det syfte för vilket de har samlats in eller behandlas. Den myndigheten ska hänskjuta begäran till Europol utan dröjsmål och under alla omständigheter inom en månad från mottagandet.
3. Europol ska, istället för att utplåna, begränsa personuppgifter som avses i punkt 2, om det finns skälig grund att anta att utplåning skulle kunna påverka den registrerades legitima intressen. Begränsade uppgifter får endast behandlas för det syfte som hindrade att de utplånades.
4. Om de personuppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 som innehas av Europol har överlämnats till Europol av tredjeland, internationella organisationer eller unionsorgan, har tillhandahållits direkt av privata parter, har hämtats ur allmänt tillgängliga källor av Europol eller kommer från Europols egna analyser, ska Europol rätta, utplåna eller begränsa uppgifterna och, om lämpligt, underrätta uppgiftslämnarna.
5. Om personuppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 som innehas av Europol har överlämnats till Europol av medlemsstaterna, ska de berörda medlemsstaterna rätta, utplåna eller begränsa uppgifterna i samarbete med Europol inom ramen för sina respektive befogenheter.
6. Om felaktiga personuppgifter har överförts på något annat lämpligt sätt eller om felaktigheterna hos de uppgifter som har lämnats av medlemsstater beror på att överföringen har skett på ett felaktigt sätt eller i strid med denna förordning eller om de beror på att Europols registrering, hantering eller lagring av uppgifterna har skett på ett felaktigt sätt eller i strid med denna förordning, ska Europol rätta eller utplåna sådana uppgifter i samarbete med den berörda uppgiftslämnaren.
7. I de fall som avses i punkterna 4, 5 och 6 ska alla mottagare av de berörda uppgifterna informeras utan dröjsmål. Mottagarna ska då rätta, utplåna eller begränsa dessa uppgifter i sina egna system, i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.
8. Europol ska skriftligen informera den registrerade utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inom tre månader från mottagandet av begäran i enlighet med punkterna 1 och 2 om att uppgifter som berör denne har rättats, utplånats eller blockerats.
9. Europol ska, inom tre månader från mottagandet av begäran i enlighet med punkterna 1 och 2, skriftligen informera den registrerade om en eventuell vägran att rätta, utplåna eller begränsa uppgifterna, om motiven för en sådan vägran och om rätten att klaga hos Europeiska datatillsynsmannen och möjligheterna att överklaga.

Artikel 38

Ansvar för skyddet av uppgifter

1. Europol ska lagra personuppgifter så att dess källa, som avses i artikel 17, kan fastställas.
2. Ansvar för kvaliteten på personuppgifter enligt artikel 28.1 d ska ligga hos
 - a) den medlemsstat eller det unionsorgan som överlämnade personuppgifter till Europol,
 - b) Europol vad gäller personuppgifter som har lämnats av tredjeland eller internationella organisationer eller direkt av privata parter, personuppgifter som Europol hämtat ur allmänt tillgängliga källor eller som är resultatet av Europols egna analyser och personuppgifter som har lagrats av Europol i enlighet med artikel 31.5.

3. Om Europol får kännedom om att personuppgifter som har lämnats i enlighet med artikel 17.1 a och b är felaktiga i sak eller har lagrats på ett olagligt sätt ska uppgiftslämnaren informeras om detta.

4. Europol ska vara ansvarig för efterlevnaden av de principer som avses i artikel 28.1 a, b, c, e och f.

5. Ansvaret för att överföringen av uppgifterna är lagenlig ska ligga hos

a) den medlemsstat som lämnade personuppgifterna till Europol,

b) Europol, när personuppgifter lämnas ut av Europol till medlemsstater, tredjeland eller internationella organisationer.

6. Om uppgifter överförs mellan Europol och ett unionsorgan, ska ansvaret för att överföringen är laglig ligga hos Europol.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska både Europol och mottagaren, om uppgifterna överförs av Europol på begäran av mottagaren, vara ansvariga för att en sådan överföring är lagenlig.

7. Europol ska vara ansvarig för all behandling av uppgifter som utförs av Europol, med undantag av bilateralt uppgiftsutbyte, till vilka Europol inte har åtkomst, mellan medlemsstater, unionsorgan, tredjeländer och internationella organisationer med användning av Europols infrastruktur. De berörda enheterna ska vara ansvariga för sådant bilateralt utbyte i enlighet med deras rätt. Säkerheten i sådant utbyte ska säkerställas i enlighet med artikel 32.

Artikel 39

Föregående samråd

1. Eventuella nya typer av behandling som ska utföras ska vara föremål för föregående samråd, om

a) särskilda kategorier av uppgifter enligt artikel 30.2 ska behandlas,

b) behandlingens typ, särskilt användning av ny teknik, nya rutiner eller nya förfaranden, innebär särskilda risker för de registrerades grundläggande fri- och rättigheterna och i synnerhet skyddet av deras personuppgifter.

2. Det föregående samrådet ska genomföras av Europeiska datatillsynsmannen efter ett meddelande från dataskyddsombudet som ska innehålla åtminstone en allmän beskrivning av den planerade behandlingen, en bedömning av riskerna för de registrerades fri- och rättigheter, de åtgärder som planeras för att hantera dessa risker, skyddsåtgärder, säkerhetsåtgärder och rutiner för att garantera skyddet av personuppgifter och för att visa att denna förordning efterlevs, med hänsyn till de registrerades och andra berörda personers rättigheter och berättigade intressen.

3. Europeiska datatillsynsmannen ska avge sitt yttrande till styrelsen inom två månader efter det att meddelandet mottogs. Denna tidsfrist kan tillfälligt upphöra att löpa i avvaktan på att Europeiska datatillsynsmannen erhåller den ytterligare information som han/hon har begärt.

Om inget yttrande lämnas inom fyra månader, ska ett positivt yttrande anses ha lämnats.

Om Europeiska datatillsynsmannen anser att den anmälda behandlingen kan innebära ett åsidosättande av en bestämmelse i denna förordning, ska datatillsynsmannen om det är lämpligt lämna förslag till hur ett sådant åsidosättande kan undvikas. Om Europol inte ändrar behandlingen i enlighet med detta får Europeiska datatillsynsmannen utöva sina befogenheter enligt artikel 43.3.

4. Europeiska datatillsynsmannen ska föra ett register över all behandling som har anmälts till denne enligt punkt 1. Registret får inte offentliggöras.

Artikel 40

Loggning och dokumentation

1. Europol ska registrera insamling, ändring, åtkomst, överföring, sammanställning och utplåning av personuppgifter för att möjliggöra kontroller av behandlingens lagenlighet, egenkontroll samt sörja för uppgifternas integritet och säkerhet. Sådana loggar eller dokumentation ska utplånas efter tre år, om inte de uppgifter som de innehåller behövs för pågående kontroller. Det får inte vara möjligt att ändra loggarna.
2. Loggar eller liknande handlingar som utarbetas enligt punkt 1 ska på begäran överlämnas till Europeiska datatillsynsmannen, dataskyddsombudet och, om de behövs för en särskild utredning, till berörd nationell enhet. De uppgifter som överlämnas på detta sätt får användas endast för att kontrollera dataskyddet, för att se till att behandlingen fungerar tillfredsställande och för att sörja för uppgifternas integritet och säkerhet.

Artikel 41

Dataskyddsombud

1. Styrelsen ska utse ett dataskyddsombud, som ska vara anställd vid Europol. Vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter ska dataskyddsombudet agera oberoende.
2. Dataskyddsombudet ska utses på grundval av sina personliga och yrkesmässiga kvalifikationer och i synnerhet sina expertkunskaper om dataskydd.

Vid valet av dataskyddsombud ska det säkerställas att ingen intressekonflikt kan uppstå till följd av dataskyddsombudets utförande av uppgifterna inom ramen för uppdraget och av andra offentliga åligganden, särskilt sådana som avser tillämpningen av denna förordning.

3. Dataskyddsombudet ska utses för en period av fyra år. Ombudet ska kunna återutses för en period omfattande totalt högst åtta år. Ombudet får endast entledigas från sitt uppdrag som dataskyddsombud av styrelsen med samtycke av Europeiska datatillsynsmannen, om ombudet inte längre uppfyller kraven för utförandet av uppgifterna.
4. Efter utnämningen ska dataskyddsombudet registreras av styrelsen hos Europeiska datatillsynsmannen.
5. Vid fullgörandet av sina uppgifter får dataskyddsombudet inte ta emot instruktioner.
6. Dataskyddsombudet ska särskilt ha följande uppgifter i fråga om personuppgifter, med undantag av administrativa personuppgifter:
 - a) På ett oberoende sätt säkerställa att denna förordning tillämpas internt vid behandlingen av personuppgifter.
 - b) Säkerställa att ett register över överföring och mottagande av personuppgifter förs i enlighet med denna förordning.

- c) Säkerställa att de registrerade på begäran informeras om sina rättigheter enligt denna förordning.
- d) Samarbeta med de tjänstemän vid Europol som ansvarar för förfaranden, utbildning och rådgivning om databehandling.
- e) Samarbeta med Europeiska datatillsynsmannen.
- f) Utarbeta en årlig rapport och överlämna den till styrelsen och till Europeiska datatillsynsmannen.
- g) Föra ett register över personuppgiftsincidenter.

7. Dataskyddsombudet ska även utföra de uppgifter som anges i förordning (EG) nr 45/2001 avseende administrativa personuppgifter.

8. Dataskyddsombudet ska för fullgörandet av sina uppgifter ha åtkomst till alla uppgifter som behandlas av Europol och tillträde till alla Europols lokaler.

9. Om dataskyddsombudet anser att bestämmelserna om behandling av personuppgifter i denna förordning inte har iakttagits, ska dataskyddsombudet underrätta den verkställande direktören och begära att denne vidtar åtgärder för att avhjälpa den bristande överensstämmelsen inom en fastställd tidsfrist.

Om inte den verkställande direktören inom den fastställda tidsfristen avhjälper den bristande överensstämmelsen när det gäller behandling av personuppgifter, ska dataskyddsombudet informera styrelsen. Dataskyddsombudet och styrelsen ska enas om en fastställd tidsfrist för den senares svar. Om inte styrelsen avhjälper den bristande överensstämmelsen inom den fastställda tidsfristen, ska dataskyddsombudet hänskjuta frågan till Europeiska datatillsynsmannen.

10. Styrelsen ska anta genomförandebestämmelser rörande dataskyddsombudet. Dessa genomförandebestämmelser ska särskilt avse förfarandet för utnämning av dataskyddsombudet och dennes entledigande, arbetsuppgifter, åligganden och befogenheter samt skyddsåtgärder för att säkerställa dataskyddsombudets oberoende.

11. Europol ska förse dataskyddsombudet med tillräcklig personal och resurser för att denne ska kunna fullgöra sina uppgifter. Denna personal ska ha åtkomst till alla uppgifter som behandlas av Europol och till Europols lokaler endast i den mån arbetsuppgifterna kräver.

12. Dataskyddsombudet och dennes personal ska iakttä skyldigheten avseende konfidentialitet i artikel 67.1.

Artikel 42

Den nationella tillsynsmyndighetens tillsyn

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell tillsynsmyndighet. Den nationella tillsynsmyndigheten ska ha till uppgift att oberoende och i enlighet med nationell rätt kontrollera att den berörda medlemsstatens överföring, sökning och utlämning till Europol av personuppgifter är laglig och att undersöka att sådan överföring, sökning eller utlämning inte kränker den berörda registrerades rättigheter. Den nationella tillsynsmyndigheten ska i detta syfte hos den nationella enheten eller hos sambandsmannen få åtkomst till de uppgifter den egna medlemsstaten överlämnat till Europol i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden och till de loggar och liknande handlingar som avses i artikel 40.

2. För att kunna utöva sin tillsyn ska de nationella tillsynsmyndigheterna få tillträde till lokaler och akter hos de respektive sambandsmännen vid Europol.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna ska i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden övervaka de nationella enheternas och sambandsmännens verksamhet i den utsträckning denna verksamhet har betydelse för skyddet av personuppgifter. De ska också hålla Europeiska datatillsynsmannen informerad om alla åtgärder de vidtar avseende Europol.

4. Var och en ska ha rätt att begära att den nationella tillsynsmyndigheten kontrollerar lagenligheten i en överföring eller utlämning till Europol, i vilken form den än sker, av de egna uppgifterna samt i medlemsstatens åtkomst till dessa uppgifter. Den rätten ska utövas i enlighet med nationell rätt i den medlemsstat där begäran görs.

Artikel 43

Europeiska datatillsynsmannens tillsyn

1. Europeiska datatillsynsmannen ska ansvara för att övervaka och säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning om skyddet av fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter när Europol behandlar personuppgifter och för att råda Europol och de registrerade i alla frågor som rör behandling av personuppgifter. För detta ändamål ska Europeiska datatillsynsmannen fullgöra de uppgifter som avses i punkt 2 och utöva de befogenheter som fastställs i punkt 3 i nära samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 44.

2. Europeiska datatillsynsmannen ska ha följande uppgifter:

- a) Ta emot och utreda klagomål och informera den registrerade om resultatet inom rimlig tid.
- b) Bedriva utredningar, antingen på eget initiativ eller på grundval av ett klagomål, och informera berörda personer om resultatet inom rimlig tid.
- c) Övervaka och säkerställa att denna förordning och övriga unionsakter om skydd av fysiska personer i samband med behandling av personuppgifter tillämpas på Europol.
- d) Bistå Europol med råd, antingen på eget initiativ eller som svar på en begäran, i alla frågor som rör behandling av personuppgifter, särskilt innan interna bestämmelser utarbetas om skydd av enskildas grundläggande fri- och rättigheter i samband med behandlingen av personuppgifter.
- e) Föra ett register över nya typer av behandling som har anmälts till denne enligt artikel 39.1 och registrerats i enlighet med artikel 39.4.
- f) Genomföra föregående samråd avseende behandling som har anmälts till denne.

3. Europeiska datatillsynsmannen får enligt denna förordning

- a) bistå registrerade med råd när de utövar sina rättigheter,
- b) till Europol hänskjuta ärenden om en påstådd överträdelse av bestämmelserna om behandling av personuppgifter och vid behov lämna förslag om hur den överträdelsen kan gottgöras och hur skyddet för de registrerade kan förbättras,
- c) beordra att en begäran om att utöva vissa rättigheter med avseende på personuppgifter ska efterkommas, om detta har vägrats i strid med artiklarna 36 och 37,
- d) ge Europol en varning eller en tillrättavisning,

- e) beordra Europol att utföra rättelse, begränsning, utplåning eller förstöring av personuppgifter som har behandlats i strid med bestämmelserna för behandling av personuppgifter samt att underrätta tredje man till vilka dessa uppgifter har lämnats ut om åtgärderna,
- f) tillfälligt eller definitivt förbjuda behandling som utförs av Europol som står i strid med bestämmelserna för behandling av personuppgifter,
- g) hänskjuta ärendet till Europol och vid behov till Europaparlamentet, rådet och kommissionen,
- h) hänskjuta ärendet till Europeiska unionens domstol på de villkor som anges i EUF-fördraget,
- i) intervensera i ärenden som har anhängiggjorts vid Europeiska unionens domstol.

4. Europeiska datatillsynsmannen ska ha befogenhet att

- a) från Europol erhålla åtkomst till alla personuppgifter och alla upplysningar som den egna utredningen kräver,
- b) få tillträde till alla lokaler där Europol bedriver verksamhet, om det finns rimliga skäl att anta att en verksamhet som avses i denna förordning bedrivs där.

5. Europeiska datatillsynsmannen ska upprätta en årlig rapport om tillsynen över Europol efter samråd med de nationella tillsynsmyndigheterna. Den rapporten ska utgöra en del av Europeiska datatillsynsmannens årliga rapport som avses i artikel 48 i förordning (EG) nr 45/2001.

Rapporten ska omfatta statistiska uppgifter om klagomål och utredningar som genomförts enligt punkt 2 och om överföringar av personuppgifter till tredjeland och internationella organisationer, eventuella föregående samråd samt utnyttjandet av de befogenheter som fastställs i punkt 3.

6. Europeiska datatillsynsmannen, tjänstemän och övriga anställda vid den europeiska datatillsynsmannens sekretariat ska iakttä skyldigheten avseende konfidentialitet i artikel 67.1.

Artikel 44

Samarbete mellan Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna

1. Europeiska datatillsynsmannen ska arbeta nära tillsammans med de nationella tillsynsmyndigheterna i frågor som kräver nationellt deltagande, i synnerhet om Europeiska datatillsynsmannen eller en nationell tillsynsmyndighet upptäcker väsentliga avvikelser mellan praxis i olika medlemsstater eller eventuellt olagliga överföringar i Europols kanaler för informationsutbyte, eller i frågor som väcks av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter avseende genomförandet eller tolkningen av denna förordning.

2. Europeiska datatillsynsmannen ska använda de nationella tillsynsmyndigheternas expertkunskaper och erfarenhet för att fullgöra sina åligganden enligt artikel 43.2. Ledamöter och personal vid de nationella tillsynsmyndigheterna ska vid gemensamma kontroller tillsammans med Europeiska datatillsynsmannen ta vederbörlig hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, ha befogenheter motsvarande dem som anges i artikel 43.4 och ha en skyldighet motsvarande den som anges i artikel 43.6. Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna ska var och en inom sitt ansvarsområde utbyta relevant information och bistå varandra i samband med revision och kontroller.

3. Europeiska datatillsynsmannen ska ge de nationella tillsynsmyndigheterna fullständig information om alla frågor som direkt påverkar dem eller på annat sätt är av betydelse för dem. Europeiska datatillsynsmannen ska på begäran av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter informera dem om särskilda frågor.

4. I fall som rör uppgifter från en eller flera medlemsstater, inbegripet fall som avses i artikel 47.2, ska Europeiska datatillsynsmannen samråda med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna. Europeiska datatillsynsmannen får inte besluta om ytterligare åtgärder, innan dessa nationella tillsynsmyndigheter har informerat Europeiska datatillsynsmannen om sin ståndpunkt, inom en tidsfrist som fastställs av denne, som inte får vara kortare än en månad och inte längre än tre månader. Europeiska datatillsynsmannen ska ta största möjliga hänsyn till de berörda nationella tillsynsmyndigheternas respektive ståndpunkter. Om Europeiska datatillsynsmannen inte har för avsikt att följa en nationell tillsynsmyndighets ståndpunkt, ska denne informera den myndigheten, motivera sitt beslut och hänskjuta frågan för överläggning till den samarbetsnämnd som inrättats genom artikel 45.1.

I fall som Europeiska datatillsynsmannen anser vara synnerligen brådskande får denne besluta att vidta omedelbara åtgärder. I dessa fall ska Europeiska datatillsynsmannen omedelbart informera de berörda nationella tillsynsmyndigheterna och motivera varför situationen är akut och den åtgärd denne har vidtagit.

Artikel 45

Samarbetsnämnd

1. En samarbetsnämnd med rådgivande funktion inrättas härmed. Samarbetsnämnden ska bestå av en företrädare för en nationell tillsynsmyndighet per medlemsstat samt Europeiska datatillsynsmannen.

2. Samarbetsnämnden ska agera oberoende när den fullgör sina uppgifter enligt punkt 3 och får varken begära eller ta emot instruktioner från något organ.

3. Samarbetsnämnden ska ha följande uppgifter:

a) Diskutera en allmän policy och strategi för övervakningen av Europols dataskydd och lagligheten i medlemsstaternas överföring, sökning och utlämning till Europol av personuppgifter.

b) Utreda problem med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning.

c) Undersöka allmänna problem med utövningen av oberoende tillsyn eller de registrerades möjligheter att hävda sina rättigheter.

d) Diskutera och upprätta harmoniserade förslag för gemensamma lösningar på frågor som avses i artikel 44.1.

e) Diskutera fall som överlämnats av Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med artikel 44.4.

f) Diskutera fall som överlämnats av en nationell tillsynsmyndighet.

g) Höja medvetenheten om rätten till dataskydd.

4. Samarbetsnämnden får utfärda yttranden, riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis. Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna ska, utan att det inkräktar på deras oberoende och var och en inom sitt behörighetsområde, ta största möjliga hänsyn till dem.

5. Samarbetsnämnden ska sammanträda när så krävs och minst två gånger om året. Kostnader och tjänster i samband med dess möten ska bäras av Europeiska datatillsynsmannen.

6. Samarbetsnämndens arbetsordning ska antas vid dess första möte med enkel majoritet av dess ledamöter. Ytterligare arbetsmetoder ska utvecklas gemensamt efter behov.

*Artikel 46***Administrativa personuppgifter**

Förordning (EG) nr 45/2001 ska vara tillämplig på alla administrativa personuppgifter som innehas av Europol.

KAPITEL VII

RÄTT TILL OMRÖVNING OCH ANSVARSBESTÄMMELSER*Artikel 47***Rätt att klaga hos Europeiska datatillsynsmannen**

1. Varje registrerad ska ha rätt att klaga hos Europeiska datatillsynsmannen, om den registrerade anser att personuppgifter som rör denne behandlats av Europol i strid med denna förordning.
2. När ett klagomål rör ett beslut som avses i artiklarna 36 och 37, ska Europeiska datatillsynsmannen samråda med nationella tillsynsmyndigheter i den medlemsstat som tillhandahöll uppgiften eller den direkt berörda medlemsstaten. När Europeiska datatillsynsmannen fattar sitt beslut, som kan innebära en vägran att lämna information, ska denne ta hänsyn till den nationella tillsynsmyndighetens synpunkter.
3. När klagomålet rör behandling av uppgifter som en medlemsstat har lämnat till Europol ska Europeiska datatillsynsmannen och den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som har tillhandahållit uppgifterna, var och en inom ramen för sitt behörighetsområde, försäkra sig om att nödvändiga kontroller av lagenligheten i behandlingen av uppgifterna har utförts på ett korrekt sätt.
4. När klagomålet rör behandling av uppgifter som Europol har erhållit från unionsorgan, tredjeland eller internationella organisationer eller uppgifter som hämtats ur allmänt tillgängliga källor av Europol eller kommer från Europols egna analyser ska Europeiska datatillsynsmannen försäkra sig om att Europol på ett korrekt sätt har utfört nödvändiga kontroller av lagenligheten i behandlingen av uppgifterna.

*Artikel 48***Rätt att överklaga Europeiska datatillsynsmannens beslut till domstol**

Talan mot europeiska datatillsynsmannens beslut ska väckas vid Europeiska unionens domstol.

*Artikel 49***Allmänna bestämmelser om ansvar och rätt till ersättning**

1. Europols avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den rätt som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt skiljedomsklausul i avtal som Europol ingått.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49, gäller i fråga om utomobligatoriskt ansvar att Europol ska ersätta skada som dess avdelningar eller dess personal orsakar under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för skador som avses i punkt 3.
5. Europols personals personliga ansvar gentemot Europol ska regleras av de bestämmelser i tjänsteföreskrifterna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda som är tillämpliga på dem.

Artikel 50

Ansvar för felaktig behandling av personuppgifter och rätt till ersättning

1. Var och en som åsamkats skada på grund av otillåten behandling av personuppgifter har rätt till ersättning för den skada som åsamkats, antingen från Europol i enlighet med artikel 340 i EUF-fördraget eller från den medlemsstat där den händelse som förorsakade skadan inträffade, i enlighet med dess nationella rätt. Den enskilde ska väcka talan mot Europol vid Europeiska unionens domstol eller mot en medlemsstat vid en behörig domstol i den medlemsstaten.
2. Alla tvister mellan Europol och medlemsstater om det slutliga ansvaret för ersättning som har beviljats enskilda i enlighet med punkt 1 ska hänskjutas till styrelsen, som ska besluta med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter, utan att detta påverkar rätten att angripa det beslutet i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.

KAPITEL VIII

GEMENSAM PARLAMENTARISK KONTROLL

Artikel 51

Gemensam parlamentarisk kontroll

1. I enlighet med artikel 88 i EUF-fördraget ska kontrollen av Europols verksamhet utföras av Europaparlamentet under medverkan av de nationella parlamenten. Detta ska utgöra en specialinriktad gemensam parlamentarisk kontrollgrupp inrättad gemensamt av de nationella parlamenten och Europaparlamentets ansvariga utskott. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppens organisation och arbetsordning ska fastställas av Europaparlamentet och de nationella parlamenten tillsammans i enlighet med artikel 9 i protokoll nr 1.
2. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ska utöva politisk övervakning av hur Europol i sin verksamhet fullgör sitt uppdrag, inbegripet vad avser konsekvenserna av denna verksamhet för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter.

Vid tillämpning av första stycket ska

- a) styrelsens ordförande, verkställande direktören eller vice ordföranden eller någon av de biträdande verkställande direktörerna på begäran av den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen inställa sig inför denna för att diskutera frågor som rör den verksamhet som avses i det första stycket, inbegripet budgetaspekter på denna verksamhet, Europols organisationsstruktur och ett eventuellt inrättande av nya enheter och specialiserade centrum, med beaktande av skyldigheterna avseende diskretion och konfidentialitet. Gruppen får besluta att inbjuda andra berörda personer till sina möten om det är lämpligt,

b) Europeiska datatillsynsmannen på begäran av den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen, och minst en gång om året, inställa sig inför denna för att diskutera allmänna frågor som rör skyddet av fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter och i synnerhet skyddet av personuppgifter, vad avser Europols verksamhet, med beaktande av skyldigheterna avseende diskretion och konfidentialitet,

c) den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen rådfrågas vad avser Europols fleråriga programplanering i enlighet med artikel 12.1.

3. Europol ska med beaktande av skyldigheterna avseende diskretion och konfidentialitet för kännedom tillställa den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen följande handlingar:

a) Hotbilsbedömningar, strategiska analyser och allmänna lägesrapporter avseende Europols mål samt resultaten från undersökningar och utvärderingar som beställts av Europol.

b) De administrativa överenskommelser som ingåtts enligt artikel 25.1.

c) Det dokument som innehåller Europols fleråriga programplanering och dess årliga arbetsprogram som avses i artikel 12.1.

d) Den konsoliderade årliga verksamhetsrapport om Europols verksamhet som avses i artikel 11.1 c.

e) Den av kommissionen utarbetade utvärderingsrapport som avses i artikel 68.1.

4. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen får begära andra relevanta handlingar som krävs för fullgörandet av gruppens uppgifter avseende den politiska övervakningen av Europols verksamhet, med förbehåll för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 52 och 67 i den här förordningen.

5. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen får sammanställa sammanfattande slutsatser om den politiska övervakningen av Europols verksamhet och tillställa Europaparlamentet och de nationella parlamenten dessa slutsatser. Europaparlamentet ska översända dem för kännedom till rådet, kommissionen och Europol.

Artikel 52

Europaparlamentets åtkomst till uppgifter som behandlas av eller via Europol

1. För att möjliggöra utövandet av den parlamentariska kontroll av Europols verksamhet som avses i artikel 51 ska åtkomst för Europaparlamentet, på dess begäran, till känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som behandlas av eller via Europol överensstämma med de bestämmelser som avses i artikel 67.1.

2. Europaparlamentets åtkomst till säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som behandlas av eller via Europol ska överensstämma med det interinstitutionella avtalet av den 12 mars 2014 mellan Europaparlamentet och rådet om överföring till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ⁽²⁾ och ska överensstämma med de bestämmelser som avses i artikel 67.2 i denna förordning.

3. Nödvändiga uppgifter om Europaparlamentets åtkomst till de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska fastställas i samarbetsavtal mellan Europol och Europaparlamentet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådet och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ EUT C 95, 1.4.2014, s. 1.

KAPITEL IX

PERSONAL

Artikel 53

Allmänna bestämmelser

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för Europol's personal, med undantag för personal som den 1 maj 2017 är anställda enligt ett avtal som ingicks med Europol såsom den inrättades genom Europolkonventionen, utan att detta påverkar artikel 73.4 i denna förordning. Sådana avtal ska fortsätta att omfattas av rådets akt av den 3 december 1998.

2. Europol's personal ska bestå av tillfälligt anställda och/eller kontraktsanställda. Styrelsen ska årligen informeras om avtal om tillsvidareanställning som beviljats av den verkställande direktören. Styrelsen ska besluta om vilka tjänster i tjänsteförteckningen som är avsedda för tillfälligt anställda och som endast får tillsättas med personal från medlemsstaternas behöriga myndigheter. Personal som rekryteras till sådana tjänster ska vara tillfälligt anställda och får endast beviljas anställningsavtal för viss tid som får förnyas en gång med en bestämd period.

Artikel 54

Den verkställande direktören

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid Europol i enlighet med artikel 2a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

2. Den verkställande direktören ska utses av rådet, från en slutlista över kandidater som föreslås av styrelsen på grundval av ett öppet och transparent urvalsförfarande.

Slutlistan ska upprättas av en urvalskommitté inrättad av styrelsen och bestå av ledamöter som utsetts av medlemsstaterna och en företrädare för kommissionen.

I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska Europol företräddas av styrelsens ordförande.

Den kandidat som rådet väljer kan före utnämningen uppmanas att inställa sig inför det berörda utskottet i Europaparlamentet som därefter ska avge ett icke bindande yttrande.

3. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fyra år. Vid periodens utgång ska kommissionen tillsammans med styrelsen göra en utvärdering med beaktande av

a) en bedömning av den verkställande direktörens arbetsinsats, och

b) Europol's framtida uppgifter och utmaningar bedöms.

4. Rådet får på förslag av styrelsen, med beaktande av den utvärdering som avses i punkt 3, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång och med högst fyra år.

5. Styrelsen ska underrätta Europaparlamentet om den har för avsikt att föreslå rådet att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod. Under den månad som föregår en sådan förlängning kan den verkställande direktören uppmanas att inställa sig inför Europaparlamentets behöriga utskott.
6. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid utgången av den sammantagna mandatperioden.
7. Den verkställande direktören kan endast avsättas från sin post efter ett beslut av rådet på förslag av styrelsen. Europaparlamentet ska informeras om detta beslut.
8. Styrelsen ska fatta beslut avseende förslag till rådet om utnämning, mandatförlängning eller avsättning av den verkställande direktören med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter.

Artikel 55

Vice verkställande direktörer

1. Tre vice verkställande direktörer ska bistå den verkställande direktören. Den verkställande direktören ska fastställa deras uppgifter.
2. Artikel 54 ska vara tillämplig på de vice verkställande direktörerna. Den verkställande direktören ska höras innan de utnämns, innan deras mandatperiod förlängs eller innan de avsätts.

Artikel 56

Utstationerade nationella experter

1. Europol får använda sig av utstationerade nationella experter.
2. Styrelsen ska anta ett beslut om bestämmelser för utstationering av nationella experter till Europol.

KAPITEL X

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 57

Budget

1. Europolis alla inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i Europolis budget.
2. Europolis budget ska vara balanserad i fråga om inkomster och utgifter.

3. Utan att det påverkar andra tillgångar ska Europols inkomster omfatta ett bidrag från unionen som tas upp i unionens allmänna budget.
4. Europol kan få unionsfinansiering via delegeringsavtal eller bidrag som beviljas från fall till fall, i enlighet med de finansiella bestämmelser som avses i artikel 61 och gällande bestämmelser för relevanta instrument till stöd för unionens politik.
5. Europols utgifter ska omfatta personalens löner, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.
6. Budgetåtaganden för åtgärder som avser stora projekt och som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp i årliga delåtaganden.

Artikel 58

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den verkställande direktören göra ett utkast till inkomst- och utgiftsberäkning av Europols intäkter och utgifter för påföljande räkenskapsår, inklusive en tjänsteförteckning, och sända denna till styrelsen.
2. På grundval av utkastet till beräkning av intäkter och utgifter ska styrelsen anta ett preliminärt utkast till beräkning av Europols inkomster och utgifter för påföljande budgetår och översända den till kommissionen senast den 31 januari varje år.
3. Senast den 31 mars ska styrelsen till Europaparlamentet, rådet och kommissionen översända det slutliga utkastet till beräkning av Europols inkomster och utgifter, som även ska omfatta ett utkast till tjänsteförteckning.
4. Kommissionen ska vidarebefordra inkomst- och utgiftsberäkningen till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.
5. På grundval av beräkningen ska kommissionen i utkastet till unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det anslag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga Europaparlamentet och rådet i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
6. Europaparlamentet och rådet ska bevilja anslagen för bidraget till Europol.
7. Europaparlamentet och rådet ska anta Europols tjänsteförteckning.
8. Europols budget ska antas av styrelsen. Den blir definitiv efter det slutliga antagandet av unionens allmänna budget. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
9. Alla byggprojekt som kan komma att påverka Europols budget väsentligt ska omfattas av den delegerade förordningen (EU) nr 1271/2013.

Artikel 59

Budgetgenomförandet

1. Den verkställande direktören ska genomföra Europols budget.
2. Den verkställande direktören ska varje år till Europaparlamentet och rådet skicka alla uppgifter av betydelse för resultatet av eventuella utvärderingsförfaranden.

Artikel 60

Redovisning och förfarande för att bevilja ansvarsfrihet

1. Europols räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars det påföljande budgetåret (år N + 1).
2. Europol ska översända en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för år N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
3. Kommissionens räkenskapsförare ska översända Europols preliminära räkenskaper för år N som konsoliderats med kommissionens räkenskaper till revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
4. Efter mottagandet av revisionsrättens synpunkter på Europols preliminära räkenskaper för år N, enligt artikel 148 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, ska Europols räkenskapsförare upprätta Europols slutliga redovisning för det året. Den verkställande direktören ska överlämna denna till styrelsen för yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om Europols slutliga redovisning för år N.
6. Europols räkenskapsförare ska senast den 1 juli år N + 1 skicka den slutliga redovisningen för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten, tillsammans med det yttrande av styrelsen som avses i punkt 5.
7. Den slutliga redovisningen för år N ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N + 1.
8. Senast den 30 september år N + 1 ska den verkställande direktören sända ett svar på de synpunkter som revisionsrätten framförde i sin årsrapport. Denne ska också sända detta svar till styrelsen.
9. Den verkställande direktören ska på begäran förelägga Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för år N ska fungera väl, i enlighet med artikel 109.3 i den delegerade förordningen (EU) nr 1271/2013.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande för år N.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

*Artikel 61***Finansiella bestämmelser**

1. De finansiella bestämmelser som ska tillämpas på Europol ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från den delegerade förordningen (EU) nr 1271/2013, såvida inte detta är nödvändigt på grund av särdragen i Europolis verksamhet och kommissionen har lämnat sitt samtycke i förväg.
2. Europol får bevilja bidrag med koppling till fullgörandet av uppgifter i enlighet med vad som avses i artikel 4.
3. Europol får utan föregående ansökningsomgång bevilja medlemsstaterna bidrag för utförandet av deras gränsöverskridande verksamhet och utredningar samt för tillhandahållande av utbildning med koppling till de uppgifter som avses i artikel 4.1 h och i.
4. När det gäller det ekonomiska stödet till de gemensamma utredningsgruppernas verksamhet ska Europol och Eurojust gemensamt fastställa reglerna och villkoren för ansökningarnas behandling.

KAPITEL XI

ÖVRIGA BESTÄMMELSER*Artikel 62***Rättslig ställning**

1. Europol ska vara ett unionsorgan. Europol ska vara en juridisk person.
2. Europol ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt nationell rätt. Europol ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstol.
3. I enlighet med protokoll nr 6 om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner och vissa av dess organ, byråer och enheter, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget (protokoll nr 6), ska Europol ha sitt säte i Haag.

*Artikel 63***Immunitet och privilegier**

1. Europol och dess personal ska omfattas av protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget.
2. Immunitet och privilegier för sambandsmän och deras familjemedlemmar ska utgöra föremål för ett avtal mellan Konungariket Nederländerna och övriga medlemsstater. Avtalet ska införa sådan immunitet och sådana privilegier som behövs för att sambandsmännen ska kunna utföra sina arbetsuppgifter.

*Artikel 64***Språkordning**

1. Bestämmelserna i rådets förordning (Euratom) nr 1 ⁽¹⁾ ska tillämpas på Europol.
2. Styrelsen ska med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter besluta om Europol's interna språkordning.
3. De översättningstjänster som krävs för Europol's arbete ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

*Artikel 65***Öppenhet**

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar i Europol's besittning.
2. Senast den 14 december 2016, ska styrelsen anta närmare bestämmelser om tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 på Europol's handlingar.
3. De beslut som fattas av Europol i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till Europeiska ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol i enlighet med artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.
4. Europol ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över sina styrelseledamöter och sammandrag av resultatet av styrelsens möten. Offentliggörandet av dessa sammandrag ska tillfälligt eller permanent underlåtas eller begränsas om ett sådant offentliggörande riskerar att äventyra utförandet av Europol's uppgifter, samtidigt som hänsyn tas till dess skyldigheter avseende diskretion och konfidentialitet samt dess operativa natur.

*Artikel 66***Insatser mot bedrägeri**

1. För att underlätta kampen mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ska Europol senast den 30 oktober 2017 ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla Europol's samtliga anställda, genom att använda den mall som finns i bilagan till det avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har erhållit unionsfinansiering från Europol.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom) nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen – Förordning nr 1 om de förfaranden som skall tillämpas för de underrättelser som föreskrivs i artikel 41 i fördraget (EGT L 7, 6.10.1958, s. 385/58).

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

3. I syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens finansiella intressen i samband med ett bidrag eller avtal som finansieras via Europol får Olaf göra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner. Sådana utredningar ska genomföras i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽¹⁾.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med unionsorgan, myndigheter i tredjeländer, internationella organisationer och privata parter, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av Europol innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner revisionsrätten och Olaf befogenheten att utföra den revision och de utredningar som avses i punkterna 2 och 3 i enlighet med deras respektive befogenheter.

Artikel 67

Bestämmelser om skydd av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Europol ska fastställa bestämmelser om skyldigheter avseende diskretion och konfidentialitet och om skydd av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

2. Europol ska fastställa bestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter vilka ska överensstämma med beslut 2013/488/EU för att säkra en likvärdig nivå på skyddet av sådana uppgifter.

Artikel 68

Utvärdering och översyn

1. Senast den 1 maj 2022 och vart femte år därefter ska kommissionen säkerställa att det genomförs en utvärdering, för att i synnerhet granska effekterna, ändamålsenligheten och effektiviteten i Europolns arbete samt dess arbetsmetoder. Utvärderingen kan särskilt omfatta eventuella behov av att ändra Europolns struktur, funktionssätt, verksamhetsområde och uppgifter samt de finansiella följderna av sådana ändringar.

2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten till styrelsen. Styrelsen ska lämna sina synpunkter på utvärderingsrapporten senast tre månader efter dagen för mottagandet. Kommissionen ska därefter översända den slutliga utvärderingsrapporten tillsammans med kommissionens slutsatser, och med styrelsens synpunkter i en bilaga, till Europaparlamentet, rådet, de nationella parlamenten och styrelsen. I de fall detta är lämpligt, ska de huvudsakliga resultaten av utvärderingsrapporten offentliggöras.

Artikel 69

Administrativ undersökning

Europolns verksamhet ska vara föremål för undersökningar av Europeiska ombudsmannen i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 70***Säte**

De nödvändiga bestämmelserna om Europol's lokaler i Konungariket Nederländerna och de anläggningar som Konungariket Nederländerna ska ställa till Europol's förfogande samt de särskilda regler som där ska tillämpas för den verkställande direktören, styrelseledamöterna, Europol's personal och deras familjemedlemmar ska fastställas i en överenskommelse om säte mellan Europol och Konungariket Nederländerna i enlighet med protokoll nr 6.

KAPITEL XII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER*Artikel 71***Rättsligt övertagande**

1. Europol, som inrättas genom denna förordning, ska vara rättslig efterträdare vad gäller alla avtal, alla skulder och all egendom som förvärvades av Europol såsom den inrättades genom beslut 2009/371/RIF.
2. Denna förordning påverkar inte den rättsliga verkan av avtal som ingicks av Europol såsom den inrättades genom beslut 2009/371/RIF före den 13 juni 2016 eller avtal som ingicks av Europol såsom den inrättades genom Europolkonventionen före den 1 januari 2010.

*Artikel 72***Övergångsbestämmelser om styrelsen**

1. Mandatperioden för ledamöterna i styrelsen, såsom den inrättades enligt artikel 37 i beslut 2009/371/RIF, ska löpa ut den 1 maj 2017.
2. Under perioden från den 13 juni 2016 till och med den 1 maj 2017 ska styrelsen såsom den inrättades enligt artikel 37 i beslut 2009/371/RIF
 - a) utföra de styrelseuppgifter i enlighet med artikel 11 i denna förordning,
 - b) förbereda antagandet av bestämmelserna om tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001 på Europolhandlingar, som avses i artikel 65.2 i den här förordningen samt de regler som avses i artikel 67 i den här förordningen,
 - c) utarbeta övriga bestämmelser som krävs för tillämpningen av denna förordning, i synnerhet bestämmelser med anledning av kapitel IV, och
 - d) se över de interna bestämmelser och åtgärder som har antagits av styrelsen på grundval av beslut 2009/371/RIF för att ge styrelsen såsom den inrättats enligt artikel 10 i denna förordning möjlighet att fatta det beslut som avses i artikel 76 i denna förordning.

3. Efter den 13 juni 2016 ska kommissionen utan dröjsmål vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att styrelsen såsom den inrättas i enlighet med artikel 10 inleder sitt arbete den 1 maj 2017.
4. Senast den 14 december 2016 ska medlemsstaterna meddela kommissionen namnen på de personer som de har utsett till ledamot och suppleant i styrelsen i enlighet med artikel 10.
5. Den styrelse som inrättas i enlighet med artikel 10 ska hålla sitt första sammanträde den 1 maj 2017. Styrelsen ska därvid vid behov fatta beslut enligt artikel 76.

Artikel 73

Övergångsbestämmelser om den verkställande direktören, de biträdande direktörerna och personalen

1. Europolns direktör som har utsetts på grundval av artikel 38 i beslut 2009/371/RIF ska för sin återstående mandatperiod fungera som verkställande direktör enligt artikel 16 i denna förordning. De övriga villkoren i anställningsavtalet ska förbli oförändrade. Om mandatperioden löper ut mellan den 13 juni 2016 och den 1 maj 2017 ska den automatiskt förlängas fram till den 1 maj 2018.
2. Om den direktör som utsetts på grundval av artikel 38 i beslut 2009/371/RIF inte vill eller kan handla i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, ska styrelsen tillförordna en verkställande direktör som ska utöva dennes befogenheter för en period på högst 18 månader, i avvaktan på det utnämningsförfarande som föreskrivs i artikel 54.2 i denna förordning.
3. Punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska tillämpas på de biträdande direktörer som har utsetts enligt artikel 38 i beslut 2009/371/RIF.
4. I enlighet med anställningsvillkoren för övriga anställda ska den myndighet som avses i artikel 6 första stycket däri erbjuda tillsvidareanställning som tillfälligt anställd eller kontraktsanställd till personer som den 1 maj 2017 är tillsvidareanställda som lokalt anställda enligt ett avtal som har ingåtts av Europol såsom det inrättades genom Europolkonventionen. Anställningserbjudandet ska grundas på de uppgifter som den anställda skall utföra som tillfälligt anställd eller kontraktsanställd. Det berörda avtalet ska börja gälla senast den 1 maj 2018. Anställda som inte antar det erbjudande som avses i denna punkt får behålla sitt avtalsförhållande med Europol enligt artikel 53.1.

Artikel 74

Övergångsbestämmelser för budgeten

Förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för de budgetar som har fastställts på grundval av artikel 42 i beslut 2009/371/RIF ska genomföras i enlighet med bestämmelserna i artikel 43 däri.

KAPITEL XIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 75

Ersättande och upphävande

1. Besluten 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF ersätts härmed för de medlemsstater som är bundna av denna förordning med verkan från och med den 1 maj 2017.

Besluten 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF ska därför upphöra att gälla med verkan från och med den 1 maj 2017.

2. För de medlemsstater som är bundna av denna förordning ska hänvisningar till de beslut som avses i punkt 1 anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 76

Fortsatt tillämpning av interna bestämmelser antagna av styrelsen

Interna bestämmelser och åtgärder som har antagits av styrelsen på grundval av beslut 2009/371/RIF ska förbli i kraft efter den 1 maj 2017, om inte styrelsen beslutar annorlunda i samband med tillämpningen av denna förordning.

Artikel 77

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med den 1 maj 2017.

Artiklarna 71, 72 och 73 ska dock tillämpas från och med den 13 juni 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 11 maj 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över de former av brottslighet som avses i artikel 3.1

- Terrorism.
 - Organiserad brottslighet.
 - Narkotikahandel.
 - Penningtvätt.
 - Brottslighet som har samband med nukleära och radioaktiva ämnen.
 - Illegal människosmuggling.
 - Människohandel.
 - Handel med stulna fordon.
 - Mord och grov misshandel.
 - Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
 - Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
 - Rasism och främlingsfientlighet.
 - Rån och grov stöld.
 - Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
 - Svindleri och bedrägeri.
 - Brott mot unionens finansiella intressen.
 - Insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan.
 - Beskyddarverksamhet och utpressning.
 - Förfalskning och piratkopiering.
 - Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
 - Penningförfalskning och förfalskning av betalningsmedel.
 - It-brottslighet.
 - Korruption.
 - Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
 - Olaglig handel med hotade djurarter.
 - Olaglig handel med hotade växtarter och växtsorter.
 - Miljöbrott, däribland förorening från fartyg.
 - Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.
 - Sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande, inbegripet material med övergrepp mot barn och kontaktsökning med barn i sexuellt syfte.
 - Folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser.
-

BILAGA II

- A. Kategorier av personuppgifter och kategorier av registrerade vars uppgifter får samlas in och behandlas för sådan samkörning som avses i artikel 18.2 a
1. Personuppgifter som samlas in och behandlas för samkörning ska avse
 - a) personer som, i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt, misstänks för att ha begått eller varit delaktiga i ett brott som omfattas av Europols behörighet, eller som har dömts för ett sådant brott,
 - b) personer avseende vilka det i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå brott som omfattas av Europols behörighet.
 2. Uppgifter om de personer som avses i punkt 1 får endast innehålla följande typer av personuppgifter:
 - a) Efternamn, namn som ogift, förnamn och i förekommande fall aliasnamn eller antagna namn.
 - b) Födelsedatum och födelseort.
 - c) Medborgarskap.
 - d) Kön.
 - e) Den berörda personens hemvist, yrke och vistelseort.
 - f) Personnummer, körkort, identitetshandlingar och passuppgifter.
 - g) Vid behov, andra kännetecken som möjliggör identifiering, särskilt speciella objektiva och bestående fysiska kännetecken, t.ex. fingeravtrycksuppgifter och DNA-profil (upprättad utifrån den icke-kodande delen av DNA).
 3. Förutom de upplysningar som avses i punkt 2 får följande typer av uppgifter om de personer som avses i punkt 1 samlas in och behandlas:
 - a) Brott, påstådda brott och uppgift om när och var och hur de har (påstås ha) begåtts.
 - b) De medel som har använts eller kan ha använts för att begå de brottsliga gärningarna, inbegripet information om juridiska personer.
 - c) De avdelningar som handlägger ärendet och deras aktbeteckningar.
 - d) Misstanke om tillhörighet till en kriminell organisation.
 - e) Fällande domar, om de rör brott som omfattas av Europols behörighet.
 - f) Den part som för in uppgifterna.

Dessa uppgifter får lämnas ut till Europol även om de ännu inte hänvisar till personer.
 4. Ytterligare information om de personer som avses i punkt 1 som finns hos Europol eller de nationella enheterna får på begäran överlämnas till varje nationell enhet eller till Europol. De nationella enheterna ska göra detta med iakttagande av sin nationella rätt.
 5. Om ett förfarande som har inletts mot den berörda personen slutgiltigt läggs ned, eller om denne slutgiltigt frikänns, ska de uppgifter som rör det mål där någotdera beslutet har fattats utplånas.

- B. Kategorier av personuppgifter och kategorier av registrerade vars uppgifter får samlas in och behandlas för analyser av strategisk eller tematisk karaktär, operativa analyser eller för att underlätta informationsutbyte som avses i artikel 18.2 b, c och d
1. Personuppgifter som samlas in och behandlas för analyser av strategisk eller tematisk karaktär, operativa analyser eller för att underlätta informationsutbyte mellan medlemsstaterna, Europol, andra unionsorgan, tredjeland och internationella organisationer får avse följande:
 - a) personer som, i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt, misstänks för att ha begått eller varit delaktiga i ett brott som omfattas av Europols behörighet eller som har dömts för ett sådant brott,
 - b) personer avseende vilka det i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå brott som omfattas av Europols behörighet.
 - c) Personer som kan kallas att vittna i utredningar om de aktuella brotten eller i efterföljande straffrättsliga förfaranden.
 - d) Personer som har varit offer för något av de aktuella brotten eller avseende vilka det finns vissa omständigheter som ger anledning att anta att de skulle kunna bli offer för ett sådant brott.
 - e) Kontakter eller medhjälpare.
 - f) Personer som kan lämna uppgifter om de aktuella brotten.
 2. Följande kategorier av personuppgifter, inklusive därtill hörande administrativa uppgifter, får behandlas för de personkategorier som avses i punkt 1 a och b:
 - a) Närmare uppgifter om personen:
 - i) Nuvarande och tidigare efternamn.
 - ii) Nuvarande och tidigare förnamn.
 - iii) Namn som ogift.
 - iv) Faderns namn (när detta krävs för identifiering).
 - v) Moderns namn (när detta krävs för identifiering).
 - vi) Kön.
 - vii) Födelsedatum.
 - viii) Födelseort.
 - ix) Medborgarskap.
 - x) Civilstånd.
 - xi) Alias.
 - xii) Tillnamn/öknamn.
 - xiii) Antaget eller falskt namn.
 - xiv) Nuvarande och tidigare vistelse- och/eller bosättningsort.
 - b) Fysisk beskrivning:
 - i) Fysisk beskrivning.
 - ii) Särskilda kännetecken (märken, ärr, tatueringar eller liknande).

- c) Identifieringssätt:
 - i) Identitetshandling eller körkort.
 - ii) Nationellt identitetskort eller passnummer.
 - iii) Nationella identifieringsnummer eller socialförsäkringsnummer i förekommande fall.
 - iv) Bilder eller annan information om utseendet.
 - v) Kriminaltekniska hjälpmedel för identifiering, såsom fingeravtryck, DNA-profil (upprättad utifrån den icke-kodande delen av DNA), röstprofil, blodgrupp, tandkort.
- d) Sysselsättning och färdigheter:
 - i) Nuvarande anställning och sysselsättning.
 - ii) Tidigare anställning och sysselsättning.
 - iii) Utbildning (skola/universitet/yrkesutbildning).
 - iv) Meriter.
 - v) Färdigheter och andra kunskapsområden (språk/övrigt).
- e) Ekonomiska och finansiella uppgifter:
 - i) Ekonomiska uppgifter (bankkonton och koder, kreditkort etc.).
 - ii) Kontanter.
 - iii) Aktier/övriga tillgångar.
 - iv) Uppgifter om fast egendom.
 - v) Anknnytning till företag.
 - vi) Kontakter med bank- och kreditväsendet.
 - vii) Skattesituation.
 - viii) Övriga uppgifter som visar hur en person hanterar sin finansiella situation.
- f) Uppgifter om beteende:
 - i) Livsstil (exempelvis om någon lever över sina tillgångar) och vanor.
 - ii) Rörelser.
 - iii) Platser där personen ofta vistas.
 - iv) Vapen eller andra farliga föremål.
 - v) Riskbedömning.
 - vi) Särskilda risker såsom flyktbenägenhet, användning av dubbelagenter, förbindelser med brottsbekämpande personal.
 - vii) Brottsrelaterade kännetecken och profiler.
 - viii) Drogmissbruk.
- g) Kontakter och medhjälpare, inbegripet typ och slag av kontakt eller förbindelser.

- h) Kommunikationsmedel som används, såsom telefon (stationär/mobil), fax, personsökare, e-post, postadress, internetförbindelse(r).
 - i) Transportmedel som används, såsom fordon, båtar, luftfarkoster, inbegripet uppgifter som identifierar dessa transportmedel (registreringsnummer).
 - j) Information om brottsligt beteende:
 - i) Tidigare fällande domar.
 - ii) Misstänkt delaktighet i brottslig verksamhet.
 - iii) Tillvägagångssätt.
 - iv) Hjälpmedel som använts eller kan komma att användas för att förbereda och/eller begå brott.
 - v) Medlem i kriminella grupper/organisationer och ställning i gruppen/organisationen.
 - vi) Roll i den kriminella organisationen.
 - vii) Den brottsliga verksamhetens geografiska räckvidd.
 - viii) Material som samlats in under en utredning, såsom videoupptagningar och foton.
 - k) Hänvisning till övriga informationssystem där uppgifter om personen finns lagrade:
 - i) Europol.
 - ii) Polis- och tullmyndigheter.
 - iii) Andra brottsbekämpande byråer.
 - iv) Internationella organisationer.
 - v) Offentliga organ.
 - vi) Privata organisationer.
 - l) Uppgifter om juridiska personer som har samband med de uppgifter som avses under e och j:
 - i) Angivande av den juridiska personen.
 - ii) Etableringsort.
 - iii) Dag för bildande och säte.
 - iv) Organisationsnummer.
 - v) Associationsform.
 - vi) Kapital.
 - vii) Verksamhetsområde.
 - viii) Nationella och internationella dotterbolag.
 - ix) Styrelseledamöter.
 - x) Bankförbindelser.
3. *Kontakter och medhjälpare* enligt punkt 1 e avser personer genom vilka det finns tillräcklig anledning att anta att uppgifter som rör de personer som avses i punkt 1 a och b i denna bilaga av betydelse för analysen kan erhållas, under förutsättning att de inte ingår i någon av de personkategorier som avses i punkt 1 a, b, c, d eller f. *Kontakter* avser personer som har sporadisk kontakt med de personer som avses i punkt 1 a och b. *Medhjälpare* avser personer som har regelbunden kontakt med de personer som avses i punkt 1 a och b.

För kontakter och medhjälpare får uppgifter som avses i punkt 2 lagras vid behov, om det finns anledning att anta att dessa uppgifter krävs för analysen av dessa personers roll som personer som avses i punkt 1 a och b. Härvid ska följande iakttas:

- a) En sådan anknytning ska utredas så snart som möjligt.
 - b) Uppgifterna som anges i punkt 2 ska utplånas utan dröjsmål om antagandet att det föreligger en anknytning visar sig vara ogrundat.
 - c) Alla uppgifter som anges i punkt 2 får lagras om kontakterna och medhjälparna misstänks ha begått ett brott som omfattas av Europols mål eller har dömts för att ha begått ett sådant brott eller om det finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt att tro att de kommer att begå sådana brott.
 - d) Uppgifterna som anges i punkt 2 om kontakter och kontakter medhjälpare samt uppgifter om medhjälparens kontakter och medhjälparens medhjälpare får inte lagras, med undantag av uppgifter som rör typen och arten av deras kontakter eller förbindelser med de personer som avses i punkt 1 a och b.
 - e) Om det inte är möjligt att nå ett klagörande enligt föregående led, ska detta beaktas när beslut fattas om behovet av att lagra uppgifter för vidare analys och i vilken utsträckning.
4. För en person, som avses i punkt 1 d, som har varit offer för något av de aktuella brotten eller för vilken det på grund av vissa omständigheter finns anledning att anta att de skulle kunna bli offer för ett sådant brott, får sådana uppgifter som avses i punkt 2 a–c iii samt följande kategorier av uppgifter lagras:
- a) Uppgifter för identifiering av offret.
 - b) Anledningen till att personen i fråga utsatts för brottet.
 - c) Skada (fysisk/ekonomisk/psykisk/övrig).
 - d) Om anonymitetsskydd ska garanteras.
 - e) Om deltagande i domstolsförhandlingar är möjligt.
 - f) Brottrelaterade uppgifter från eller genom de personer som avses i punkt 1 d, inbegripet, när det är nödvändigt, uppgifter om deras anknytning till andra personer, för att identifiera de personer som avses i punkt 1 a och b.

Övriga uppgifter som anges i punkt 2 får lagras vid behov om det finns anledning att anta att de krävs för analysen av dessa personer i deras egenskap av offer eller möjliga offer.

Uppgifter som inte krävs för vidare analys ska utplånas.

5. För personer enligt punkt 1 c som kan kallas att vittna i utredningar av de aktuella brotten eller i efterföljande straffrättsliga förfaranden, får sådana uppgifter som avses i punkt 2 a–c iii samt uppgiftskategorier som överensstämmer med följande kriterier lagras:
- a) Brottrelaterade uppgifter från sådana personer, inbegripet uppgifter om deras anknytning till andra personer som ingår i analysregistret.
 - b) Om anonymitetsskydd ska garanteras.
 - c) Om beskydd ska garanteras och av vem.
 - d) Ny identitet.
 - e) Om deltagande i domstolsförhandlingar är möjligt.

Övriga uppgifter som anges i punkt 2 får lagras vid behov, om det finns anledning att anta att de krävs för analysen av dessa personers roll som vittnen.

Uppgifter som inte krävs för vidare analys ska utplånas.

6. För de personer enligt punkt 1 f som kan lämna upplysningar om de aktuella brotten, får de uppgifter som avses i punkt 2 a–c iii i denna bilaga samt uppgiftskategorier som överensstämmer med följande kriterier lagras:
- a) Kodade personuppgifter.
 - b) Typ av uppgifter som lämnats.
 - c) Om anonymitetsskydd ska garanteras.
 - d) Om beskydd ska garanteras och av vem.
 - e) Ny identitet.
 - f) Om deltagande i en domstolsförhandling är möjligt.
 - g) Negativa erfarenheter.
 - h) Belöningar (ekonomiska/förmåner).

Övriga uppgifter som anges i punkt 2 får lagras vid behov, om det finns anledning att anta att de krävs för analysen av dessa personers roll som vittnen.

Uppgifter som inte krävs för vidare analys ska utplånas.

7. Om det vid någon tidpunkt under en pågående analys på grundval av starka och bekräftande indikationer framgår att en person bör hänföras till en annan personkategori enligt denna bilaga än den i vilken personen ursprungligen placerades, får Europol endast behandla sådana uppgifter om personen som är tillåtna inom den nya kategorin och alla andra uppgifter ska utplånas.

Om det enligt sådana indikationer framgår att en person bör hänföras till två eller flera olika kategorier enligt denna bilaga, får alla uppgifter som är tillåtna inom dessa kategorier behandlas av Europol.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/795

av den 11 april 2016

om ändring av rådets förordning (EU) nr 1370/2013 om fastställande av vissa stöd och bidrag inom ramen för den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 43.3 i fördraget ska rådet på förslag av kommissionen besluta om åtgärder om fastställande av stöd.
- (2) I artiklarna 5 och 6 i rådets förordning (EU) nr 1370/2013 ⁽¹⁾ fastställs beloppet för unionsstöd för det program för frukt och grönsaker i skolan och det skolmjölksprogram som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽²⁾, vissa regler för stödets omfattning och tilldelning till medlemsstaterna vad gäller programmet för frukt och grönsaker i skolan och fastställs den maximala kvantitet produkter som berättigar till stöd vad gäller skolmjölksprogrammet.
- (3) I del II avdelning I kapitel II avsnitt 1 i förordning (EU) nr 1308/2013, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/791 ⁽³⁾, fastställs en ny gemensam ram för unionsstöd för utdelningen av frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, färska bananprodukter (nedan kallad *frukt och grönsaker i skolan*) samt mjölk och mjölkprodukter (nedan kallad *skolmjölk*) till barn vid utbildningsanstalter (nedan kallat *skolprogrammet*).
- (4) I förordning (EU) nr 1308/2013 föreskrivs unionsstöd för kompletterande utbildningsåtgärder till stöd för utdelningen av frukt och grönsaker i skolan och skolmjölk samt unionsstöd för vissa kostnader som hänger samman med den utdelningen. För att säkerställa en sund budgetförvaltning bör det fastställas en högsta nivå av unionsstöd för finansieringen av dessa kompletterande utbildningsåtgärder och av dessa med utdelningen sammanhängande kostnader.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1370/2013 av den 16 december 2013 om fastställande av vissa stöd och bidrag inom ramen för den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter (EUT L 346, 20.12.2013, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/791 av den 11 maj 2016 om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1306/2013 vad gäller stödordningen för utdelning av frukt och grönsaker, bananer och mjölk i skolor (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- (5) I förordning (EU) nr 1308/2013 föreskrivs unionsstöd för utdelning av konsumtionsmjölk, inbegripet laktosfria varianter till barn vid utbildningsanstalter, och tillåts medlemsstaterna att vidta åtgärder för utdelning av vissa andra mjölkprodukter än sådan konsumtionsmjölk samt av sådana produkter som förtecknas i bilaga V i den förordningen. Även om förordning (EU) nr 1308/2013 inte föreskriver maximibelopp för unionsstöd för jordbruksprodukter begränsar den unionsstödet till andelen mjölk i icke-jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga V till den förordningen. För att det stödet ska fungera korrekt och för att säkerställa flexibilitet vid förvaltningen av skolprogrammet bör det fastställas ett högsta belopp för unionsstödet för denna andel mjölk.
- (6) I förordning (EU) nr 1308/2013 fastställs det totala årliga belopp unionsstöd som tilldelas hela unionen per år samt objektiva kriterier för fördelningen av detta totala belopp mellan medlemsstaterna. Det bör därför fastställas en årlig preliminär tilldelning för varje medlemsstat. För att medlemsstater med begränsad demografisk storlek ska kunna genomföra ett kostnadseffektivt program, bör det fastställas ett lägsta belopp unionsstöd som medlemsstaterna har rätt till. Eftersom Kroatien anslöt sig till unionen den 1 juli 2013, bör kriteriet tidigare användning av unionsstöd till utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn inte gälla för landet förrän den 1 augusti 2023.
- (7) För att säkerställa en effektiv och riktad användning av unionens medel bör det föreskrivas en omfördelning, inom de gränser som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013, till andra medlemsstater av antingen hela eller delar av den preliminära tilldelning som medlemsstaterna inte har ansökt om, utan att man överskrider det årliga totala maximibelopp för unionsstöd som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013.
- (8) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på fastställandet av den högsta nivån av unionsstöd per kategori av därmed sammanhängande kostnader, fastställandet efter en sexårig övergångsperiod av preliminär tilldelning av unionsstöd till varje medlemsstat, fastställandet när så är nödvändigt och efter en utvärdering av en ny preliminär tilldelning, de åtgärder som krävs för omfördelningen av preliminär tilldelning mellan medlemsstaterna samt fastställandet av den definitiva tilldelningen för varje medlemsstat. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (9) Förordning (EU) nr 1370/2013 bör därför ändras i enlighet med detta. För att ta hänsyn till läsårets periodicitet bör de nya reglerna tillämpas från och med den 1 augusti 2017.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 1370/2013

Förordning (EU) nr 1370/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Stöd till utdelning av frukt och grönsaker i skolan samt av skolmjölk, kompletterande utbildningsåtgärder samt därmed sammanhängande kostnader

1. Unionsstödet för finansiering av de kompletterande utbildningsåtgärder som avses i artikel 23.1 b i förordning (EU) nr 1308/2013 ska inte överstiga 15 % av medlemsstaternas årliga definitiva tilldelning som avses i punkt 6 i den här artikeln.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Unionsstödet för de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1 c i förordning (EU) nr 1308/2013 ska totalt inte överstiga 10 % av medlemsstaternas årliga definitiva tilldelning som avses i punkt 6 i den här artikeln.

Kommissionen ska anta genomförandeakter genom vilka den högsta nivån av unionsstöd per kategori av sådana kostnader fastställs i procent av medlemsstaternas årliga definitiva tilldelning eller i procent av kostnaderna för de berörda produkterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2 i denna förordning.

3. Unionsstödet för andelen mjölk i de produkter som avses i artikel 23.5 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska inte överstiga 27 EUR per 100 kilo.

4. Det stöd som avses i artikel 23.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska tilldelas varje medlemsstat i enlighet med denna punkt och med beaktande av de kriterier som fastställs i artikel 23a.2 första stycket i förordning (EU) nr 1308/2013.

Från och med den 1 augusti 2017 till och med den 31 juli 2023 ska den preliminära tilldelningen av det stöd som avses i artikel 23a.1 a respektive b andra stycket i förordning (EU) nr 1308/2013 för varje medlemsstat vara den som anges i bilaga I. Artikel 23a.2 första stycket c i förordning (EU) nr 1308/2013 ska inte gälla för Kroatien under denna period.

Från och med den 1 augusti 2023 ska kommissionen anta genomförandeakter genom vilka den preliminära tilldelningen till varje medlemsstat av det stöd som avses i artikel 23a.1 andra stycket a och b i förordning (EU) nr 1308/2013 fastställs på grundval av de kriterier som avses i första stycket i artikel 23a.2 i den förordningen. Varje medlemsstat ska emellertid erhålla minst 290 000 EUR i unionsstöd för utdelning av frukt och grönsaker i skolan samt minst 193 000 EUR i unionsstöd för utdelning av skolmjölk i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) nr 1308/2013.

Kommissionen ska därefter minst vart tredje år utvärdera huruvida den preliminära tilldelningen fortfarande överensstämmer med de kriterier som fastställs i artikel 23a.2 i förordning (EU) nr 1308/2013. Vid behov ska kommissionen anta genomförandeakter genom vilka en ny preliminär tilldelning fastställs.

De genomförandeakter som avses i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2 i den här förordningen.

5. Om en medlemsstat inte har lämnat in en ansökan om unionsstöd för ett visst år, i enlighet med artikel 23a.3 i förordning (EU) nr 1308/2013 eller endast har begärt en del av sin preliminära tilldelning som avses i punkt 4 i den här artikeln, ska kommissionen omfördela den preliminära tilldelningen eller den ej begärda delen av denna till de medlemsstater som har meddelat kommissionen att de vill använda mer än sin preliminära tilldelning.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de åtgärder som krävs för en sådan omfördelning, vilken ska bygga på det kriterium som avses i artikel 23a.2 första stycket a i förordning (EU) nr 1308/2013 och begränsas alltefter hur mycket den berörda medlemsstaten har använt av den definitiva tilldelning av unionsstöd som avses i punkt 6 i den här artikeln för det läsår som avslutades före den årliga ansökan om unionsstöd.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2 i denna förordning.

6. Efter medlemsstaternas ansökningar som inlämnats i enlighet med artikel 23a.3 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska kommissionen varje år anta genomförandeakter genom vilka den definitiva tilldelningen av stöd till frukt och grönsaker i skolan samt till skolmjölk till de deltagande medlemsstaterna fastställs inom de gränser som anges i artikel 23a.1 i förordning (EU) nr 1308/2013, med beaktande av de överföringar som avses i artikel 23a.4 i den förordningen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2 i denna förordning.”

2. Följande bilaga ska införas:

”BILAGA I

Preliminär tilldelning

för perioden 1 augusti 2017–31 juli 2023

(som avses i artikel 5.4 andra stycket)

Medlemsstat	Preliminär tilldelning för frukt och grönsaker i skolan	Preliminär tilldelning för skolmjölk
Belgien	3 367 930	1 650 729
Bulgarien	2 093 779	1 020 451
Tjeckien	3 123 230	1 600 707
Danmark	1 807 661	1 460 645
Tyskland	19 696 932	9 404 154
Estland	439 163	700 309
Irland	1 757 779	900 398
Grekland	3 218 885	1 550 685
Spanien	12 932 647	6 302 784
Frankrike	22 488 086	12 625 577
Kroatien	1 360 232	800 354
Italien	16 711 302	8 003 535
Cypern	290 000	500 221
Lettland	633 672	700 309
Litauen	900 888	1 032 456
Luxemburg	290 000	193 000
Ungern	3 029 587	1 756 776
Malta	290 000	193 000

Medlemsstat	Preliminär tilldelning för frukt och grönsaker i skolan	Preliminär tilldelning för skolmjölk
Nederländerna	5 431 641	2 401 061
Österrike	2 238 064	1 100 486
Polen	11 639 985	10 204 507
Portugal	3 283 397	2 220 981
Rumänien	6 866 848	10 399 594
Slovenien	554 020	320 141
Slovakien	1 708 720	900 398
Finland	1 599 047	3 824 689
Sverige	2 854 972	8 427 723
Förenade kungariket	19 391 534	9 804 331
Summa	150 000 000	100 000 000"

3. Bilagan ska betecknas "Bilaga II".

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 11 april 2016.

På rådets vägnar

M.H.P. VAN DAM

Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV